

[1971 ஜூலை 6]

திரு. எம். சுரேந்திரன் : தலைவரவர்களே, முதுமலைக்காடு சுமார் 40 மைல் சுற்றளவு இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அங்கே மிருகங்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் காரணத்தால், மற்ற பாதுகாப்பு இல்லாத இடங்களில் இருக்கும் மிருகங்களுக்கும் ஒரு வேண்டுகோள் விட்டு, அங்கே வந்து தங்குவதற்கு வசதியாக இருக்கிறது என்ற முறையில் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, சமயத்தில் மனிதர்களுக்கு விடுகிற வேண்டுகோளே கேட்கப்படுவதில்லை. அப்படியிருக்கும் பொழுது மிருகங்கள் நாம் விடுகிற வேண்டுகோளை எந்த அளவுக்குக் கேட்கும் என்று பார்க்க வேண்டும்.

திரு. கோவை செழியன் : தலைவரவர்களே, மான்களைச் சுடுவதற்குச் சில இடங்களில் அரசாங்கம் அனுமதித்து இருக்கிறது. அப்படிச் சடுவதால் அந்த இனம் அழிந்து வருவதால், கூடுமான வரை பெண் மான்களையாவது சுடாமல் இருப்பதற்கு அரசாங்கம் உத்தரவிடுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : பெண் பான், ஆண் மான் என்று இல்லை. சில இடங்களில் சுடுவதற்கு அனுமதி வழங்கப் பட்டிருக்கிறது. சாணலயம் இருக்கும் பகுதியில் யாருக்கும் சுடுவதற்கு அனுமதி வழங்குவதில்லை.

திரு. எம். தேவராசன் : தலைவரவர்களே, முதுமலைக் காடுகளில் வாழும் முள்ளம்பன்றி கரி மூல நோய்க்குச் சிறந்த மருந்து என்று சொல்கிறார்கள். இது அரசுக்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவரவர்களே, எனக்கு அதைப்பற்றித் தெரியாது. பொதுவாக பன்றிக் கரி நல்லது என்று சொல்லுகிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு : ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக்குறி * இடப்பட்டிருந்தால், உறுப்பினரால் அவ்வுரை சரி பார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்].

திரு. எம். சுரேந்திரன் : தலைவரவர்களே, பாய்ண்ட் ஆப் ஆர்டர். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் போலீஸ் இலாகாவில் . . .

MR. SPEAKER : It is not a point of order. The hon. Member is raising a different matter.

(2) 1971-72-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி

(அ) கோரிக்கை எண் 23—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 1971-72-ம் ஆண்டுக்கான மானியக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு ஐந்தாம் நாள். மானியக் கோரிக்கை எண் 23—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள்.

1971 ஜூலை 5]

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல்—

“கோரிக்கை எண் 23—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 7,63,15,300-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”

என்ற கோரிக்கையை இப் பேரவை முன் வைக்கிறேன்.

திரு. ஏ. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் அண்மையில் செய்யப்பட்ட பஞ்சாயத்து பிரிவினையைப்பற்றி விவாதிக்க, நான் கொடுத்துள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை இந்த மன்றத்தின் முன் பிரேரேபிக்கிறேன்.

“கோரிக்கை எண் 23—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 7,63,15,300-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss policy. I move—
'That the allotment of Rs. 7,63,15,300 under Demand No. 23—Community Development Projects, etc., be reduced by Rs. 100.'

திரு. கே. என். குமாரசுவாமி : ஊராட்சி பெரும்வழித் தடங்களை எல்லாம் ஊராட்சி ஒன்றியம் எடுத்துக் கொள்ளுவது பற்றி விவாதிக்க.

“கோரிக்கை எண் 23—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 7,63,15,300-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Sir, to discuss about the drawbacks in the working of the Community Projects in Dharma-puri district, I move—

'That the allotment of Rs. 7,63,15,300 under Demand No. 23—Community Development Projects, etc. be reduced by Rs.100.'

(ஆ) கோரிக்கை எண் 28—பொதுப்பணிகள்—உதவி
மானியங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல்—

“கோரிக்கை எண் 29—பொதுப்பணிகள்—உதவி மானியங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 4,27,21,200-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”

என்ற கோரிக்கையை இப் பேரவை முன் வைக்கிறேன்.

THIRU J. JAMES : Sir, to discuss policy I move—

'That the allotment of Rs. 4,27,21,200 under Demand No. 29—Public Works—Grant-in-aid be reduced by Rs. 100.'

[1971 ஜூலை 5]

DR.. H. V. HANDE : Sir, to discuss the utilization of UNICEF Aid for provision of drinking water to villages, I move—

‘ That the allotment of Rs. 4,27,21,200 under Demand No. 29 —Public Works—Grant-in-aid be reduced by Rs. 100. ’

திரு. கே. சுப்பு : கோவில்பட்டி, துறையூர் சாலையை உடனே அரசு எடுத்துக் கொள்வது பற்றி விவாதிக்க.

“கோரிக்கை எண் 29—பொதுப்பணிகள்—உதவி மானியங்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 4,27,21,200-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு கல்வி உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கை மீது இங்கே வைக்கப் பட்டிருக்கிற விளக்க உரைகளை இதைப் பேரவை நடவடிக்கை குறிப்பிலே சேர்த்துக் கொள்ளுமாறு முதலில் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். முக்கியமான சிலவற்றை மட்டும் நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

உள்ளாட்சித் துறை பல்வேறு துறைகளையும் உள்ளடக்கிய வகையில் மக்களுடைய அன்றாடத் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்கான பணிகளையும் சமுதாய வளர்ச்சி பற்றிய பணிகளையும் ஏற்று வருகிறது. குறிப்பாக, உள்ளாட்சித் துறை இன்னும் சொல்லப் போனால் . . .

ஊர் மக்களின் நலன்களையும், ஊர் மக்களின் வசதி வாய்ப்புகளைச் செய்து தருகின்ற பணிகளையும், ஊர் வளர்ச்சி பற்றிய கருத்துக்களையும் ஆய்ந்து ஆவன செய்பவைகளையும், ஊர்ச் சபைகளே மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பது தமிழகத்திற்குப் புதிதான தல்ல என்பதை இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இருந்த வழிமுறைகளைப் பார்க்கும்பொழுது நமக்குத் தெரிகிறது. சங்க இலக்கியங்களிலே கூட இதற்கு நல்ல பல சான்றுகள் கிடைக்கின்றன. தமிழகத்தின் மூவேந்தர் ஆட்சி காலத்திலே கூட பல கல் வெட்டுகளின் மூலமாக நாம் ஒன்றை அறிகிறோம்; அதாவது ஊர்ச் சபைகள் ஊர் மக்களின் நலன்களிலே அக்கறை கொண்டு

*** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பட்டது.

@ 572-609-ம் பக்கங்களில் முதல் இரண்டாவது இணைப்புகளாக அச்சிடப்பட்டுள்ளன.

1971 ஜூலை 5]

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

பணியாற்றி வந்தது என்பதுதான் அது. அதற்குப் பிறகு இது மேலும், மேலும் வளர்ந்து, இப்பொழுது ஊராட்சி மன்றங்கள் என்றும், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் என்றும், நகராட்சி மன்றங்கள் என்றும் மாறி மக்களுக்கு வசதி வாய்ப்புகளை செய்வதிலே, சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதிலே, பெரும் பொறுப்புகளையும், கடமைகளையும் ஏற்றுக்கொள்வதை நாளுக்கு நாள் நாம் உணருகிறோம். எனவே, உள்ளாட்சித் துறை பணிகளும், கடமைகளும் நாளுக்கு நாள் விரிவு அடைந்து வரும் நிலையில், அதனுடைய செயல்களும் விரிவு அடைந்து வருவதை நாம் காண்கிறோம்.

மற்றத் துறைகள் தனித்தனியாக இயங்குகின்ற தன்மை பெற்றிருந்தாலும், இந்த உள்ளாட்சித் துறை மட்டும் மற்றைய துறைகளை அணைத்துக்கொண்டும், மற்றைய துறைகளுடைய உதவிகளைப் பெற்றுக்கொண்டும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, உள்ளாட்சித் துறை பொதுவாக பொது நிர்வாகத் துறையையும், கல்வித் துறையையும், மருத்துவத் துறையையும், பொது சுகாதாரத் துறையையும், வேளாண்மைத் துறையையும், விலங்கின வளர்ப்புத் துறையையும், நீர்ப்பாசனத் துறையையும், இப்படிப் பல்வேறு துறைகளின் பணியை ஏற்று அவைகளோடு ஒத்துழைப்புப் பணிகளை ஆற்றவேண்டிய நிலையிலே இருக்கின்றன. ஆகவே எல்லாத் துறைகளும் இதிலே இணைக்கப்படுகின்றன. ஆகவேதான் எல்லாத் துறைகளிலேயும் இருக்கின்ற அணைகளை நிறைவேற்றி இந்தத் துறையின் ஆணைகளையும் நிறைவேற்றிக் கொள்ளத்தக்க அளவிலே இந்தத் துறை நாளுக்கு நாள் விரிவு அடைந்து, செழுமைப்படுத்தப்பட்டிருப்பதை நாம் காண்கிறோம்.

இப்பொழுது தமிழகத்தைப் பொறுத்தமட்டில், ஊராட்சி மன்றங்கள் 12,651-ம், பேரூராட்சி மன்றங்கள் 592-ம், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் 374-ம், நகராட்சிகள் 94-ம், நகரியங்கள் 12-ம் மாநகராட்சிகள் 2-ம் இருக்கின்றன. எனவே, திட்டங்களின் செலவு நாளுக்குநாள் பெருகக்கூடிய அளவிலே நிலைமைகள் வளர்ந்து கொண்டு வருகின்றன. எனவே, 1970-71 திருத்த மதிப்பீட்டிலே இருந்த செலவினத்தைவிட, இவைகளுக்கு ஓரளவுக்கு அதிகப்படி செலவு செய்வதற்காக இப்பொழுது வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே நிதிகள் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த நிதி ஆண்டின் மானியக் கோரிக்கையிலே 71 கோடியே 90 இலட்சம் ரூபாய் நாம் பெற்று இந்தத் துறைக்கான பணிகள் நடைபெறுகின்றன என்றாலும், இந்தத் துறை எல்லாத் துறைகளையும் ஆரவணைத்துக் கொள்வதன் மூலம் நிதிகள் அதிகம் தேவைப்படுகின்றன. சமுதாய வளர்ச்சிக்கான திட்டங்களை ஊராட்சி மன்றங்கள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் எல்லாம் சேர்ந்து கடந்த ஆண்டு ஆற்றிய பணிகளுக்கான செலவு 64 கோடியே 44 இலட்சம் ரூபாய். இந்த ஆண்டு அதுவோ 71 கோடியே 93 இலட்சமாக பெருகியிருக்கிறது. ஆகவே, சென்ற ஆண்டைவிட 7 கோடியே 49 இலட்சம் ரூபாய் கூடுதல் செலவு ஆகின்ற நிலையில் இம் மாநிலத்தின் எல்லாத் துறைகளையும்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1971 ஜூலை 5]

இணைத்து செயல்படும் வகையிலே இத்துறை பணிகளை ஆற்றிக் கொண்டு வருகின்ற தன்மையை நாம் நன்றாகக் காணலாம்.

இப்பொழுது, இந்தத் துறை ஆற்றி வருகின்ற பல்வேறு பணிகளிலே மிகச் சிறப்பாக இருக்கும் சில பணிகளை நான் குறிப்பிட்டு காட்ட விரும்புகிறேன். ஆரம்பக் கல்வியைப் பெருக்குகின்ற பெரும் பொறுப்புகளை ஊராட்சி மன்றங்கள் மேற்கொண்டிருக்கின்றன. ஆரம்பப் பள்ளிகளை பொறுத்தமட்டில், மாநகராட்சிகள், நகராட்சிகளிலே இருக்கின்ற துவக்கப் பள்ளிகளை நீக்கி, ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் கீழே நடப்பவை 27,000 துவக்கப் பள்ளிகள். இதிலே ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே நடப்பவை மட்டும் 21,700 துவக்கப் பள்ளிகள். மற்றும் 6,000-க்கு சில்லரை பள்ளிகள் தனியார் பள்ளிகளாக நடக்கின்றன. 40 இலட்சத்து 60 ஆயிரம் மாணவர்களை கண்காணிக்க வேண்டிய பொறுப்பு ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு ஏற்படுகிறது.

கல்வித் துறையைப் பொறுத்தமட்டில் ஆண்டுக்கு ஆண்டு கல்விக்காக செலவழிக்கப்படுகின்ற தொகை விரிவாக வருவதைப் போல், ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் மூலமாக துவக்கப் பள்ளிகளுக்குக் காசு செலவழித்த தொகை 27 கோடியே 42 இலட்சம் ரூபாய் கடந்த ஆண்டு மட்டும், ஆகவே, இந்த ஆண்டு செலவினத்திலே 32 கோடியே 53 இலட்சம் ரூபாய் துவக்கப் பள்ளிகளுக்காக செலவழிக்கப்படுகின்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக கல்வித் துறையைப் பொறுத்தமட்டில், அரசு மானியமாக ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற பல்வேறு பணிகளிலே, உயர் துவக்கப் பள்ளிகளைத் துவக்குவது போன்றவற்றிற்கு, 87 சதவிகிதப் பங்கைப் போடுகிறது. மீதி 13 சதவிகிதத்தை ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தாங்கிக் கொண்டு வருகின்றன. ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் தொடக்கக் கல்விச் செலவு கூட சேன்ற ஆண்டு 3 கோடியே 92 இலட்சம் ரூபாய். இந்த ஆண்டு 4 கோடியே 14 இலட்சம் ரூபாய் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூலமாகச் செலவழிக்கப்படுகின்ற நிலைமை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

அதுமட்டுமல்லாமல், வேறு பல வசதிகளைப் பெருக்க இத் துறை பல பணிகளை மேற்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. இவ்வாண்டில் கிராமப் பணிகள் திட்டத்திற்கென 326 இலட்சத்து 30 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1970 டிசம்பர் 31-ந் தேதி முடிய 4,090 மேல் நிலை நீர்த் தொட்டிகள்; 62,300 குடிநீர்க் கிணறுகள்; 22,506 கிலோ மீட்டருக்கு மேற்பட்ட இணைப்புச் சாலைகள் மற்றும் 14,050 பள்ளிக் கட்டடங்கள் போன்றவை அமைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இந்த 21,000 சில்லரைப் பள்ளிக்கூடங்களில், 14,050 பள்ளிகளுக்கு சொந்தக் கட்டடம் இருக்கிறது. 7,000 சில்லரைப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு சொந்தக் கட்டடம் இல்லை. அந்த முயற்சிக்கான பணிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். இப்பொழுது இருக்கிற திட்டத்தின்கீழ் 900 அல்லது 1,000 பள்ளிக்கூடங்களுக்குக் கட்டடம் கட்ட முயற்சி எடுக்க, அதிகமான தொகைகளை ஒதுக்க இருக்கிறது.

1971 ஜூலை 5] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

குடிநீர் வழங்கும் பொறுப்பை மேற்கொண்டிருப்பதில், குடிநீர் வாரியம் என்று தனியாக அமைக்கப்பட்டு, அதற்காக தனி அதிகாரிகள் அமைக்கப்பட்டு, விரைவாக, முழுமையாக அதுபற்றி ஆராய்ந்து அறியவும், யூனிலெப் மூலம் கிடைக்கும் உதவியைக் கொண்டும், 8,850 குழாய்க் கிணறுகள் அமைக்கவும் செயல்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டு, 1976-77-க்குள்ளாக முடிக்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

சாலைகளைப் பொறுத்த வரையில் ஏற்கெனவே இருந்த முறை சரியில்லை என்று, அந்த முறை மாற்றி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சாலைகள் பராமரிப்புக்காக, ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு மக்கள் எண்ணிக்கை அளவில் ஆளுக்கு 40 காசு என்ற அளவில் தரப்பட்டது. வாழும் மக்களுக்கும் வேண்டிய சாலைகளுக்கும் நேரிடைப் பொருத்தம் இல்லாததால், சில பல சாலைகள் பராமரிப்பில் கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டன. சிலபல ஒன்றியங்கள் நிதி வசதி பெற்று இருப்பதால், அவற்றிற்கு அதிகம் நிதி கொடுக்க வேண்டாம் என்றும், ஆளுக்கு 40 காசு ஒதுக்கும் முறையை மாற்றி சாலை பராமரிப்பு செலவ்வே நடைபெறுவதற்கு சென்ற ஆண்டு மாற்றம் செய்யப்பட்டது. மொத்தத்தில் கணக்குப் போட்டு, ஆள் ஒன்றுக்கு 18 காசு தரும் வேறொரு வகையில், மூன்று வகையாகச் சாலைகளைப் பிரித்து, சாதாரணச் சாலைகள், கடற்கரை, கழிமுகப் பகுதிகளில் வண்டல் மண் படிந்த சாலைகள், இன்னும் மலைச் சாலைகள் என்று மூன்று வகையாகப் பிரித்து, சாதாரணச் சாலைக்கு மைலுக்கு 600 ரூபாய் என்றும், கடற்கரை, கழிமுகப் பகுதிகளில் உள்ள சாலைகளுக்கு மைலுக்கு 800 ரூபாய் என்றும், மலைச் சாலைகளுக்கு அதிகச் செலவு ஆகும் என்பதால், அவற்றிற்கு 1,500 ரூபாய் என்றும் பணம் ஒதுக்கும் முறை வகுக்கப்பட்டது. இதன் மூலம் கஷ்டம் நீக்கப்படும் என்று இந்த முறை மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

சத்து உணவுத் திட்டமும் 10 வட்டாரங்களில் நிறைவேற்றப் படுகிறது. விரைவாக இது நடைபெற வேண்டும் என்று இந்திய அரசு உதவி அளித்திருக்கிறது. இன்னும் குழந்தைகள் காப்பகங்கள் தேவைக்கேற்ப நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. 47 வட்டாரங்களில் 1,000 காப்பகங்களில் 1,20,000 குழந்தைகள், 3 முதல் 5 வயது வரை உள்ளவர்கள், பாலுட்டுத் தாய்மார்கள் 120 பேர் என்றும் அந்த முறையில் உணவு அளிக்க 'கேர்' நிறுவனம் மூலம் அந்தத் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் 180 அகங்கள் அண்ணல் காந்தி அடிகள் பிறந்த அக்டோபர் இரண்டாம் தேதி முதல் செயல்படவிருக்கிறது என்பதை பேரவைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சத்து உணவுப் பொருள்களை ஐந்தாண்டுக் காலத்தில், 87,50,000 ரூபாய் செலவில் கொடுத்துதவ 'கேர்' நிறுவனம் இசைந்திருக்கிறது. ஒரு காப்பகத்திற்கு 7,000 ரூபாய் செலவில் கட்டடம் கட்டப்பட்டு வருகிறது. அதில் 5,500 ரூபாயை கேர் நிறுவனம் ஏற்றுக் கொள்ள இசைந்திருக்கிறது.

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1971 ஜூலை 5]

வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதில், இந்திய சர்க்காரால் உதவி அளிக்கப்பட்டு, பத்து, பத்து வட்டாரங்கள் என்று மேற்கொள்ளப்பட்டு, 1,000 பேர்களை வேலை வாய்ப்புக்கு எடுத்துக் கொண்டு 100 நாளைக்கு வேலை கொடுக்கும் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. கருவிகளுக்காக பத்து இலட்சம் ரூபாயும், மற்றவைகளுக்கு 2½ லட்சமும், ஆக 12½ லட்சம் ரூபாய் ஒவ்வொரு இடத்திற்குத் தரும் முறை நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. அதுவும் போதாது என்ற வகையில் மேற்கொண்டு பல திட்டங்கள் இந்தத் திட்டத்தின் கீழ்க் கொண்டு வரவேண்டும் என்ற கோரிக்கைக்கு இணங்க, மாண்புமிகு முதல் அமைச்சரவர்கள் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் மேற்கொண்டு ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் மேற்கொண்டு 10, 10 வட்டாரங்கள் தேர்ந்தெடுக்கலாம் என்று நிச்சயித்து, இந்திய அரசால் கொடுப்பது 10, 10 வட்டாரம் என்றும், நாமே செய்துகொள்வது 10, 10 வட்டாரங்கள் என்றும், ஆக 20, 20 வட்டாரங்கள் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் மேற்கொள்ளலாம் என்ற அளவில் பணிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. சுற்றுப்புற வேலைவாய்ப்புத் திட்டம் இந்திய அரசின் எண்ணங்களுக்கு இணங்க, சாலைகளை மேம்படுத்த, ஊராட்சிகளை மேம்படுத்த, குடிநீர் சீரமைப்புக்காக என்று பல்வேறு வகைகளிலும் செயல்படுத்தப்படும்.

சென்ற ஆண்டிலிருந்து, கிராமப் பணிகள், இணைப்புச் சாலைகள், மகப்பேறு நிலையங்கள், தொடக்கப் பள்ளிகள், உயர் தொடக்கப் பள்ளிகள் கட்டடங்கள் கட்டுவது, குடிநீர் பணிகள் ஆகியவை மேற்கொண்டு வருகிறோம். இந்த வகையில் 94 நகராட்சி மன்றங்களும் பணியாற்றி வருகின்றன. நான்கு நகரியங்களும் அந்த வகையிலேயே பணி புரிகின்றன. அவைகள் 17½ கோடி அளவில் பல்வேறு வரிகள் மூலம் பணிகளை மேற்கொண்டு வருகின்றன. எங்கு பார்த்தாலும் நகராட்சி மன்றங்களால் குடிநீர் வசதிகள் விரைவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. குடிநீர் வாரியம் குடிநீர், கழிவு நீர், பாதாளச் சாக்கடை அமைத்தல் போன்ற திட்டங்களை மேற்கொண்டிருக்கிறது. இவையெல்லாம் விளக்கமாகக் குறிப்புக்களில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

குடிசை மாற்று வாரியம் சிறப்பான பணிகளை மேற்கொண்டிருப்பதை பேரவை அறியும். அதற்காக இந்த ஆண்டு மூன்று கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நார்ப்பது கோடி அளவில் ஏழு ஆண்டுக் காலத்தில் நிறைவேற்ற பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்கு மாண்புமிகு திரு. அரங்கண்ணல் தலைவராக இருந்து பணியாற்றி வருவது பேரவைக்குத் தெரியும்.

நகரங்களின் தேவைகள், மாநகரங்களின் தேவைகள், நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து கொண்டே இருக்கின்றன. மக்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் முழுப் பொறுப்பும் ஊராட்சி மன்றங்கள் கைகளில் அமைகின்றது. நிறைவேற்ற நிதி வசதிகளைப் பெருக்குவதில் கோளாறுகள் இருக்கின்றன என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்

1971 ஜூலை 5] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

பினர்கள் அறிவார்கள். இந்த ஊராட்சி ஒன்றிய அமைப்புகள் 10, 12 ஆண்டுகளுக்கு முன் நிறுவப்பட்டன. இந்தப் பத்தாண்டுக் காலத்தில் இவற்றின் பணிகளைக் கண்காணித்து, எப்படி எப்படி சீர்திருத்தி அமைத்தால் செம்மையாக இயங்க முடியும் என்பது எல்லாம் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. இந்தப் பத்தாண்டு பணிபெண் டாண்டுக்கால அனுபவத்தில் இன்றைய அமைப்புக்களில் என்னென்ன குறைபாடுகள் இருக்கின்றன, எப்படி, எப்படி அவற்றைச் சீர்திருத்தி அமைக்கலாம், எப்படிச் செய்தால் நோக்கம் சிறப்புற நிறைவேறும் என்ற கருத்தை அரசு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆங்காங்கு பணிபுரியும் பணியாளர்கள், அதிகாரிகள் இவர்களுையெல்லாம் நூற்றுக்கு நூறு பயன்படுத்தி, ஊராட்சிகள் வளர்ச்சி அடையமுடியும் என்று முறையில் குற்றங்குறைகள் இருந்தால் அவற்றை நீக்கி சீர்படுத்தி அமைக்கலாம் என்பதை ஆராய நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழுவிற்கு அரசு கோரிக்கை விடுத்திருக்கிறது. நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழு தாங்கள் ஆராய்ந்திருக்கிற கருத்துக்களைக் கூறுவார்கள். சீர்திருத்தக் குழுவிற்கு எடுத்துக் கூறும் வகையில், அதற்குப் பயன்படும் வகையில், இந்த மன்றத்திலே உறுப்பினர்கள் தங்கள் தங்கள் பரிந்துரைகளை வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பேரவை உறுப்பினர்கள் பலர் ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் அனுபவம் உள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் நடைமுறையில் உள்ள சிக்கல்களை ஆய்ந்து அறிந்திருப்பர். அந்தச் சிக்கல்களை எந்த எந்த வகைகளில் தவிர்க்கலாம், எந்த வகையில் இதன் மூல நோக்கத்தை நிறைவேற்றலாம் மக்களுக்கு நன்மை பயப்பதாத இருக்கும் என்கின்ற சிறந்த பரிந்துரைகளைத் தந்தால், அந்த வகைகளில் அரசு முயற்சிகள் எடுக்கவும், நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழு அவற்றின் மேல் ஆராய்ந்து தன் கருத்துக்களைச் சொல்லவும் உதவிகரமாக இருக்கும் என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன்.

ஊராட்சி மன்றங்கள், நகராட்சி மன்றங்கள் ஆகியவற்றின் நிதிப் பற்றாக்குறையைச் சுரிப்படுத்துவதற்கும், சாலை வசதிகளைப் பெருக்குவதற்கும் என்னென்ன நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளலாம் என்பதைப்பற்றி ஆலோசனைகளை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தந்தால் அரசு மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு உதவியாக அமையும்.

மற்றொன்று, ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தது. ஆசிரியர்களை மாற்றுவது பற்றி பல கேள்விகளை எழுப்பி வருகிறார்கள். ஆசிரியர்களை மாற்றுகின்ற பல்வேறு கட்டங்கள் மாறி ஒரு கட்டத்திற்கு வந்திருக்கிறது. ஆசிரியர்களை நியமிக்கின்ற அதிகாரம் ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திலும். அதற்கென்று அமைக்கப்பட்டிருக்கின்ற 'அப்பாயிண்ட்மென்ட் கமிட்டி' என்று சொல்லப்படுகின்ற வேலைக்கு அமர்த்தும் குழுவிடம் அளிக்கப்பட்டிருந்தது. அநிலே ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர், அணையர் போன்றோர் இடம் பெற்றிருந்தார்கள். பிறகு அங்கேயிருக்கின்ற ஒரு உறுப்பினர், ஆக மூன்று பேரும்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1971 ஜூலை 5]

சேர்ந்து ஆசிரியர்களை நியமித்தார்கள். பின் அதிலே மாற்றம் செய்கின்ற வகையில் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர், ஆணையர், பி. டி. ஓ. என்ற நிலை ஏற்பட்டது. அந்த முறையிலேயும் சில குளறுபடிகள் இருக்கின்றன என்று தெரிவித்த நிலைமையில் அந்தக் குழுவில் ஆர்.டி.ஓ.-வும் ஈர்க்கப்பட்டு, ஆர்.டி.ஓ., ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர், பி. டி. ஓ. ஆகியோர் இடம் பெற்றார்கள். அதற்குப் பிறகு—மூன்றாவது கட்டமாக—சட்ட மன்ற உறுப்பினரும் அதிலே இடம் பெற வேண்டுமென்ற முறையில் அவரும் சேர்க்கப்பட்டார். இந்த முறையிலும் தவறுகள் இருக்கின்றன என்றும், ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவரின் கருத்தை ஆர். டி. ஓ. கேட்பதில்லை என்றும், மெஜாரிட்டி, மைனாரிட்டி என்று பார்த்தும்போது ஊராட்சி ஒன்றியத்தலைவர், சட்டமன்ற உறுப்பினர் ஒன்று சேர்ந்துவிடுகிறார்கள் என்றும், ஆர். டி. ஓ. அந்தத் தீர்மானங்களை நிறைவேற்றுவதில்லையென்றும் பலர் சொன்னார்கள். இத்தகைய குறைபாடுகளின்றி, எத்தகைய முறையில் அவற்றை திருத்தியமைக்கலாம் என்பது பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஆலோசனை கூறினால், அவ்விதம் செய்வதற்கு வழிவகை ஏற்படுத்த முடியும், அவற்றைப்பெல்லாம் அனுபவம் உள்ளவர்கள் எடுத்துச் சொல்லவேண்டும். அதன்மூலம் சங்கடங்கள் ஏற்படக்கூடாது.

பொதுவாக ஒரு எண்ணம் உண்டு. ஆசிரியர்களைப் பொறுத்த வரையிலும், நல்ல ஆசிரியராக இருந்து, தவறு எதுவும் செய்யாமல், சிறந்த பணிகள் ஆற்றுகிறார் என்றால், ஒரு ஊரை விட்டு அந்த ஆசிரியரை மாற்றவேண்டிய அவசியமில்லை என்பது என்னுடைய எண்ணம் ஆகும். தனியார் நடத்துகின்ற துவக்கப்பள்ளிகள், உயர்நிலைப் பள்ளிகள் ஆகியவற்றில் ஒரு ஆசிரியர் 35 ஆண்டுக் காலம் ஒரு ஊரிலேயே இருந்து அந்தப் பள்ளியிலேயே பணியாற்றுகிறார். தொடர்ந்து ஒரே ஊரிலே தலைமை ஆசிரியராகப் பணிபாற்றுகின்றார். இந்தத் துறையிலே ஆற்றலும், மக்களுடைய அன்பும், செல்வாக்கும், நல்லெண்ணமும் பெற்ற ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். வேறு பல துறைகளில் இருப்பதைப் போல் மூன்றாண்டு காலத்திற்கு ஒரு தடவை மாற்றினால் அந்தத் துறை செம்மையாக இருக்கும் என்பதல்ல.

ஆசிரியர்களைப் பொறுத்த வரையில் அவர்களின் அனுபவம், திறமையைப் பொறுத்தும் சில மாறுதல்கள் அமைகின்றன. மற்றொன்று, பதவி உயர்வின் காரணமாக ஆசிரியர் ஒருவரை மாற்ற வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. மூன்றாவது, கணவன், மனைவி இருவரும் தனித்தனியாக இருக்கின்ற நிலையில் ஒன்று சேர்க்கவேண்டும் என்ற முயற்சி நடக்கும்போது, அதற்காக வென்று மாறுதல் செய்யவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. மற்றொன்று ஒரு ஆசிரியர் அங்வேயிருப்பதன் காரணமாக அங்கு உள்ள பள்ளி, ஊர் ஒற்றுமைக்கு, மாணவர்களின் நலனுக்கு உகந்த தல்ல என்ற நிலைமையில் அவரை மாற்றவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. இந்த நான்கு முறைகளையும் கடைப்பிடிக்கின்ற

1971 ஜூலை 5] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

காரணத்தால் அதிகத் தகராறுகள் ஏற்படுவதில்லை. இன்னும் இந்தத் துறையிலே அனுபவம் பெற்றவர்கள் யோசனை சொன்னால் அதை அரசு ஆராய்ந்து பார்த்து தக்க ஒரு முடிவை எடுப்பது பற்றி யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூறுகின்ற பரிந்துரைகள் இந்தத் துறையை வளப்படுத்தவும், சீர்படுத்தவும், செம்மைப்படுத்தவும் பயன்படும் என்ற நோக்கத்தில் அவற்றை வழங்குமாறு விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : மாண்புமிகு சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் ஊராட்சி நிறுவனங்கள் குறித்து அறிக்கை சமர்ப்பித்து பேசுகின்றபோது, பழைய காலத்திலிருந்தே, ஊராட்சி அமைக்கின்ற முறையிலே, ஊர் மக்கள் எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து தங்களுக்கென்று ஒரு ஆட்சியை அமைத்து தங்கள் கிராமத்துக்குத் தேவைபான வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கின்ற முறையில் அவற்றை ஒருவாக்கினார்கள் என்று கூறினார்கள். அதன் அடிப்படையில் பார்ப்போமானால், ஊரிலே இருக்கின்ற மக்கள் தங்களுக்குப் பிடித்தமான வரைத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுத்து, அவரின் தலைமையில் கிராம ஆட்சி நடந்து வந்திருக்கிறது. அவ்வாறு அமைக்கப்பட்டு நடைபெறுகின்ற கிராம வளர்ச்சித் திட்டமானது இன்றையதினம் பூரண சுதந்திரத்தோடு செயல்படவேண்டுமென்று சகலரும் விரும்புகிறார்கள்.

இன்றைய தினம் கிராம வளர்ச்சித் துறையாகிய பஞ்சாயத்து நிர்வாகமும் ரெவினியூ நிர்வாகமும் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டு ஒன்றோடொன்று கருத்து மாறுபாடுகள் ஏற்பட்டு சுதந்திரமாக செயல்படுவது தடைப்பட்டு வருகிறது என்பதை அனுபவ ரீதியில் பார்க்க முடிகிறது. ஆகவே கிராம வளர்ச்சித் துறை தனியாகச் செயல்படுகின்ற முறையில் நம்முடைய அரசாங்கம் தீர ஆலோசனை செய்து அந்தத் துறையைத் தனித்து இயங்குகின்ற முறையில் ஏற்படுத்துவது மிக உதவிகரமாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

இப்போது அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆசிரியர்களை மாற்றுகின்ற விஷயத்தில் அந்தக் கமிட்டி—அட்ஹாக் கமிட்டிக்குத் தலைவராக ஆர்.டி.ஓ. இருக்கிறார்கள் என்று. அவர் சொல்லுகின்றபடி தான் நடந்து கொள்ளவேண்டுமென்கிற நிலைமை காரணமாக, மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒன்றியத்தின் தலைவருக்கும், நிர்வாகத்தைப் பொறுப்பேற்று நடத்துகின்ற பி.டி.ஓ.க்கும் இன்றைய தினம் மாறுபட்ட கருத்து இருப்பதன் காரணமாக, சில மாற்றங்களில் தவறுகள் ஏற்படுகின்றன. இவ்விதம் ஆர்.டி.ஓ. தன்னுடைய இஷ்டத்திற்குத்தான் மாற்றுவேன் என்று குறுக்கிடுவதன் காரணமாக பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. மாவட்டக் கலெக்டர் எல்லாவற்றிற்கும் அதிபதியாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார். ஆகவே ரெவினியூ நிர்வாகம் தனியாக இருக்க வேண்டும்.

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

[1971 ஜூலை 5]

தஞ்சையிலே ஒரு விவகாரம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ரெவினியூ இலாகாவில் இருக்கின்ற சிப்பந்திகளுக்கும் பஞ்சாயத் திலே இருக்கின்ற சிப்பந்திகளுக்கும் சில விஷயமாக ஒருவரை ஒருவர் எதிர்த்து இன்றைய தினம் 'அஜிட்டேஷன்' நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கண்டன ஊர்வலம், பொதுக்கூட்டம் போடுகிறார்கள். இம்மாதிரியான காரியங்கள் செய்வதன் மூலமாக இன்றைய தினம் அரசாங்கத்தால் செய்யவேண்டிய பல நல்ல காரியங்கள் செய்யமுடியாமல் தடைப்படுகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, அவர்கள் தனித்து இயங்குவதன் மூலமாகத்தான் அந்தத் துறையைச் சீர்படுத்த முடியும், காவல் துறையைத் தவிர, மற்ற துறைகளிலே எடுக்கப்படுகின்ற ஒரு முடிவை நிறைவேற்றுகின்ற அமைப்பாக பஞ்சாயத்து நிர்வாகம் அமைந்திருக்கிறது. இவ்வாறு அபிவிருத்தி வேலைகளைச் செய்கின்ற ஒரு துறையைத் தனித்து, சுதந்திரமாக இயங்கச் செய்வதுதான் கிராம வளர்ச்சிக்கு ஏற்றதாக அமையும்.

குடிதண்ணீர் வழங்குவது சம்பந்தமாக சம்பந்தப்பட்ட நிர்வாகங்களுக்கு போதுமான அதிகாரம் இல்லை. அதுமாதிரி மல்ல, குடிநீர் வழங்குகிற முறையில் அவர்களிடம் நிதி வசதி போதுமானதாக இல்லை. இன்றைய தினம் கிராமங்களுக்கும், கிராம அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கும் தான் அதிக முக்கியத்துவம் வழங்க வேண்டும். அவர்களுக்கு சுகாதார வசதிகள் செய்து கொடுக்கவேண்டும். கிராமப்புற மக்கள் ஆரோக்கியமாக இருந்தால் நாட்டின் எல்லாப் பகுதியினரும் ஆரோக்கியமாக வாழமுடியும். அந்த முறையில் பார்க்கும்போது 'குடிநீர் வழங்கும் திட்டம்' என்று சொல்லி நாம் இன்றைய தினம் செய்கின்ற வசதிகள் அவர்களுக்குப் போதுமானதாக இல்லை. ஒவ்வொரு டிராக்டர் மூலம் மக்களுக்கு குடிநீர் திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொடுக்கின்ற முறையில், நிறைய அவர்களுக்கு நிதி வசதி செய்து தரவேண்டும். அது போல் சாலைகளை எடுத்துக் கொண்டாலும் கூட, ஒரு நிலத்தைச் சாலை போடுவதற்கு எடுக்க வேண்டுமென்றால், நிலச் சொந்தக்காரர்கள் ஆட்சேபிக்கிறார்கள். அதையும் மீறி எடுத்துத் தருவதற்கு ரெவினியூ அதிகாரிகளிடம் கேட்டால் அவர்கள் இதற்கு ஒத்துழைப்பதில்லை. அந்த நிலையிலே மக்களுக்கு வசதி செய்ய மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு அதிகாரம் இல்லாத வகையில் பஞ்சாயத்து அமைகிறது. ஆகவே அரசாங்கம் பஞ்சாயத்து யூனியன் சகல சாலைகளையும் பராமரிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதிகமான நிதிவசதியையும் செய்துதர வேண்டும். அப்போதுதான் பஞ்சாயத்துச் சாலைகளைப் பராமரிப்பதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்வது மிகமிக உதவிகரமாக இருக்க முடியும். (மணி அடிக்கப்பட்டது) இத்துடன் என் உரையை நான் நிறுத்திக்கொள்கிறேன்.

1971 ஜூலை 5]

திரு. மு. இரத்தினசபாபதி: சட்டமன்ற பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஊராட்சி ஒன்றியத்துறை மாரியத்தின் மீது கருத்துத் தெரிவிக்க அனுமதி அளித்ததற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்று ஊராட்சி மன்றங்களும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் மக்களுடைய தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்யக்கூடிய அமைப்பாக இருந்து வருகின்றன. இப்போதுள்ள அமைப்பு மக்களால் முழுக்க முழுக்க ஏற்றுக்கொண்டு கொண்டுவரப்பட்டதல்ல. 1950-ம் வருஷச் சட்டப்படியும், 1958-ம் வருஷத்திய கிராமப் பஞ்சாயத்து சட்டப்படியும் இவைகள் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்பதாக அரசினால் மக்களிடத்து நினைக்கப்பட்டதே தவிர மக்கள் அப்போது இதை போர்த்ததோடு வரவேற்கவில்லை. ஆனால் நாளுக்கு நாள் இந்த அரசு ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூலமாக மக்களுக்குப் பலபல வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க முற்பட்டவுடன் இதன் அவசியத்தையும், நன்மையையும் உணர்ந்து மக்கள் இப்போது இதற்குப் போதாவு் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அளவுக்கு மீறிய தேவைகளை அவர்கள் கூற முற்பட்டாலும், உடனடியாக செய்து கொடுக்கக்கூடிய காரியங்களை அவர்களுக்குச் செய்துதான் அரசும் பலப்பலவகையில் முன்வந்தாகவேண்டும்.

இன்றைக்கு முக்கியமாக சாலை வசதிகள், குடிதண்ணீர் திட்ட வசதி, ஆரம்பப்பள்ளி வசதி ஆகிய முக்கிய வசதிகளை நாம் இந்த ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூலமாகச் செய்து கொடுக்கிறோம். இதற்காக பல முறைகளில் அரசு பண உதவி அளித்தாலும்—எல்லா ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் ஈக்வலாகத்தான் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் பார்ப்பளவு, ஜனத்தொகை ஆகியவற்றில் எல்லா ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் ஈக்வலாக இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. மக்கள் தொகை அதிகமாகவும், பார்ப்பளவு குறைவாகவும், வருமானம் அதிகமாகவும் உள்ள ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் இருக்கின்றன. மக்கள் தொகை குறைவாக, பார்ப்பளவு அதிகமாக உள்ள ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட இடங்களில் வருமானக் குறைவினால் சாலைவசதிகளை சரியான முறையில் கவனிக்க முடியாத நிலையில் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இருக்கின்றன.

அதைப்போல குடிப்பதற்கு தண்ணீர் வசதி செய்துகொடுக்க முடியாத நிலையில் கூட இவை இருக்கின்றன. இன்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிற நேரத்தில் புனிசெப் உதவியுடன் சுமார் 8,850 குழாய்க்கிணறுகளை கிராமங்கள்தோறும் ஏற்படுத்தி குடிதண்ணீர் வசதி அளிக்கும் திட்டம் ஐந்தாண்டுகளில் நிறைவேற்றப்படும் என்று கூறினார்கள். உண்மையில் இது கிராம மக்களுக்கு நல்ல திட்டமாக இருந்தாலும்—புத்தூர், விளாத்திகுளம் ஆகிய பகுதிகளில் கீழுள்ள நீர் மோசமாக இருக்கிறது. எந்த இடத்தில் கிணறுகள் தோண்டினாலும் மக்கள் குடிப்பதற்கு வசதியற்ற உப்புத் தண்ணீர், கசப்புத் தண்ணீர்தான் கிடைக்கிறது. ஆகவே ஐந்து

[திரு. மு. இரத்தினசபாபதி] [1971 ஜூலை 5]

மைல், பத்துமைல் தள்ளி வைப்பாற்றின் கரையில் இருந்துதான் பைப்மூலமாகத் தண்ணீர் கொண்டு வந்தாகவேண்டும். ஆகவே இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் இந்தப் பகுதிகளுக்கு பயன் கிடைக்காத காரணத்தினால் வேறு வகையில் இந்த இடத்திற்கு குடிநீர் வழங்க அரசு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மேலும் சாலை வசதிகளை எடுத்துக்கொண்டால்—விளாத்திகுளம் ஊராட்சி ஒன்றியப்பகுதி 200 மைல் சுற்றளவு கொண்டதாக இருக்கிறது. 51 ஊராட்சிகள் இருக்கின்றன. கிராம மக்களுக்கு ஊருக்கு ஊர் கூடச் சாலை போட்டுத்தர முடியாத நிலை இருக்கிறது. 12 ஆண்டுகளாக இந்தக் குறை இருந்தும் கேட்டால் தனிப்பட்டவர்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்கள்—அவர்கள் இனமாகச் சாலை போடக் கொடுப்பதற்கு முன்வர மறுக்கிறார்கள் என்று சொல்லப் படுகிறது. ஒருசில நிலப்பிரபுக்கள் கையில் இப்படி நிலம் அகப் பட்டிருப்பதால் சாலை போட்டுத்தருவதற்குத் தேவையான நிலத்தை கட்டாய ஆர்ஜித முறையில் எடுத்து ஏற்பாடு செய்துதர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விளாத்திகுளம் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் பத்து கிராமங்கள் சாலை வசதியின்றி இருக்கின்றன. புத்தூர் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் பல கிராமங்கள் அப்படி இருக்கின்றன. (மணி அடிக்கப்பட்டது) ஆகவே இப்படி ஊராட்சி ஒன்றியங்களினால் மக்களுக்கு நல்ல பயன் விளைவக்கூடிய காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லி, பேச வாய்ப்பளித்ததற்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* THIRU K. M. SUBRAMANIAN: Mr. Speaker, Sir in this vast subject I am confining my speech to the Slum Improvement in the City of Madras. Sir, before 1967, I think 6,000 plots have been developed by the Government and given either on lease or on hire purchase system. Since then, the policy has been considerably changed and house construction or tenement construction has been started. Unfortunately, according to the report given here only about 2,100 tenements have been constructed in this vast city since 1967 where there are more than 9 lakhs of people living in slums according to the report submitted by the Collector of Madras. Now, Sir, I am very happy that this Government are taking some efforts to solve this problem. But many mistakes are creeping in. I have represented to the Slum Clearance Board. Identification photos are being taken. Many people who are not living in the slums creep into these photos.

Of course, there is another method which I can suggest to the Government. When the Housing Board was operating and when the Housing Board was about to improve the slums, they have given identity cards to those people who have been living in those slums. These identity cards are still there. Apart from these identity cards, ration cards are also held by the people who are living in the slums. If those ration cards are taken into account,

1971 ஜூலை 5] [Thiru K. M. Subramanian]

I think we can get the right people, correct people who are living in the slums, instead of taking photos of unsocial elements—I do not mean the Board getting some people squeezed into those photos.

Sir, I am very happy to note that 50 per cent of the entire amount due for this purpose is given as loan by the Central Government and 37-1/2 per cent is given as grant. Only 12-1/2 per cent is spent by the State Government but they have got to do a lot of work. Now, instead of each estimate being sent and then getting money, Central Government have agreed to give block grants and block loans. So, if we spend about Rs. 4,000 on a slum tenement, actually 50 per cent grant is given to the slum-dweller as subsidy. But actually the selling price to the slum dweller should be 50 per cent of the cost price because the Central Government is giving 50 per cent as loan as it can be passed on as a loan to the slum dweller but the 50 per cent which is given as grant should ultimately go to the slum-dweller as subsidy.

In this connection, I wish to point out that even in England after the Second World War when there was a great rush for houses, a sum of £100 was given as a sort of subsidy to everyone who wanted to build houses or build flush out or bath room if they did not have money. As this is a most urgent matter, I hope this Government also will give serious attention to that aspect of the matter. I am sure the Slum Clearance Board also will give preference to the Slum dwellers on the production of identity cards in regard to this matter. Nobody would object to the extra tenements being given to other deserving people.

In the Madras City there are a large number of industrial houses and I will speak about it when the Industries Demand comes up for discussion. But, would suggest that if we deduct houses built for industrial workers, I think there is ample scope for housing the rest of the population. In this connection I have to point out that the previous housing body, the City Improvement Trust catered first to the lower income groups but gradually they gave attention to the Middle Income Groups and then to the Higher Income Groups. I am sure the new body and the Government which talks about Socialism will give their entire attention at least for the first 5 or 10 years to the housing of the slum-dwellers. There are also certain classes of people who are living in houses having 10 portions and they are as bad as slum-dwellers and they must also be provided with such tenements after providing for the slum-dwellers.

Thank you, Sir.

(திரு. நா. வீராசாமி தலைமை)

* திரு. கே. ரங்கநாதன் : தலைவர் அவர்களே, சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திரு. கே. ரங்கநாதன்]

[1971 ஜூலை 5]

கோவை நகரில் குடிதண்ணீர் பிரச்சினை மிகக் கடுமையாக இருக்கிறது. ஒருநாள் விட்டு ஒரு நாளைக்குத்தான் தண்ணீர் கொடுக்கின்ற நிலைமை இருக்கின்றது. அந்த அவல நிலையைப் போக்குகின்ற வகையில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களும் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், பல ஆண்டுக் காலமாகவே நாங்கள் இந்தக் கோரிக்கையை விடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். சிறுவாணி அணை கட்டுவதன் மூலமாக குடி தண்ணீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியும். ஆகவே, சிறுவாணி அணை கட்டும் திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிறுவாணி அணை கட்டுவதற்குக் காலதாமதமாகிறது. கோள அரசாங்கத்தால். கோவை நகரிலே வாழ்கின்ற மக்களில் 100-க்கு 20 பேர் கோளாவைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களைக் காட்டியாவது அந்த அணை கட்டுவதற்கு அனுமதி பெற்று, கட்டித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கோவை நகரமைப்புச் சட்டம் சரிவர அமல் படுத்தப்படாமல் இருக்கிறது. அதன் காரணமாக எங்கே பார்த்தாலும் குடிசைகளும், கோயில்களும், கடைகளும் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கிற வட்டாரங்கள் பதினெட்டில் கிட்டத்தட்ட 9 வட்டாரங்களில் சாலை வசதிகள் நல்ல படியாக இல்லை. அதற்குக் காரணம் கேட்டால், இன்னும் லே-அவுட் சாங்ஷன் ஆகவில்லை என்று கோவை நகராட்சி சொல்கிறது. இருபதாண்டுக் காலமாக அந்தப் பகுதிகளில் மக்கள் குடியிருந்து வருகிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து கோவை நகராட்சி சாலை, சாக்கடை, மின்சார விளக்கு போன்ற நாரியங்களுக்காக வரிகளை வசூலித்து வருகிறது. ஆனால் இந்த வசதிகள் எல்லாம் அந்தப் பகுதிகளில் செய்து கொடுக்கவில்லை. கேட்டால், அரசாங்கம்தான் செய்ய வேண்டும், லே-அவுட் சாங்ஷன் ஆகவில்லை என்கிறார்கள். கோவை போன்ற நல்லதொரு நகரத்தில் இப்படிப்பட்ட பகுதிகள் இருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களும் இதிலே கவனம்செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பாப்பநாயக்கன்பாளையம், காந்திபுரம் போன்ற பகுதிகளில் சாலை வசதிகளும், சாக்கடை வசதிகளும் இல்லை. இருபது ஆண்டுகளாகத் தீர்க்கப்படாத பிரச்சினை நம்முடைய அரசு வந்த பிறகாவது தீர்க்கப்படும் என்று அங்குள்ள மக்கள் நம்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதிலே தக்க கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1971 ஜூலை 5]

[திரு. கே. ரங்கநாதன்]

நகரமைப்புத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் செயல்படுத்த வேண்டும். என்கே பார்த்தாலும் குடிசைகள் போடப்படுகின்றன. என்கே பார்த்தாலும் குடிசைகளும், கோயில்களும், கடைகளுமாக சாலைகள் எல்லாம் இருந்து வருகின்றன. ஆகவே, நகர அமைப்புத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, பேச வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றியைக் கூறி, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. எம். சுரேந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சபை முன்னால் வைத்திருக்கின்ற மானியங்களின்மீது அளிக்கப்பட்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தையொட்டி சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். ஊராட்சிகள், ஊராட்சி மன்றங்கள் நகராட்சி மன்றங்கள் எல்லாம் ஜனங்களுடன் மிக நெருக்கமான தொடர்புகள் கொண்டு, அன்றாடப் பிரச்சினைகளைக் கவனிக்கக்கூடிய அமைப்புகள் என்று சொல்லலாம். அதிலே அவரவர்கள் செய்ய வேண்டிய பொறுப்பைச் சரியாக நிறைவேற்ற வேண்டும். அதற்குத் தக்க நிதிவசதிகள் இருந்தால் அந்தக் காரியங்களைச் செவ்வனே நடத்த முடியும். நம்முடைய மாநிலத்திலே இருக்கின்ற பல பஞ்சாயத்து அமைப்புகளை எடுத்துக்கொண்டால், நிலப்பரப்பு விஸ்தாரமாக, ஜனத்தொகை குறைவாக இருக்கிற பல பகுதிகளாக அமைந்திருக்கின்றன. ஜனத்தொகையையும் ஒரு அளவுக்கு கட்டுப்படுத்தி, இதைப் புனர்பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்துச் சட்டம் 1953-ல் ஏற்பட்டது. ஒவ்வொரு சட்டமும் உருவாக்கப்பட்டு செயலுக்கு வந்த பின்னர், 10 வருடங்களுக்குப் பின்னர் அதைப் புனர்பரிசீலனை செய்வது மிகவும் அவசியம். குறிப்பாக, பஞ்சாயத்துக்கள் சம்பந்தப்பட்டவரை ஒவ்வொரு நாளும் ஜனத்தொகை வளர்ச்சி, ஜனங்களின் தேவை இவைகளெல்லாம் அதிகமாகிக் கொண்டே வருகின்றன. ஜனங்களுக்கு வேண்டிய சாலை வசதி, சாக்கடை வசதி, விளக்கு வசதி, தண்ணீர் வசதி, சுகாதார வசதி போன்ற நல்ல காரியங்கள் தேவைப்பட்டுக் கொண்டே வருகின்றன. ஆகவே, அந்தக் காரணத்தால் நிலைமைகளை அனுசரித்து, அந்தச் சட்டத்தை புனர்பரிசீலனை செய்வதும், மாற்றுவதும், திருத்துவதும் அவசியமாகிறது.

அடுத்தபடியாக, பல பஞ்சாயத்துக்கள் கிராமப் பஞ்சாயத் திலிருந்து நகரப் பஞ்சாயத்தாக மாறியிருக்கின்றன. என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள வனவாசி என்கிற பஞ்சாயத்து நகரப் பஞ்சாயத்தாக மாறிய காரணத்தால், அந்தப் பகுதிகளிலுள்ள மக்களுக்கு பல வசதிகளைச் செய்துகொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அந்தப் பஞ்சாயத்தின் சிப்பந்திகளுக்கும் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்தச் சௌகரியங்களைச் செய்துகொடுக்க போதுமான நிதிவசதி இல்லை. மீண்டும் கிராமப் பஞ்சாயத்தாக மாற்ற இருக்கிறார்கள். கிராமப் பஞ்சாயத்தை நகரப் பஞ்சாயத்தாக

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

[1971 ஜூலை 5]

மாற்ற வேண்டுமென்றால், அதற்கான நிதிவசதியை ஒதுக்கித் தர வேண்டும். அதையும் விரைவாக ஒதுக்கித் தர வேண்டும். இது போன்ற பல பஞ்சாயத்துக்கள் நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கின்றன.

அடுத்தபடியாக, கிராமங்களிலே இருக்கின்றவர்களுக்கும் சரி, நகரங்களில் இருக்கின்றவர்களுக்கும் சரி, நல்ல குடிதண்ணீர் அளிக்கப் போகிறோம் என்று வாக்குறுதி அளித்திருக்கிறோம். குடிதண்ணீர் என்பது எளிதான முறையில் கிடைக்க வேண்டும். மேலும் அதை இலவசமாகவே கொடுக்க வேண்டுமென்றால், அதில் தவறு இல்லை. மனிதனை ஆரோக்கியமாக வைத்திருப்பது அரசாங்கத்தின் கடமையாகும். குடிதண்ணீருக்கு விலை கொடுப்பதே அவசியமில்லை. குடிதண்ணீர் வழங்குவதற்காக அதிகமான கட்டணத்தை வசூலிக்கின்ற நிலைமையும் இருக்கிறது. ஒன்றை மட்டும் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேட்டூர் நகரத்தைப் பொறுத்தவரையில் குடிநீருக்காக என்று இப்பொழுது கட்டணம் வசூலிக்கப்படுகிறது. முன்னாலே இலவசமாக இருந்ததை இப்பொழுது குறைந்தபட்சம் ஐந்து ரூபாய் செலுத்த வேண்டுமென்று தீர்மானம் போட்டு இருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. இலவசமாகக் கொடுத்துவந்த அளவையும் உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு படியாகப் பார்க்கிறபோது ஐந்து ஆறு மடங்கு இப்பொழுது உயர்த்தியிருக்கிறார்கள் என்ற புகார் எழுப்பப்பட்டு அது அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்கும் கொண்டுவரப்பட்டு இருக்கிறது காரணம் கேட்டால் அவர்கள் சொல்கிறார்கள், 28 லட்சம் ரூபாய் கடன் வாங்கியிருக்கிறோம், அந்தக் கடனைக் கட்டுவதற்காகப் பணம் வேண்டியிருக்கிறது என்று வாதம் செய்கிறார்கள். கடன் வாங்கி மூன்று வருடங்கள் கழித்துத்தான் அதைத் திருப்பி அளிக்கவேண்டும். அந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் நிறைவேற்றப்பட்டு அது ஐனங்களுக்குப் பயன்பட்ட பிறகுதான் கட்டணம் வாங்க வேண்டுமே தவிர திடீரென்று 4, 5 மடங்கு என்ற அளவிலே வாங்குவது சரியான தல்ல என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே ஐலகண்டபுரம் என்ற பகுதி இருக்கிறது. அங்கே ஐனத்தொகை மிகுதியாக இருக்கிறது. மேட்டூர் லிருந்து சேலத்திற்குச் செல்கின்ற ரகடீரின் ஒரு பகுதி அந்தப் பகுதிக்குச் செல்கிறது. அது போதவில்லை, அதிகப்படியாக குடிநீர் வேண்டுமென்று அங்கே எவ்வளவோ நாட்களாகக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதையும் நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த வரவுச் செலவுத் திட்டத்திலே பல காரியங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணம் குறைவாக இருக்கிறது. பல பஞ்சாயத்துக்களை எடுத்துக்கொண்டால் குக்கிராமங்களுக்கு எல்லாம் ரோடுகள் போடவேண்டுமென்ற உணர்வும் முயற்சிகளும் மக்களுடைய அதிகமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. தலைக்கு இவ்வளவு என்ற

1971 ஜூலை 5] [திரு. எம். சுரேந்திரன்]

கணக்குப்படி இவர்கள் கொடுக்கின்ற பணம் சரியாகக் கொடுக்கப் படவில்லை என்ற குறையும் இருக்கிறது. அதையும் நிவர்த்தி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியிலே பாலமலை என்ற பகுதி இருக்கிறது. அங்கே ரோடு களே இல்லாமல் இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் ரோடு போட வேண்டுமென்றால் ஒரு மைலுக்கு 50 ஆயிரம் ரூபாய் செலவாகும் என்ற நிலை இருக்கிறது. எனவே அந்தப் பஞ்சாயத்துக்களால் அதைச் செய்ய முடியாது. எனவே அரசாங்கம் தனியாக இதிலே கவனம் செலுத்தி ரோடு போட்டுக் கொடுக்கவேண்டும்.

பாதைகள் போடுகின்ற நோத்திலே ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் பஸ் வரவேண்டுமென்ற ஆவலோடு மக்கள் இருக்கிறார்கள். பஸ் முதலாளிகளும் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆனால் பாதைகள் சரி வரப் பராமரிக்கப்படுவதில்லை. பாதைகளைச் சரிவரச் செப்பணிட்டுக் கொள்ள பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் பணம் இல்லாமல் திட்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பஸ் பேர்வதற்கு நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கின்ற ரோடுகளை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டோ அல்லது ஹைவேஸ் டிபார்ட்மென்ட் எடுத்துக் கொண்டோ செப்பணிட்டுச் சரிசெய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ந. நாச்சியப்பன் : தலைவர் அவர்களே, 1971-72-ஆம் ஆண்டுக்கான சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்காகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற மானியக் கோரிக்கைகளை வாவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஊராட்சி வளர்ச்சி அலுவலர் மாவட்ட அட்சித் தலைவரின் நேர் உதவியாளராக இல்லாமல் தனியாக ஊராட்சி வளர்ச்சி அலுவலர் என்று மாவட்டத்திற்குத் தனியாக ஒருவரை நியமித்து அவர் நிர்வாகத்தின்கீழ் ஊராட்சி ஒன்றியங்களையும் ஊராட்சிகளையும் செயல்படச் செய்தால் நல்லது என்பதால் அந்த வகையிலே நம் முடைய அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தனியாக உள்ள துவக்கப் பள்ளிகளுக்குச் சொந்தமாகக் கட்டடங்கள் கட்டுவதற்கு விரைவத் திட்டம் மேற்கொண்டுள்ளதை வரவேற்கிறேன். அரசு முயற்சி எடுத்து அவற்றை விரைவிலே நிறைவேற்றிக்கருவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சங்கராபரம் தொகுதியில் கல்விராயன் மலை என்ற பகுதி இருக்கிறது. ஷாகிர்தார்கள் வழக்குத் தொடர்ந்திருக்கிறார்கள். வழக்கு உயர்நீதி மன்றத்தில் இருக்கிறது, வழக்கு முடிந்தவுடன் ஊராட்சி ஒன்றியம் ஏற்படுத்துவதைக் கவனிக்கலாம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அது சங்கராபரம் பகுதியுடன் சேர்ந்த பகுதியாகும். ஏதேதோ காரணங்களைச் சொல்லி அவர்கள் வழக்குகளைத் தொடர்ந்துகொண்டு இருக்கின்ற காரணத்திலே

[திரு. ந. நாச்சியப்பன்]

[1971 ஜூலை 5]

அங்கேயிருக்கின்ற ஏறத்தாழ 50 ஆயிரம் மக்கள் சுதந்திரம் கிடைத்ததிலிருந்து எந்தவிதமான பலனையும் அடையமுடியாமல் மோசமான நிலைமையிலே இருக்கிறார்கள். எனவே அந்த மக்கள் பயனடைய ஊராட்சி ஒன்றியத்தை விரைவில் ஏற்படுத்த அரசு உதவிசெய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஒன்றியங்களிலே இருக்கின்ற கால்நடை மருத்துவ மனைகள், இன்னும் மற்ற மருத்துவ மனைகளில் மருந்துகள் கிடைக்காமல் மக்கள் துன்புறுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. எனவே ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே வருகின்ற வருமானத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட சதவீதத்தை வைத்திய வசதிக்கு ஒதுக்க வேண்டுமென்ற திட்டத்தை மேற்கொள்ளவேண்டும்.

தமிழகத்திலே 36,000 சிறிய நீர்ப்பாசன ஏரிகள் இருக்கின்றன. அவற்றிலே 24 ஆயிரம் ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஏரிகளிலே மீன் வளர்ப்பதை அரசின் மூலமாகவோ அல்லது ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் மூலமாகவோ மேற்கொண்டால் ஒன்றரை கோடி ரூபாய் முதல் 2 கோடி ரூபாய் வரையில் வருமானம் கிடைக்கும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சமூகக் கல்வி நிலையங்கள் என்ற பெயரால் 2 ஆயிரம் 3 ஆயிரம் ரூபாய் ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திற்கும் ஒதுக்கப்படுகிறது. எந்த நோக்கத்திற்காகக் குறிப்பிட்டு ஒதுக்கப்படுகிறதோ அந்த நோக்கம் நிறைவேற்றப்படாத முறையில் சில பத்திரிகைகளை மட்டும் வாங்கி ஒருவர், இருவர் படிப்பதற்காக என்றே நடத்தப்படுகின்றது. அதேபோன்று மகளிர் மன்றங்கள் என்ற பெயரால் இருக்கக்கூடியவற்றில் உள்ள தையல் மெஷின்கள் செயல்படாமல் இருப்பதையும் பார்க்கிறோம். இப்படிப்பட்ட திட்டங்களுக்குப் பணம் ஒதுக்காமல் நல்ல வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே வசூலிக்கவேண்டிய வரிகளைக் கிராம அதிகாரிகள் வசூலிக்கவேண்டுமென்ற முறையில் அரசாங்கம் அவர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு கொடுத்திருக்கிறது. ஊராட்சி மன்றத்தில் பார்ட்டைம் கிளார்க் நியமித்து இருக்கிறார்கள். அத்தனை கிராமங்களுக்கும் ஒரே தொகையை கிராம அதிகாரிகளுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். உதாரணமாக எடுத்துக்கொண்டால் 200 ரூபாய் 300 ரூபாய் வரி வசூலிக்கப்படுகின்ற கிராமங்களில்கூட அரசின் சார்பிலே 500 ரூபாய் ஊதிய உயர்வு கொடுக்கிறோம். இதை மாற்றி ஊராட்சி மன்றத்திற்கு ஒரு எழுத்தர் என்ற முறையிலே நியமித்துக்கொள்ள அனுமதி கொடுத்து அதற்காகச் சர்க்கார் 50 ரூபாய் அல்லது 60 ரூபாய் என்ற அளவிலே மானியம் வழங்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் அந்த எழுத்தரே நல்ல முறையிலே வரிகளை விரைவாக வசூலிக்கமுடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1971 ஜூலை 5] [திரு. ந. நாச்சியப்பன்]

சில ஊராட்சி மன்றங்கள் இரண்டு மூன்று ஊர்களைக் கொண்ட ஊராட்சி மன்றமாக இருக்கிறது. இரண்டு மூன்று மைல்கள் தூரம் உள்ள கிராமங்கள் எல்லாம் ஊராட்சி மன்றத்திலே இருக்கிறது. அப்படியில்லாமல் 500 மக்களுக்கு மேலே உள்ள கிராமமாக இருந்தால் அதைப் பிரித்துத் தனி ஊராட்சி மன்றமாக ஏற்படுத்த வேண்டும். இதில் சில சட்டப் பிரச்சனைகள் இடையூறு இருந்தாலும் அதையெல்லாம் மாற்றியமைக்க அரசு முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. சி. கணேசன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கல்வி உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கின்ற மானியக்கோரிக்கைகளும் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தத் துறையிலே கால்நடை வளர்ச்சித் துறை அன்மையிலே திருத்தியமைக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திலேயும் அந்தப் பணி விரிவாக்கப்பட வேண்டுமென்ற எண்ணத்திலே ஆறு ஏழு கிளைநிலையங்களைத் துவக்க அரசு அனுமதி அளித்திருக்கிறது. ஆனால் ஒருசில ஒன்றியங்களில் பஞ்சாயத்து ஒன்றியத் தலைவர்களாக இருக்கிறவர்கள் சில செல்வாக்குப் பெற்றவர்கள் குறிப்பிட்ட வட்டார மையப் பகுதிகளைத் தேர்ந்தெடுக்காமல் அவர் அவர்களுக்கு வேண்டியவர்களுடைய இடங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து கிளை நிலையங்கள் துவக்கியுள்ளார்கள். இதனால் இத்துறை எதற்காகத் திருத்தியமைக்கப்பட்டதோ அந்தப் பணிகள் நிறைவேற்றப்பட முடியாமல் போகிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

எனக்கு முன்னாலே பேசிய உறுப்பினர் குறிப்பிட்டதைப்போல் ஊராட்சி ஒன்றிய வரிகளை வசூலிசெய்வதற்குக் கிராமத் தலைவர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், அந்த வரிகள் சரியாக வசூலிக்கப்படவில்லை. இதைத் கண்காணிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் இப்போது நம்முடைய அரசு ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் கடன்கள், ஊராட்சி ஒன்றிய வரிகள், நிர்வாகப் பணிகளைப் பார்ப்பதற்காக டெபுடி தாசில்தார் தகுதியில் 100 பேர்களை நியமித்திருப்பது உள்படியே வரவேற்கத்தக்கது. என்றாலும் அந்த எண்ணிக்கையை அதிகரித்து எல்லா வட்டாரங்களுக்கும் அப்படிப்பட்ட துணை தாசில்தார்களை நியமிக்க வேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஊர்நல ஊழியர்கள் குறிப்பிட்டு, வரையறுக்கப்படாமல் தங்கள் பணிகளைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஊர்நல ஊழியர்கள் இன்னின்ன வேலைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று வரையறுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மத்திய அரசு உதவித் திட்டத்தின் அடிப்படையில் கிராம வேலை வாய்ப்பு விரைவுத் திட்டம் பரவலாகச் செயல்படுத்தப்படுகிறது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் பத்து வட்டாரங்களைத்தான் தேர்ந்தெடுத்து இருக்கிறார்கள். அதிலும் சில மாவட்டங்களில் சிறப்புத்

[திரு. சி. கணேசன்]

[1971 ஜூலை 5]

திட்டங்கள் இருக்கும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் கிராம வேலை வாய்ப்பு விரைவுத் திட்டத்தை அமல் செய்ய முடியாத நிலைக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநில அரசு நிதியிலிருந்து ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதில் மொத்தத்தில் பத்து வட்டாரசுகளை அந்தத் திட்டத்தின்கீழ் எடுத்துக் கொண்டாலும் பின்னடைந்திருக்கும் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கு பேசிய உறுப்பினர்கள் அவ்வளவு பேரும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் இருக்கக்கூடிய பின்தங்கிய கிராமச் சாலைகள் வளர்ச்சி பெறாமல் இருப்பதைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட வசதிகள் பெறாத ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் இந்த கிராம வேலை வாய்ப்பு விரைவுத் திட்டத்தை அமல்படுத்தினால் அந்தப் பகுதிகளில் இளைப்புச் சாலைகள் ஏற்படுத்த உதவிகரமாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக் கொள்வதோடு சிறப்புத் திட்டம் இருக்கும் பகுதிகளிலும் கிராம வேலை வாய்ப்பு விரைவுத் திட்டத்தைப் பின்தங்கியிருக்கும் வட்டாரசுகளுக்குத் தாவேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியப் பணியாளர்களின் எண்ணிக்கை அதிக அளவு ஊராட்சிகளைக் கொண்ட ஒன்றியத்திற்கும் குறைந்த அளவு ஊராட்சிகளைக் கொண்ட ஒன்றியத்திற்கும் ஒரே அளவாகத்தான் இருக்கிறது. 60 ஊராட்சிகளுக்கு மேற்பட்ட ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் பணியாளர்களின் குறைவு காரணமாகப் பணிகளைத் துரிதமாகச் செய்ய முடியாத நிலைமை இருப்பதைத் தவிர்த்த வேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குற்றாலம் தொகுதியில் நல்லாடை என்ற பகுதியில் ஆர்டிஷியன் வெல் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலிருந்து வரும் தண்ணீர் ஏராளமாக வீணாகிக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தத் தண்ணீரைப் பயன்படுத்தி அந்தப் பகுதி விவசாயப் பெருமக்கள் 50 ஏக்கர் வரை பயிரிட்டிருக்கிறார்கள். ஊராட்சிகளில் குடிதண்ணீர்த் திட்டத்தை விரிவுபடுத்தும் எண்ணத்தில் குடிநீர் வாரியம் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. நல்லாடையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் ஆர்டிஷியன் வெல்லிலிருந்து ஐந்தாறு கிராமங்களுக்கு குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க முடியும் என்பதோடு பாசனத்திற்கும் பயன்படுத்த முடியும் என்ற காரணத்தால் அதற்கான திட்டங்களை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தரங்கம்பாடி கடற்கரைப் பகுதி. கடந்த மூன்று நான்கு ஆண்டுகளாக அந்தப் பகுதியில் இருக்கும் மக்கள் குடிதண்ணீர்த் திட்டம் வரவேண்டுமென்று வேண்டுகோள் விடுத்து வந்திருந்தும் அந்தத் திட்டத்தை செம்பொருட் கோவில் ஊராட்சி ஒன்றியம் மிக அதிகச் செலவாவதன் காரணமாகச் செயல்படுத்த முடியாமல் இருப்பதை அரசு அனுதாபத்துடன் கவனித்துக் குடிதண்ணீர்ப் பற்றாக்குறையால் வாடிக்கொண்டிருக்கும் மக்களுக்குத் தண்ணீர்

1971 ஜூலை 5] [திரு. சி. கணேசன்]

வசதி உண்டாக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு மானியத்தை ஆதரித்து முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மானியத்தை ஆதரித்து என்னுடைய உரையைத் தொடங்குகிறேன்.

1967-ம் ஆண்டு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இந்த நாட்டிலுள்ள இளைஞர்கள் உள்ளாட்சித் துறையில் ஈடுபட வேண்டுமென்பதற்காகவும், பொதுப் பணியில் ஈடுபட்டுக் கிராம முன்னேற்றத்தை அதிகமாக்க வேண்டுமென்பதற்காகவும் சீரணியைத் துவக்கினார்கள். இந்தச் சீரணியால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சாதனையால் கடந்த நான்கு ஆண்டுக் காலத்தில் 1,119 பள்ளிக் கட்டடங்கள் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளன. 1,292 ஏரிகள், கால்வாய்கள் தூர் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. 823 இளைப்புச் சாலைகள் போடப்பட்டுள்ளன. 1,500 ஏக்கர் நிலத்திற்குப் பூச்சி மருந்துகள் அடிக்கப்பட்டுள்ளன. 500 ஏக்கர்களில் கழனி திருத்தி விளைநிலம் ஆக்கப்பட்டுள்ளன. ஆகவே, அண்ணா அவர்கள் எப்படி ஒரு நல்ல திட்டத்தை உருவாக்கி இந்த நாட்டிலே நல்ல முன்னேற்றத்தை, நல்ல தொண்டர்களை உருவாக்கித் தந்தார்களோ அதே போல் மத்திய அரசு கிராமவேலை வாய்ப்பு விரைவுத் திட்டம் ஒன்றை ஏற்படுத்தி ஊதியத்தோடு நல்ல தொண்டர்களை இந்த நாட்டுக்கு உருவாக்க இருக்கிறது.

இந்த நேரத்தில் நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்கள் தமக்கே உரிய பாணியில், தமக்கே உரிய ஆற்றலில், இந்த மாநிலத்தின் நிதியிலிருந்து ஒருகோடி ரூபாயை ஒதுக்கித் தந்திருப்பது கிராமங்களில் நம்முடைய முதலமைச்சருக்கு எந்த அளவுக்கு அக்கறை இருக்கிறது என்பதையும், கிராமங்களில் வேலையற்றோர் நிலையைப் போக்க எந்த அளவுக்கு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் காட்டுவதாக அமைந்திருப்பதால் அது பாராட்டுக்குரியதாகும்.

நம்முடைய உள்ளாட்சித் துறை நல்ல முறையில் சீர்படுத்தப் படவேண்டுமென்பது நின்ற நானாய் கோரிக்கை என்பதை நாம் அனைவரும் நன்றாக அறிவோம். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சரான பிறகு உள்ளாட்சித் துறை திருத்தியமைக்கப்பட வேண்டுமென்று இந்த நாட்டில் ஏராளமான குரல்கள் எழுப்பப் பட்டிருக்கின்றன. இந்த அமைச்சரவை உள்ளாட்சித் துறையை நிச்சயமாகச் சீர்படுத்த வேண்டும். ஊழல்கள் களையப்பட்டுக் குறைபாடுகள் போக்கப்பட வேண்டுமென்ற கருத்தைச் சட்டமன்ற அங்கத்தினர்கள் ஆணித்தரமாக எடுத்து வைத்தார்கள் என்பதை இந்த மாமன்றம் மறந்திருக்க முடியாது.

நம்முடைய முதல்வர் கலைஞர் அவர்கள் சோழ நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள், உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் நாவலர் அவர்களும் சோழ நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள். சங்க காலத்தில் சோழ

[திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்] [1971 ஜூலை 5]

நாடு உள்ளாட்சித் துறையில் சீரோடும், சிறப்போடும் எந்த அளவுக்கு இருந்ததோ, எந்த அளவுக்கு ஊர் நன்மைக்காக அரும்பாடு பட்டதோ அதை மனதில்கொண்டு சோழ நாட்டின் இரு கண்களாக விளங்கும் கலைஞர் அவர்களும், நாவலர் அவர்களும் உள்ளாட்சிச் சட்டத்தை திருத்தி அந்தத் துறையைச் சீர்படுத்த பெரு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருப்பதற்காகப் பாராட்டுகிறேன். இந்த நேரத்தில் நான் ஒரு தாழ்மையான வேண்டுகோளை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலும், நாவலர் அவர்களிடத்திலும் விடுக்க விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் நாவலர் அவர்களும், குறிப்பிட்ட துறையில் பங்கேற்றிருக்கின்ற செயலாளரும் மற்ற அதிகாரிகளும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக நான் சில சான்றுகளைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

உள்ளாட்சித் துறைச் சட்டத்தை ஒருமுறை புரட்டிப் பார்த்தால் 1958-ம் ஆண்டு ஊராட்சிச் சட்டத்தில் ஏராளமான குறைபாடுகள், ஓட்டைகள் இருப்பது தெரியும். இதை அடைப்பதற்காகத்தான் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களும், உள்ளாட்சி அமைச்சர்களும் பெருமுயற்சி எடுத்துக் கொள்ள இருக்கிறார்கள். சட்டத்தில் உள்ள சிலபல குறைபாடுகளைப்பற்றி அரசாங்கத்தின் ஆணைமூலமாக அறிவிக்கப்பட்டிருப்பது அரசாங்கத்தின் ஏடுகள் வாயிலாகத் தெளிவாகும். ஆகவே, சட்டத்தைத் திருத்துமுன் இருக்கின்ற குறைபாடுகளைப் பற்றிச் சட்ட நிபுணர்களை வைத்து அரசு ஆலோசித்து என்னென்ன சீர்திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்பதைப் பற்றி இந்த மாமன்றத்தில் வைத்து விவாதிக்கப்பட்ட பிறகு இறுதி வடிவம் எடுக்க வேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் ஊராட்சி ஒன்றிய நிர்வாகம் சீர்கெட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த நாடும் நாமும் நன்றாக அறிவோம். அந்தந்தத் தொகுதியில் சம்பந்தப்பட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ஒரு சாதாரண உறுப்பினர் பதவிதான் இருந்துகொண்டு இருக்கிறது. ஆகவே, நிர்வாகத்தில் அந்த தொகுதி சம்பந்தப்பட்ட வரையில் இருக்கிற ஒன்றியத்தில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு நல்ல பொறுப்பும், நல்ல கடமை உணர்வு இருக்கிற அளவுக்குப் பதவிகள் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும். பொதுமக்கள் சாலை வேண்டுமென்றால் சட்ட மன்ற உறுப்பினரைக் கேட்கிறார்கள், குடி தண்ணீர் வேண்டுமென்றால் சட்ட மன்ற உறுப்பினரைக் கேட்கிறார்கள், மருத்துவ வசதி வேண்டுமென்றால் சட்ட மன்ற உறுப்பினரைக் கேட்கிறார்கள், ஆனால் இதைச் செய்யும் அதிகாரமோ சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்குத் துளி கூட இல்லை என்பது தெரியும். வருங்காலத்தில் ஊராட்சி ஒன்றிய நிர்வாகத்தில் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு முக்கிய பங்கு வகிக்கும் நிலையில் விதிகளைத் திருத்தி அமைக்க வேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டி கேட்டுக் கொள்கிறேன். பல்வேறு அரசியல் அமைப்புகளில் இருப்பவர்கள் ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் தலைவராகவும், சட்ட மன்ற உறுப்பினர்

1971 ஜூலை 5] [திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்]

ராகவும் இருப்பதால், ஒரு கட்சியைச் சார்ந்தவர் சட்டமன்ற உறுப்பினராகவும், இன்னொரு கட்சியைச் சார்ந்தவர் வேறு ஒரு அரசியல் கட்சியைச் சார்ந்தவராகவும் இருக்கும்போது, மக்களுடைய தேவைகள் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன. உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன் எனது தொகுதியைச் சேர்ந்த புணவாசிப்பட்டி ஒன்றியத்தின்மூலம் ஒரு சமுதாயக் கிணறு வெட்ட 1970-ல் அரசு மூலம் ஆணையிடப்பட்டது. இன்றுவரையில் செயல்படவில்லை. காரணம், பொறுப்பில் இருக்கிறவர்கள் மாற்றுக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருப்பதால் பொது மக்களின் தேவையைக் கருத்தில் கொள்ளாமல் அரசியல் நோக்கத்தோடு செயல்படுகிறார்கள் . . . (மனியடிக்கப்பட்டது)

* திரு. கு. அ. பொம்மன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, உள்ளாட்சி அமைச்சர் இந்த அவைமூன் வைத்துள்ள மானியத்தின் மீது என் கட்சியின் சார்பில் கொடுத்துள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்துச் சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள நேரம் குறைவாக இருப்பதால் ஓரிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்லி என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன். பொதுப்படையாக சொல்வது என்றால், மாநிலம் முழுவதிலும் பல ஊர்களிலும், கிராமங்களிலும் குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் கிடைப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. உதாரணமாக, நான் வந்திருக்கும் தொகுதியான கூடலூர் தொகுதியில், கிராமங்களில், குடிநீர் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அந்த இடத்தில் ஏற்கெனவே மலேரியா வியாதி அடிக்கடி பரவி வந்துகொண்டிருந்தது, இப்போது இல்லாமல் இருக்கிறது. குடிநீர் கிடைக்காததால் மக்கள் பெரும் தொல்லை யடைகிறார்கள். கூடலூர் போன்ற மலைப் பிரதேசங்களுக்குக் குடி தண்ணீர் வசதி கிடைக்கச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். யூனிசெப் உதவியுடன் குடி தண்ணீர் வழங்குவது பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அது பற்றி விவாதிக்க ஒரு வெட்டுத் தீர்மானம்கூட இங்கே கொண்டு வந்து இருக்கிறார்கள். அதற்கு பதில் அளிக்கும்போது, எந்தெந்த இடங்களில் இந்த குடிதண்ணீர் வசதி இந்த நிறுவனத்தின் உதவியுடன் செய்யப்பட்டது என்பதை அமைச்சர் தெரிவிப்பார் என்று பார் என்று கருதுகிறேன்.

மற்றுமொரு முக்கியப் பிரச்சனை, இந்த சாக்கடைப் பிரச்சனை, உதகையை எடுத்துக்கொண்டால் 25,000 பேருக்கு என்று போடப்பட்ட சாக்கடைத் திட்டம் இன்று 55,000 ஜனத்தொகையான பிறகும் அபிவிருத்தி செய்யவில்லை. தண்ணீர் பர்ஸ்ட் ஆகி வெளியே வந்து விடுகிறது. இதனால் சுகாதாரக் கேடுகள் வருகின்றன. உதகை நகரசபை மிகவும் பொருளாதாரத்துறையில் கஷ்டப்படுவதால் அவர்கள் அதை நிறைவேற்ற முடியாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, சர்க்கார் அதற்கு மானியமோ, கடனோ கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பெரிய பெரிய

[திரு. கு. அ. பொம்மன்]

[1971 ஜூலை 5]

நகரங்களில் சாக்கடைக் குழாய் போட்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் கிராமங்களில் அந்த வசதி இல்லை. ஆகவே, இந்த மாதிரிப் பெரும் நகரங்களில் போடும் சாக்கடைக் குழாய்கள் போன்று கிராமங்களுக்குப் போட அரசாங்கத்திற்குப் பண வசதி இல்லையென்றாலும், கிராமங்களில் செப்டிக் டாங்க் கட்டித் தந்தால் சௌகரியமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

குடிசை வாரியம் அமைந்திருப்பதை வரவேற்கிறேன். இந்த வாரியம் புதிய வீடுகளை கட்டித் தரும்போது, ஏற்கெனவே குடி இருக்கும் மக்களை அதிகத் தூரத்திற்கு அப்புறப்படுத்திவிடாமல், பக்கத்திலே உள்ள இடங்களில் வீட்டை கட்டிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் நடத்தப்படும் பல பள்ளிகளுக்கு கட்டடம் இல்லை. சில பள்ளிக்கூடங்களில் கூரைகூட கிடையாது. நல்ல பண வசதி இல்லையென்றால், நல்ல சுவர்களாகக் கட்டி, கூரை மட்டும் போட்டு, அந்தப் பள்ளிக்கூடங்களை அங்கே வைக்கலாம். எங்கள் ஊரைப்போன்ற இடங்களில் நல்ல பள்ளிக்கூடங்களைக் கட்டித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேமாதிரி இந்த பஞ்சாயத்து ரோடுகளை எடுத்துக் கொண்டால், சரிவர அவை பராமரிக்கப்படுவதில்லை. எங்கள் தொகுதி மலைப்பிரதேசம். இந்த இடங்களில் சில கிராமங்களுக்கு ரோடு வசதியே கிடையாது. யாருக்காவது சீக்கு வந்து விட்டால் 40-50 மைல் நடந்துதான் வரவேண்டும். மாட்டு வண்டி கட்டிக் கொண்டு வரமுடியாது. அப்படிப்பட்ட கிராமங்களுக்கு மாட்டு வண்டி போகும் அளவுக்காவது ரோடு அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அந்தத் தொகுதிக்கே, ஒரே ஒரு ஆஸ்பிடல் தான். கூடலூர் ஆஸ்பிடல்தான். ஆகவே, அங்கே உள்ள எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் இணைப்பு ரோடுகள் இந்த ஆண்டிலேயே செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்கு இந்த ஆண்டில் செய்ய சாத்தியமில்லை என்றாலும், அடுத்த ஆண்டிலேயாவது நிச்சயமாகச் செய்து முடித்துத் தரவேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது).

* திரு. எம். முத்தையா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, 1971-72-க்கான உள்ளாட்சித் துறை மானியத்தின்மீது என் கருத்துக்களை சொல்ல விழுகிறேன்.

எப்படி நாம் மத்திய சர்க்காரிடம் அதிகாரம் நிறையக் குவிந்து கிடக்கிறது. அதனால் சர்க்கார் ஏதும் செய்ய முடியவில்லை என்று சொல்கிறோமோ, அதுபோல், ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் உள்ள தலைவர்களும், மற்ற ஊராட்சி மற்றத் தலைவர்களும், அந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு நிறைய அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள் என்ற வதந்தி நிலவி வருகிறது. ஊராட்சி

1971 ஜூலை 5] [திரு. எம். முத்தையா]

ஒன்றியத் தலைவர்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் தரவேண்டுமென்பது நல்ல கருத்துதான். அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் அதிகமான அதிகாரம் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பேரூராட்சி மன்றத்திலுள்ள நிர்வாக அதிகாரிகள் லீவில் செல்லும்போது, தங்களுடைய பொறுப்பை, பஞ்சாயத்து விஸ்தரிப்பு அதிகாரியின் கையில் ஒப்படைத்துவிட்டு, பேரூராட்சித் தலைவருக்குத் தெரிவிக்காமலேயே சென்று விடுகிறார்கள். இப்படிச் செய்வதால் அவர்கள் அந்த மன்றத்தின் தலைவரை அவமதிப்பதோடு, அவரைத் தேர்ந்தெடுக்க மக்களையும் அவமதிப்பதுபோல் ஆகிறது. மேலும், பஞ்சாயத்துகளிலே ஏகமனதாக நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானங்கள், கோட்ட பஞ்சாயத்து அதிகாரிக்கு அனுப்பப்படுகிறது. அவர்கள் அதிலே ஏதேனும் கொரி போட்டுத் திருப்பி அனுப்பிவிடுகிறார்கள். இதனால், பஞ்சாயத்து நிறைவேற்றிய தீர்மானம் அமல்படுத்த முடியாமல் போகிறது. இது பஞ்சாயத்துத் தலைவரையும், மெம்பர்களையும், அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்த மக்களையும் அவமதிப்புச் செய்வதுபோல் இருக்கிறது. ஆகவே, என்னுடைய பணிவான வேண்டுகோள் என்னவென்றால், இப்படிப் பஞ்சாயத்திலிருந்து ஏகமனதாக நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானங்கள் கோட்ட பஞ்சாயத்து அதிகாரிக்கு அனுப்பும் போது, கொரி போடாமல், அமல்படுத்த அனுமதி வழங்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மனித சமுதாயத்திற்கு முக்கியமாக வேண்டியிருப்பது காற்று. சுவாசம் இல்லாவிட்டால் என்ன செய்ய முடியும். அதேபோல் முக்கியமாக இருப்பது குடிக்கத் தண்ணீர். இன்று குடிநீர்ப் பிரச்சினை முக்கியமானதாக இருக்கிறது. இந்த அரசு உடனடியாக இதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் மற்ற அலுவல்களைக்கூட ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் ஒரு ஆண்டுக் காலத்திற்கு ஒத்திவைத்துவிட்டு, குடிநீர்த் திட்டத்தை இந்த ஆண்டிலேயே செய்தால் நன்மையாக இருக்கும். சில கிராமங்களில் குடிக்கத் தண்ணீரே கிடையாது. இந்த நிலையில் பொதுமக்கள் அவதிப்படுகிறார்கள். குடிக்கவே தண்ணீர் இல்லை. குளிப்பது எப்படி முடியும். ஆகவே, அரசு ஆணையிட்டு, குடிநீர் கொடுப்பதற்காக, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களிடத்தில் ஒப்புதல் கொடுத்து, ஒரு குடும்பத்திற்கு இவ்வளவு குடம் தண்ணீர் என்றாவது கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தால் நலமாக இருக்கும்.

மற்றபடி பஞ்சாயத்துத் தேர்தல் நடக்கும் போது, பஞ்சாயத்து தலைவரை மக்களே நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவரையும் மக்களே நேரிடையாகத் தேர்ந்தெடுப்பது மிகவும் உசிதமாக இருக்கும். அப்படித் தலைவரை நேரிடையாகத் தேர்ந்தெடுக்கும்போது, அரிசனங்களுக்கு என்று சொல்லி சில இடங்களை ஒதுக்க வேண்டும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றைக்கு

[திரு. எம். முத்தையா]

[1971 ஜூலை 5]

பஞ்சாயத்துக்களில் அரிசனங்கள் ஒன்றிரண்டு பேர்கள்தான் வர முடியும். அநேகமாக வரமுடியாமலே இருக்கும். ஒதுக்கீடு முறை இருந்தால்தான், சாதாரணமாக சட்ட மன்றத்திலே ஒதுக்கீட்டு முறையில் வந்திருப்பதுபோல், அங்கேயும் வரமுடியும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்துக்கும் இணைப்பு ரோடுகள் தேவைப் படுகின்றன. அவற்றைப் போட அந்தப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு வசதி இல்லையென்றால், அப்படி இணைப்பு ரோடுகள் ஊராட்சி ஒன்றியமே போட வேண்டும், யூனியனில் ரோடு போட தீர்மானம் போட்டு சர்வே செய்ய ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டுக்கு அனுப்பி அவர்கள் ரோடு சம்பந்தமாக சர்வே செய்ய வேண்டும் என்று இருக்கிறது. சர்வே செய்வது பஞ்சாயத்து அதிகாரிகளால் முடியாது. ரெவின்யூ அதிகாரிகள் குறிப்பிட்ட காலத்தில் சர்வே செய்வதில்லை. ஆகவே, அந்த தீர்மானத்தின்படி திட்டம் நிறைவேற்ற முடியவில்லை. ஆகவே, சர்வே அதிகாரம் யூனியனுக்கே வேண்டும். அப்படி இல்லாததால்தான் ரோடுகள் போட முடியாமல் இருக்கிறது. இல்லையென்றால் அவை இரண்டு பெண்டாட்டிக்காரன் நிலையில்தான் இருக்கின்றன என்று கூறி அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கோரி. இந்தச் சந்தர்ப்பம் கொடுத்த தலைவருக்கு நன்றி தெரிவித்து விடை பெறுகிறேன்.

* திரு. என். டென்னிஸ்: தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கோரிக்கை மீது எங்கள் கட்சியால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஒட்டி என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நகரங்களுக்கும் கிராமங்களுக்கும் உள்ள வேறுபாடு நீங்க வேண்டும். நகரங்களுக்கு உள்ள வசதிகளையெல்லாம் கிராமங்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும். கிராம மக்களின் பொருளாதார நிலை உயர வேண்டும். அந்த உயர்ந்த நோக்கத்தோடு ஊராட்சி வளர்ச்சிக்குப் பெரும் தொகைகள் செலவிடப்பட்டு வருகின்றன. அந்த அரிய பணியை நிறைவேற்றுவதில் குறைகள் இருக்கின்றன. அவை ஈடேறவில்லை. திருப்தியாக இல்லை. ஊராட்சிப் பணிகளில் ஈடுபடும் அலுவலர்கள், தேசத்தின் வளர்ச்சியில் தங்களுக்கும் பங்கு உண்டு. தங்களுக்கும் கடமை உண்டு என்கின்ற பொறுப்புணர்ச்சியோடு தங்கள் தங்கள் பணிகளைச் செய்ய அவர்களை ஊக்குவிக்கும்வகையில் செயல்படவேண்டும். கண்காணிக்கப்படவேண்டும். * அப்பொழுதுதான், உள்ளாட்சித் துறை பயனுள்ளதாக இருக்கும். திட்டங்களின் பயன்களை மக்கள் அனுபவிக்க முடியும் என்பதைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். உண்மையான ஜனநாயகம் பஞ்சாயத்து மட்டத்தில் தொடங்க வேண்டும். யூனியன்களுக்குக் கூடுதலான அதிகாரங்களைக் கொடுக்கவேண்டும். பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தின்மூலம் யூனியன்களுக்கு இருக்கும் அதிகாரத்தைக் கூட்டவேண்டும். பல சர்க்கார் உத்தரவுகள்மூலம் பல அதிகாரங்கள் யூனியன் தலைவர்களுக்குக்

1971 ஜூலை 5] [திரு. என். டென்னிஸ்]

கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அவையெல்லாம் பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தில் இடம் பெறவில்லை. அதனால் சர்க்கார் உத்தரவுகள் பயன்படுத்தப்படாமல் இருக்கின்றன, கையாளப்படாமல் இருக்கின்றன என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவே, பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தைத் திருத்தி, அதிகமான அதிகாரங்களைத் தலைவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். பஞ்சாயத்துத் தலைவர் தேர்தல்போல யூனியன் தலைவர் தேர்தலும் நேரிடையாக நடத்த வழிவகை செய்ய வேண்டும். டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மென்ட் கவுன்சில் தலைவர்கள் மக்கள் பிரதிநிதிகளாக இருக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, ஊராட்சிகளுக்கு ரோடுகளைப் பராமரித்தல் பெரிய பிரச்சினையாக இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு லோக்கல் ரோட்ஸ் கிராண்ட் (உள்ளூர் சாலைகள் மானியம்) கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனாலும், பஞ்சாயத்துச் சாலைகளைப் பார்த்தால், நிதி வசதி இல்லாததால், பஞ்சாயத்துச் சாலைகள் பராமரிப்பு இல்லாமல் இருக்கின்றன. பஞ்சாயத்து யூனியன் ரோடுகளுக்கு லோக்கல் ரோட்ஸ் கிராண்ட் கொடுப்பதுபோல பஞ்சாயத்து ரோடுகளுக்கும் பராமரிப்புக்கு ஒரு மானியம் சர்க்காரால் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் வலியுறுத்திக் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்று நகரப் பஞ்சாயத்து சாலைகளுக்கு டஸ்ட்லெஸ் சர்ப்பேஸ்க்காக மாநிலம் பூராவுக்கும் ஏழு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாநிலத்தில் 374 யூனியன்களும் அதைப் பங்கிட்டுப் கொண்டால், ஒவ்வொன்றுக்கும் 1,872 ரூபாய் கிடைக்கும். கிள்ளிபூர் பஞ்சாயத்து யூனியனில் ஆறு நகரப் பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றன. இந்த மானியத்தைப் பங்கிட்டுக் கொண்டால், ஒவ்வொன்றுக்கும் ரூ. 322 சொச்சம் கிடைக்கும். ஆகவே, டஸ்ட்லெஸ் சர்ப்பேஸ்க்காக கொடுக்கப்படும் ஏழு லட்சம் ரூபாயும் சாலைகளுக்குப் பயன் தரும்வகையில் இருக்காது. லோக்கல் ரோட்ஸ் கிராண்ட் விஷயமாக, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், அதை மலைப் பிரதேசமாகக் கருதிக் கூடுதலான தொகைகள் கொடுக்கப்படவேண்டும்.

பாலம் கட்டுவதற்கும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்குப் பணம் இல்லாததால், பாலம் கட்டும் வேலைகளை ஹைவேஸ் டிபார்ட்மென்ட் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். பஸ் ரோடுகளையும் ஹைவேஸில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ரூரல் மேன் பவர், அப்டைட் டூட்ரிஷன் ப்ரோகிராம் போன்ற திட்டங்கள் பிற்பட்ட வட்டாரங்களுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். குடிநீருக்காகக் கொடுக்கப்படும் பணம் போதாததால் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், கடந்த பஞ்சாயத்துத் தேர்தலுக்கு முன் 46 நகரப் பஞ்சாயத்துக்கள் இருந்தன. அவசர அவசரமாக தேர்தலுக்கு

[திரு. என். டென்னிஸ்]

[1971 ஜூலை 5]

முன் அங்கே, 64 நகரப் பஞ்சாயத்துக்களாகவும் பஞ்சாயத்துக்களாகவும், 224 கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களாகவும் பிரிக்கப்பட்டன. அதனால் புதுப் பிரச்சினைகள் எழுந்திருக்கின்றன என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன். பஞ்சாயத்துக்கள் செயல்படாத நிலையில் இருக்கின்றன. ரோடுகளைப் பராமரிக்க, மிட்டே மில்ஸ் கொடுக்க, மின்சாரக் கட்டணம் கட்ட, இவைகளைச் செய்ய முடியாத நிலையில் இருக்கின்றன. கன்னியாகுமரிக்கு முன்பு இருந்ததுபோல் நகரப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு மேச்சிங் கிராண்டும் தொடர்ந்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் 9 யூனியன்கள் இருக்கின்றன. ஆனால், மற்ற மாவட்டங்களில் ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியன் பகுதி ஜனத்தொகையைப் பார்த்தால், ஏகதேசம் 50,000 ஜனங்கள் இருக்கின்றனர். ஆனால், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் 1971-ம் ஆண்டு ஸென்ஸஸ் படி, ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியன் பகுதியில் $1\frac{1}{4}$ லட்சம் மக்கள் தொகையிருக்கும். மற்ற மாவட்டங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், எங்கள் மாவட்ட பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு ஒரு மடங்கு மக்கள் கூடுதல் வரும். அந்த வகையில் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கூடுதல் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. சுருளிவேல் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிற மானியக் கோரிக்கையின்மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களையும், என் தொகுதியில் உள்ளாட்சித் துறையினர் ஆற்ற வேண்டிய சில பணிகளையும் தெரிவிப்பதற்கு வாய்ப்பு அளித்ததற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1967-ல் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆளும் கட்சி பொறுப்பு ஏற்றதும், தான் எதிர்க்கட்சியில் இருந்தபோது ஊராட்சித் தேர்தல்கள் எந்த அடிப்படையில் நடக்க வேண்டுமென்று சட்ட மன்றத்திலேயும், வெளியிலேயும், தன்னுடைய கொள்கையாகப் பிரகடனப்படுத்தி வந்ததோ அந்தக் கொள்கையையே முதல் கட்டமாகச் சென்ற ஆண்டு நடைபெற்ற ஊராட்சி மன்றத் தேர்தல்களில் ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களைப் பொதுமக்களே நேரிடையாக தேர்ந்தெடுக்கக்கூடிய வாய்ப்பைப் பொது மக்களுக்கு அளித்து தேர்தல் காலங்களில் பணமும் சாதியும் தலைவிரித்து ஆடுவதை ஒரு அளவோடு அரசு கட்டுப்படுத்தி இருக்கிறது. அதே பணியைத் தொடர்ந்து வருகிற தேர்தலின்போது ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் பெரும் தலைவர் தேர்தலையும் வாக்காளப் பெருமக்கள் தாங்களே நேரிடையாகப் பெரும் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்கும் வாய்ப்பை அளிக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதுவரை ஊராட்சி வரிகளை வசூலிக்க வருவாய்த்துறை அலுவலர்களான கர்ணம், நாட்டாண்மைக்காரர்களிடத்திலும் அந்தப் பொறுப்பு விடப்பட்டிருந்தது. அதனால் ஏராளமான வரி பாக்கிகள் பல ஊராட்சி மன்றங்களிலே தேங்கி நிற்கக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டது.

1971 ஜூலை 5] [திரு. மு. சுருளிவேல்]

அதை நிவர்த்தித்து ஊராட்சி மன்றங்களின் நிதி நிலையை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு 100 அதிகாரிகளை நியமிக்க ஏற்பாடு செய்திருப்பதற்கு என்னுடைய பாராட்டுகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு இருக்கக்கூடிய பற்றாக குறையை நீக்க ஊராட்சி மன்றங்கள் எந்த அளவுக்கு வீட்டு வரி வசூலிக்கிறதோ அந்த அளவுத் தொகையை அரசு மானியமாக அந்த ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு அளித்து வருகிறது. ஆனால் இந்த வசதி வாய்ப்புப் பேரூராட்சி மன்றங்களுக்கு வழங்குவதில்லை. இதன் காரணமாகப் பெரும்பாலான பேரூராட்சி மன்றங்கள் தங்களுடைய ச அலுவலர்களுக்கு ஊதியத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய நிலையில்லாமல் பரிதவிக்கக்கூடிய காட்சியை நாம் காண்கிறோம். இந்த சூழ்நிலையில் பேரூராட்சி மன்றங்களால் எத்தகைய நற்பணிகளையும் மேற்கொள்ள முடியாத ஒரு அவல நிலை இருக்கிறது. எனவே பேரூராட்சி மன்றங்கள் எந்த அளவுக்கு வீட்டு வரி வசூலிக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு அரசு மானியத் தொகை அளிக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஊராட்சி ஒன்றியங்களின்கீழ் இருக்கக்கூடிய எல்லாப் பள்ளிகளையும் அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் சரித்திர ஏடுகளில் படிக்கக் கூடிய சகாரா பாலைவனத்தின் நிலை இருக்கிறது. ராமகிருஷ்ணபுரம், புதுக்கோட்டை என்ற பல கிராமங்கள் பாலைவனப் பிரதேசத்தில் மக்கள் இருப்பதுபோன்ற ஒரு நிலையிலே இருக்கிறது. 25 ஆண்டுக் காலத்தில் எந்தக் கிராமங்கள் எந்தவித வசதியையும் பெறவில்லை. சின்னமனூர் ஊராட்சி மன்றத்தில் அடங்கியுள்ள பிரதேசத்தில் சாலை வசதிகள் இல்லை. எனவே, அரசு சின்னமனூர் ஊராட்சி மன்றத்தில் அடங்கிய பிரதேசத்தில் சாலைகள் மிக அவசரத் தேவையாக இருப்பதால் உடனடியாக அதற்கு அவசர உதவி அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, போடிநாயக்கனூரில் சுற்றியுள்ள மலைப் பகுதிகளில் ஏராளமான இலவம்பஞ்சு விளைகிறது. அதைத் தமிழ்நாடு கதர் கிராமத் தொழில் வாரியத்தின் மூலம் ஒரு தொழிற் பேட்டையை ஏற்படுத்தித் தலையணைகள், மெத்தைகள் தயாரித்து நாட்டின் பல பகுதிகளுக்கு அனுப்பக்கூடிய வாய்ப்பை அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

போடிநாயக்கனூரில் பாதாளச் சாக்கடைத் திட்டத்துக்கு அரசிடம் அனுமதி கேட்கப்பட்டுள்ளது. அந்தப் பாதாளச் சாக்கடைத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற நகராட்சிக்கு அனுமதி தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. மு. சுருளிவேல்]

[1971 ஜூலை 5]

கடைசியாக மத்திய அரசு உதவியைமட்டுமே நம்பியிராமல் மாநில அரசு நிதியிலிருந்து ஒரு கோடி ரூபாய் தொகை ஏறத்தாழ 15,000 கிராம மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு இல்லாமல் இருப்பவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் வண்ணம் ஏற்பாடு செய்திருப்பதற்கு நான் என்னுடைய பாராட்டுதல்களையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொண்டு விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. ரா. ரா. முனுசாமி : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய தமிழக கல்வி-உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள உள்ளாட்சித்துறை மானியங்களின் கோரிக்கையின் பேரில் என்னுடைய ஓரிரு கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, உள்ளாட்சித் துறையில் இயங்குகின்ற ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் 20 ஆண்டுக் கால சர்க்கார் ஆட்சியில் எப்படிச் செயல்பட்டன, 1967-க்குப் பிறகு எந்த அளவுக்கு அவை திருத்தி அமைத்துச் செப்பனிடப் படுகின்றன என்பதைக் கண்கூடாகப் பார்க்கிறபோது நம்முடைய தமிழக அரசைப் பொது மக்கள் பாராட்டுகிறார்கள். ஆனால், இன்னும் சில ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் இருக்கிற குறைகளை நாம் தீர்த்தாக வேண்டும். குறிப்பாக ஊராட்சி மன்றங்கள் மூலமாகத்தான் மக்களுக்கு என்ன சலுகைகள் இந்த அரசால் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது என்பதை அறிய முடியும். ஆகையால், பொது மக்கள் ஊராட்சி மன்றங்களின் பயன்களைப் புரிந்துகொள்வதற்கு அந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குப் போதிய வாகன வசதிகள் எல்லாம் செய்துதர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, நான் சார்ந்திருக்கிற மேல் மலையனூர் ஒன்றியத்தில் நான்கு ஆண்டுக் காலமாக ஜீப் இல்லை. தமிழக அரசு போடுகிற திட்டங்களை எல்லாம் பொது மக்களிடத்தில் சென்று எடுத்துச் சொல்வதற்கும் அதிகாரிகள் பல கிராமங்கள் போவதற்கும் வாகன வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. தமிழகத்தில் இருக்கிற 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும் ஜீப் கட்டுப்பாடு இருக்கிறது என்பதை நம்முடைய தமிழக அரசு மறந்திருக்க முடியாது. எப்படியாவது இப்படிப்பட்ட ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குக் காலாகாலத்தில் வாகன வசதியாவது, அப்படி இல்லாதபோது ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் பொது நிதியிலிருந்து அவர்கள் ஜீப் வாங்கிக் கொள்வதற்கு நம்முடைய அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

யூனியன் அதிகாரிகளுக்கு, அவர்கள் 1958-ல் போட்டிருக்கக் கூடிய சட்டப்படி பணி ஆற்ற வேண்டியிருக்கிறது. அந்த விதிகளை மாற்றி அவர்கள் நன்றாகச் செயல்படுவதற்கான விதிகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆனால், குறிப்பாக ஒரு எஸ்டிமேட்டைத் தயாரிக்கவேண்டுமானால் யூனியன் என்ஜினியர்களுக்கு உள்ள பவர்—அவர் கொடுக்க வேண்டிய எஸ்டிமேட் 3,000 ரூபாய்க்குத்தான் போடக்கூடிய ஒரு

1971 ஜூலை 5] [திரு. ரா. ரா. முனுசாமி]

விதி இருக்கிறது. அதை உடனடியாக மாற்றி அந்த யூனியன் என்ஜினியர்களுக்கு 5,000 ரூபாய்வரை எஸ்டிமேட் போடவும், 5,000 ரூபாய்வரை சாங்ஷன் பண்ணவும் தமிழக அரசு உத்தரவு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்தாற்போல், அங்கே இருக்கின்ற ஒரு ஏ. இ.க்கு இருக்கும் அதிகாரம் 10,000 ரூபாய்வரைதான் அவர் எஸ்டிமேட் தயார் செய்ய முடியும் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. அதற்கு மேற் கொண்டு தயார் செய்ய வேண்டுமானால், டி. இ. யை அவர் அணுக வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு வட்டத்திற்கு ஒரு ஏ. இ. என்றிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கிட்டத்தட்ட 3, 4 ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு எஸ்டிமேட் தயாரிக்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. 10,000-க்கு மேல் சென்றால் அவர் மேற்கொண்டு டி. இ.-யைச் சந்திக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. எனவே, யூனியன் ஏ. இ. அவர்களுக்கு இப்பொழுது இருக்கும் விதியை இந்த அரசாங்கம் விட்டுவிட்டு, அவர் 20,000 ரூபாய் வரை எஸ்டிமேட் போட அவர்களுக்கு தமிழக அரசு உத்தரவு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு அடுத்து டி. இ. 25 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு தான் எஸ்டிமேட் போடலாம். அதை மாற்றி 50 ஆயிரம் ரூபாயாகப் போட வேண்டும்.

அடுத்தாற்போல், ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே குடி தண்ணீர் தட்டுப்பாடு இருக்கிறது. ஆனால், 1967-க்குப் பிறகு அந்தத் துறையிலே இந்த அரசாங்கம் எந்த அளவுக்கு கவனம் செலுத்தி வருகிறது என்பதைப் பார்க்கும்பொழுது, பொது மக்கள் எல்லாம் நம்முடைய அரசைப் பாராட்டுகிறார்கள். ஆனால், குறிப்பாக ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு குடி தண்ணீருக்கு இந்த அரசாங்கம் பணம் ஒதுக்கும் பொழுது, ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் தங்களுடைய பங்குத் தொகையை செலுத்த வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படி இந்த மன்றங்களிலே பங்குத் தொகை போட முடியாத நிலைமை ஏற்படும் பொழுது, அதன் கீழ் உள்ள கிராமங்களிலே குடி தண்ணீர் இல்லாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. எனவே, அதை உடனடியாக மாற்ற, ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே நேரடியாக குடி தண்ணீர் கிணறுகளை இந்த அரசாங்கம் செப்பணிட்டுத் தர வேண்டும்.

அதற்கு அடுத்தாற்போல், ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு இணைப்புச் சாலை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த ஆண்டு ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு ரோடு போடுவதற்காக ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கு அதிகப் பணம் ஒதுக்க வேண்டும். இந்த ஆண்டு 71 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு இந்த பணம் போதுமா என்றால், அது போதாது என்று தான் சொல்லிக் கொள்வோம். இன்றைக்கும் பல கிராமங்கள் சாலைகளினால் இணைக்கப்பட வில்லை. எனவே, ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு இன்னமும் அதிகப் பணம் ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது).

[1971 ஜூலை 5]

திரு. சி. மணலி கந்தசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த சமுதாய வளர்ச்சி திட்டம் பல முனைகளிலே வேலை செய்யும் திட்டமாக இருப்பதால், மாவட்ட கலெக்டரின் கீழே இருக்கக் கூடிய ஒரு இலாகாவாக அது இல்லாமல், மற்ற இலாகாக்களைப் போல் இது தனித் துறையாக இயங்குகின்ற நிலைமை ஏற்படுமானால், இதிலே இப்பொழுது இருக்கும் பல சிக்கல்களை தவிர்க்க முடியும். சமீபத்திலே கூட தஞ்சையிலே இந்த ரெவின்யூ ஸ்டாப் இந்த அபிவிருத்தி சிப்பந்திகள் கலெக்டர் கீழே வேலை பார்ப்பதிலே பூசல் எழுப்பியிருக்கிறார்கள். கிளர்ச்சி நடத்தப்பட்டிருக்கிறது அவர்களால் என்பதை இங்கே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். எனவே, இந்த அபிவிருத்தித் துறையை ஏன் தனித் துறையாக விரிவுபடுத்தக் கூடாது இந்த அரசாங்கம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது பற்றி மாண்புமிகு நாவலர் அவர்கள் சிந்திக்க வேண்டும்.

அதற்கு அடுத்தாற்போல், இன்றைக்கிருக்கும் ஜனநாயக அமைப்பிலே கூலி வேலை செய்பவர்கள் எல்லாம் பஞ்சாயத்து தலைவர்களாக வந்திருக்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியிலே மட்டும், 40, 50 பேர் பஞ்சாயத்து தலைவர்களாக வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் அப்படி தலைவர்களாக பணிபுரிய வேண்டுமானால், தாங்கள் பிழைக்கவேண்டிய வழியை விட்டுவிட வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி இருக்கும் பொழுது, இப்படிப்பட்ட தலைவர்களுக்கு அந்தந்த பஞ்சாயத்தினுடைய தீர்மானத்தின்படி குறைந்தபட்ச சம்பளத்தைக் கொடுக்கக் கூடாதா? அது பற்றி ஒரு பரிந்துரை இந்த சர்க்காரிடமிருந்து வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த ஜில்லா அபிவிருத்தி கவுன்சில் நடைபெறும் பொழுது அந்தந்த மாவட்டத்தின் கலெக்டர் தான் அதற்கு தலைமை வகிக்க வேண்டும் என்பது ஜனநாயக நாட்டிலே பொருந்தாத ஒன்றாகும். இப்படி தான் சொல்லுவதன் மூலம், கலெக்டரின் மதிப்பையோ, அல்லது அவருடைய பொறுப்புக்கையோ குறைத்து மதிப்பிடுவதாக யாரும் கருதவேண்டாம். அப்படி நானும் கருதவில்லை. அது மாற்றப்படவேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய கோரிக்கை. அந்த கூட்டத்தை கலெக்டர், ஒரு பஞ்சாயத்து தலைவர், ஒரு சட்டசபை உறுப்பினர் ஆக இந்த மூவரும் சேர்ந்து நடத்துவது என்பது நல்லது. இப்படி ஒரு மாற்றத்தைக்கொண்டு வருவது, இந்த ஜனநாயகத்திற்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளிக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல் சில பெர்து இடங்களுக்கு நிலங்கள் தேவைப்படும் பொழுது அந்த ஊரிலே இருக்கக் கூடிய மக்கள் அதற்கு பணம் கொடுத்து பல உதவிகள் செய்ய முன் வந்தால், அந்த ஊரிலே இருக்கும் ஏகபோக நில அதிபர்கள் இதற்கு தடை போடுகிறார்கள். இதற்கு காரணம், நிலங்களும், மனைக் கட்டுகளும் ஏக போகமாக ஒரு சிலர் கையிலே இருப்பதால் தான். எனவே, சில

1971 ஜூலை 5] [திரு. சி. மணலி கந்தசாமி]

பெரிய மனிதர்களின் உதவியால் தான் அப்படி நிலங்களை பெற வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அப்படிப்பட்டவர்கள் ஊர் நன்மைக்காக நிலம் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். அத்தோடு, நான் சொன்னவர்களுக்கா நிங்கள் ஒட்டு போட்டார்கள் என்று கேட்கிறார்கள். இதைத் தவிர்க்க, அப்படிப்பட்ட பஞ்சாயத்துக்களிலே நிலத்தை கட்டாய ஆர்ஜிதம் செய்யக் கூடிய அதிகாரம் சர்க்காருக்கு இருந்தால் தான், அந்த ஊரிலே ஒரு பள்ளிக்கூடம் கட்டுவது அல்லது மற்ற பல கட்டடங்களை கட்டுவதற்கான நிலைமை ஏற்படும் என்று இந்த சமயத்திலே சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய ஊரிலே ஒரு ஹைஸ்கூல் இருக்கிறது. அதற்கு மூன்று வருஷமாக நிலம் பெற முயற்சி இருந்தாலும், இடம் கிடைப்பதில்லை. காரணம், அந்த நிலங்கள் எல்லாம் 2, 3 பேர்கள் கையிலே இருக்கின்றன. 3,000 அல்லது 4,000 ரூபாய் வசூலித்து கொடுத்தாலும், கொடுக்க மாட்டேன் என்கிறார்கள். எனக்கு ஒட்டு போட்டாயா, என்னுடைய மகனுக்கு ஒட்டு போட்டாயா எலெக்ஷனிலே என்கிறார்கள். எனவே, “கட்டாய ஆர்ஜிதம்” செய்யும் அதிகாரத்தை இந்த சர்க்கார் அப்படிப்பட்ட இடங்களிலே மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல், நிதி ஒதுக்கும் பொழுது, ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்திலேயும் இருக்கும் பின் தங்கிய பிரதேசங்களுக்கு முக்கிய இடம் தரும் வகையிலே இன்றைக்கு ஒரு நடைமுறை வகுக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஒரு ஊருக்கு பல சௌகரியங்கள் இருக்கும் பொழுது, அந்த ஊருக்கே இன்னும் பல சௌகரியங்களை செய்து கொள்ளும் நிலைமை இருக்கிறது. காரணம், செல்வாக்கு படைத்தவர்கள் அங்கே பஞ்சாயத்து தலைவராக வந்திருக்கிறார் என்றால், எங்கள் ஊருக்குத் தான் ரோடுகளை போட்டுக் கொள்ளுவேன் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஆனால், மற்ற பின் தங்கிய பிரதேசங்களிலே அப்படிப்பட்ட ரோடு வசதியோ லீட் வசதியோ அல்லது குடிநீர் வசதியோ இல்லாமல் இருப்பதை அவர்கள் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்வதில்லை. அப்படிப்பட்ட கிராமங்களில் கவனிக்கப்படவில்லை. இதை சர்க்கார் உணர்ந்து, அப்படிப்பட்ட பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு முதலிலே வசதி செய்யப்படக்கூடிய அளவிலே திட்டம் இடவேண்டும், அதற்கான ஏற்பாடுகளை இன்றைக்கு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின் வளர்ப்பு தொட்டிகளை கட்டுதல் சம்மந்தமாக, குளம், குட்டைகள் அதிகமாக இருக்கும் கிராமங்களிலே இப்படி தொட்டிகளை கட்டத் தேவையில்லை. அங்கே அநாவசியமாக சிமென்ட்டையும், கல்லையும் போட்டு கட்டுகிறார்கள். சில இடங்களிலே அப்படிப்பட்ட தொட்டிகளிலே மீனே இருப்பதில்லை. இதற்கு என்று ஒரு கான்டிடாக்ட். 2 ஆயிரம், 3 ஆயிரம் ரூபாயிக்கு கான்டிடாக்ட், எனவே, குளம் குட்டைகள் இருக்

[திரு. சி. மணலி கந்தசாமி] [1971 ஜூலை 5]

கும் ஊரிலே இப்படி மின் தொட்டிகளை கட்டுவது அர்த்தமற்றது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, பஞ்சாயத்துக்களிலே கட்சி அரசியலை விட்டுவிட்டு, காரியங்களை ஆற்றவேண்டும். ஒரு இடத்திலே ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் தலைவர் ஒரு கட்சியாக இருக்கலாம், அங்கே இருக்கும் சட்ட மன்ற உறுப்பினர் வேறு கட்சியாக இருக்கலாம், அதற்காக காரியங்களை ஆற்றும் பொழுது முரண்பாடு வரவேண்டும் என்ற நிலைமை இருக்கக் கூடாது. எனவே, எல்லோரும் நல்ல எண்ணத்துடன் பிரச்சினைகளை கவனத்தில் கொண்டால், இந்த வேறுபாடு எல்லாம் மறைந்து விடும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். எனவே, என்னுடைய அனுபவத்திலே இருந்து சொன்னவற்றை வைத்துக் கொண்டு இந்த அரசாங்கம் கவனித்து காரியங்களை ஆற்ற வேண்டும். நிதி ஒதுக்கிடுவதிலே கூட வேறுபாடு காட்டப்படுவதாக என்னிடம் சிலர் சொன்னார்கள்.

என்னுடைய தொகுதியிலே இரண்டு ஒன்றியங்கள் இருக்கின்றன. அந்த ஒன்றியங்களிலே எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். அந்த ஒன்றியங்களுக்கு அதிகமான பணம் ஒதுக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். எனவே, நிதி ஒதுக்கீடு செய்யும் பொழுது எல்லா ஒன்றியங்களின் தேவைகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இவ்வளவு தான் நான் சொல்ல விரும்புவது. நன்றி.

திரு. கா. காளிமுத்து: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர்களே, உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள மானியக் கோரிக்கையை மனதார வரவேற்று, எங்களுடைய வட்டாரத்தைச் சேர்ந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் தேவைகளை கட்டிக்காட்டுகின்ற வகையிலே என்னுடைய சில கருத்துக்களை சொல்ல விழைகின்றேன்.

தமிழகத்தின் இரண்டாவது பொற்காலம் என்று சொல்லப்படுகின்ற ராஜராஜ சோழன் காலத்திலே இருந்து கிராம சுய ஆட்சியின் அடிப்படையிலே ஊர் ஆட்சி மன்றங்கள் மக்கள் ஆட்சி முறைகளுக்கு ஏற்ற முறையிலே சிறப்பாக அமைக்கப்பட்டிருப்பதை நாம் காணுகிறோம். ஊராட்சி தான் மக்கள் ஆட்சியின் ஆணிவேர் என்பார்கள். நாட்டின் ஜீவ துடிப்பே கிராமங்களில் தான் இருக்கிறது என்று மறைந்த காந்தி அடிகள் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த மகாத்மா காந்தி கனவு கண்ட ராம ராஜ்யத்தை தென்னாட்டு காந்தி அண்ணா அவர்களின் வழி வந்த அவர்களுடைய தம்பி மார்கள் உருவாக்கும் அளவிலே இந்த மானியக்கோரிக்கை அமைந்திருப்பதைக் கண்டு நான் பாராட்டுகிறேன். அதுவும், நடந்து முடிந்த ஊராட்சி தேர்தல், அதற்கென்று தனி வாக்காளர் பட்டியல் தயாரிக்கப்பட்டு, நடந்து முடிந்திருப்பது, வரவேற்கத் தக்க ஒன்றாகும். இதை ஜனநாயக விற்பன்னர்கள் நிச்சயமாக

1971 ஜூலை 5] [திரு. கா. காளிமுத்து]

பாராட்டுவார்கள். இந்நாட்டு மக்கள் ஒரு ஜனநாயக தேர்தலிலே தேரியிருக்கிறார்கள் என்பதை நடந்து முடிந்த தேர்தல்கள் நமக்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

இந்த மானியக் கோரிக்கையில் ஊராட்சி மன்றங்களின் தலைமையிடங்களில் எல்லாம் வாஷிங் பெட்டிகள் இல்லாத நிலையிலே என்ற அளவுக்கு நிலைமை உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப் பாராட்டத்தக்க அம்சங்கள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. அதே நேரத்தில் ஆரம்பச் சுகாதார நிலையத்திற்குச் சென்று சிகிச்சை செய்துகொள்வதற்கு ஏற்ற வகையில் அந்த ஒன்றியத்தைச் தேர்ந்த ஊருக்கும் சுற்றியுள்ள சிற்றூர்களுக்கும் வேண்டிய இளைப்புச் சாலைகள் அமைக்கப்படவில்லை.

பல உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டுக் காட்டியது போல் குடிநீர் பற்றாக்குறை ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும் இருக்கிறது. சிவகாசி, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் குடிநீர் பற்றாக்குறை மிக மோசமான நிலையில், பரிதாபகரமான நிலையில் இருக்கிறது. பொதுக் கிணறுகளிலும் குடிநீர் இல்லை. 100-க்கு 95 சதவிகித பொதுக்கிணறுகளில் குடிநீர் இல்லை. தனியாருக்குச் சொந்தமான கிணறுகளுக்குச் சென்று, வெகு தூரம் நடந்து சென்று குடிநீர் கொண்டுவருகிறார்கள். தண்ணீர் என்பது தாராளமாகக் கிடைக்காததென்பதைத்தான் ஒரு மரபுச் சொல்லாகச் சொல்லுவார்கள். பணம் தண்ணீர் போல் செலவாகிறது என்பார்கள். ஆனால், என் தொகுதியில் பணத்தைக் காட்டிலும் தண்ணீரைச் சிக்கனமாகச் செலவழிக்க வேண்டிய நிலையிருக்கிறது. ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் மூலம், பணம் செலவழித்து கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதன் மூலம் மட்டும் குடிநீர்ப் பற்றாக்குறையைத் தீர்த்து விடமுடியாது. கிணறுகளை ஆழப்படுத்தினாலும் தண்ணீர் கீழே கீழே போய்க்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, குழாய்க் கிணறுகள் அமைக்கின்ற திட்டம் வகுக்கப்படவிருக்கின்றன என அறிகிறேன். அந்தத் திட்டத்தை அமுல்படுத்தினால், சிவகாசி, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், சாத்தூர் போன்ற பகுதிகளில் குடிநீர் பற்றாக்குறையைத் தீர்க்க முடியும், அதனைச் செய்ய வேண்டுமென்று பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சாலை அமைப்புகள் ஒவ்வொரு கிராமத்தையும் இணைக்கின்ற அளவிற்கு இருக்கவேண்டும். இப்போது பல ஊர்களுக்கு ஒழுங்கான சாலை வசதிகள் இல்லை. இன்னும் பல சாலைகளில் பாலங்கள் இல்லாத நிலையிருக்கிறது. பெரிய கோல்லப்புறம் என்ற ஊர் சாத்தூர் ஒன்றியத்தில் இருக்கிறது. அந்த ஊருக்குச் செல்லவேண்டுமானால் ஒரு ஆற்றைக் கடந்து செல்ல வேண்டும். உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அந்த ஊருக்கு ஒரு பொதுக்கூட்டத்திற்குப் போகும்போது அந்த ஆற்றில் தண்ணீர் வந்து விட்ட காரணத்தால், மிகக் குறுகலான அணைக்கட்டின் மேல் நடந்து

[திரு. கா. காளிமுத்து]

[1971 ஜூலை 5]

செல்ல வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. சாத்தூர் சட்டமன்றத் தொகுதியின், மாண்புமிகு உறுப்பினர் அழகுத் தேவர் அவர்கள் கூட ஒரு நிகழ்ச்சிக்குச் சென்று விட்டு திரும்பும்போது, ஆற்றில் தண்ணீர் வந்துவிட்ட காரணத்தால் ஊருக்குத் திரும்ப முடியாமல், 2, 3 நாள் அந்த ஊரிலேயே தங்கிவிட்டார்கள். அந்த அளவுக்கு சாலைப் போக்குவரத்து மோசமான நிலையில் இருக்கிறது.

இந்த மானியக் கோரிக்கையில் கிராமப்புறங்களில் வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் ஒன்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிராமங்களில் இருப்பவர்கள் வேலைவாய்ப்பின்மை காரணமாக கிராமங்களை விட்டு நகரங்களுக்குச் சென்று, அங்கே நகரங்கள் வீக்கமாகவும், கிராமங்கள் எலும்புக்கூடாக ஆகிக்கொண்டு வருகின்ற நிலைமை கண்டு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒரு முறை குறிப்பிட்டார்கள். இனிமேல் கிராமங்களிலிருந்து நகரங்களுக்குச் செல்லும் நிலைமை இல்லாமல் நகரங்களிலுள்ள மக்கள் கிராமங்களுக்குச் செல்கின்ற அளவில் வேலை வாய்ப்புத் திட்டங்கள் நிலையை உருவாக்கவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையை நம் முடைய அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும். கிராமப்புறப் பகுதிகளில் வேலைவாய்ப்பைப் பெருக்குகின்ற ஒரு திட்டத்தை விரைவில் நிறைவேற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொடக்கக் கல்வி, உயர்தொடக்கக் கல்விக்கூடங்களில் மதிய உணவுத் திட்டம் செயல்படுவது பாராட்டுக்குரிய ஒன்று தான். ஆனால், அந்தத் திட்டம் ஆசிரியர்களுடைய வேலையை, மாணவர்களுடைய கல்வியைப் பாதிக்கின்ற அளவிற்கு, அதற்கென்று ஒரு தனிக் கணக்கு எழுதி, சமையல் போன்ற வேலைகளில் மாணவர்களைப் பயன்படுத்தவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. இந்த மானியக் கோரிக்கையில் குறிப்பிட்டுள்ளதுபோல் பூவிருந்தவல்லியில் இருப்பது போல், ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும் ஒரு மையச் சமையல் கூடத்தை அமைக்கவேண்டுமென்று கூறி, இந்த மானியக் கோரிக்கையை மனதார ஏற்று, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* THIRUMATHI JOTHI VENKATACHELLUM : Mr. Chairman, Sir, I rise to offer my opinion on the Demand relating to the Community Development Projects, etc., moved by the Hon. Minister for Local Administration.

While speaking on this Demand, I wish to say that there are many welcome features. Before I refer to them, I wish to make a submission. Sir, the time allotted to hon. Members is very limited and I request the Government through the Chair that the Chair may accept that the speech made by the Hon. Minister may be accepted as read because the Hon. Minister takes much of the time with the result that the Members are deprived of the time to speak.

Sir, the most important thing relates to Mahalir Manrams. Now though the objective is one Mahalir Manram for one panchayat with the maximum of 30 per block, we should give due regard and

1971 ஜூலை 5]

[Thirumathi Jothi Vencatachellum]

importance to the various Mahalir Manrams that are now functioning. The allotment for each Manram is to the tune of Rs. 4,000. The sum of Rs. 4,000 is a very meagre amount considering the activities of these Manrams. If we take the districts of Ramanathapuram, Salem, North Arcot and Tiruchirappalli into consideration, they are functioning very well and I request the Hon. Minister to increase the amount. We have to find out the real work that is done by these Manrams, particularly the activities connected with sewing machines. I understand that the Mahilar Manram should also collect 50 per cent of the amount to match with the 50 per cent grant. But I find that in many cases in rural areas they are unable to collect this 50 per cent. In this connection, I wish to point out that in the case of the Village Works Programme the 25 per cent contribution by the people is waived. So I request the Government that with regard to the Mahalir Manrams also, the 50 per cent should be reduced or waived. Otherwise, it will be very difficult to carry out the various programmes conducted through these Manrams. I also suggest that the various departments and the Government should also see that the products that are produced by these Manrams which are of quality and marketing value are utilised by them.

Then I come to the Harijan Welfare Schools and the Mid-day Meals Programme. This is a very important programme concerning the downtrodden community. Though the mid-day meal programme is a welcome feature—it has been in vogue for many decades—the food that is being supplied to 40,000 children in the slum areas is of mal-nutritious value than nutritious value. Let it not be misunderstood that I am criticising the Government. I understand their difficulties well. In this connection, I wish to point out that the food which is supposed to be cooked for their welfare, is cooked the previous night and brought to the schools the next morning at 11 a.m. That food becomes stale and would create so many endemics and epidemics and also so many other diseases. So, I request the Government to take serious steps to see that the food is cooked the same day and then distributed to the children in the Harijan Welfare Schools. Digging of wells and construction of link roads have been spoken of by many hon. Members. I do not want again to go into details. I hope Government will consider all those minimum necessities of the village-folk.

There is the Slum Clearance Board. I welcome it. The clearance of slums has been a problem of the previous Government and the present Government, for many years. Not only of Government, this has been a problem of the public too. I would like to offer a suggestion. There is a scheme to put up many—storeyed buildings at a cost of many lakhs of rupees for slum dwellers. Are these going to benefit the slum people? That is the problem. If that is going to benefit the slum people I wish to point out one important thing. On the Marina it is said they are going to put up buildings for fishermen and other backward

[Thirumathi Jothi Vencatachellum]

[1971 ஜூலை 5]

communities. Government had been kind enough to erect some buildings. It is said some people had also come. Let me tell our experience. The previous Government constructed quarters for fishermen in Santhome and the quarters were not occupied by them. They are unwilling to move from where they are. The Chairman of Slum Clearance Board, Thiru Rama Arangannal is here. The other day during question—hour the Hon. Chief Minister said it would be better that these people are accommodated where they are. If that is done, let me say it would become a menace to society. I should say that if the fishermen are going to be located in the places where they are, in the Marina, then there would be a menace. The children of the fishermen would be creating a lot of nuisance and the beauty of Marina would be definitely spoiled. We are having the finest beach possible and we should preserve its beauty.

Perhaps you may remember, Sir, that in 1953 the Hon. Leader of the Opposition in the Council, Dr. A. L. Mudaliar put up a valiant fight and vehemently opposed the issue and said that no building, irrespective of whether residential or institutional, should come opposite the Marina Beach. This is one of our beauty spots and it should be preserved. Many people came forward to purchase land opposite the Marina at that time and it was emphatically rejected. Now I find that the slum dwellers, fishermen and others are going to be accommodated where they are. If that is done their children would only spoil the beauty of Marina and the nuisance that would be created by them would be terrible. They should be comfortably accommodated at some other place. With our experience of Santhome, we can't be definite that they would occupy the quarters built by them for their use.

I want the Slum Clearance Board and the Housing Board to consider the matter deeply and sincerely recommend that in giving special extra privilege to any particular community, the welfare of the other communities should be taken into consideration. Let it be a Slum Clearance Board and not a Political Clearance Board.

In the 'magalir manram' through primary health centres contraceptives are being supplied under family planning programme. I wish to say that the contraceptives that are being supplied there are not being used or misused by village women for want of proper instruction by para—medical officers. Large quantities of contraceptives are being distributed for which much money is being spent. Recently I had a report from Siddha doctors that there is a specific Siddha medicine which is very effective so far as family planning is concerned. I request Government to take this into consideration in consultation with eminent Siddha doctors and try to popularise this Siddha medicine in the "mathar sangams". Thank you.

1971 ஜூலை 5]

* திரு. க. பழனிவேலன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித் துள்ள மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று, ஊராட்சி ஒன்றியங்களைப்பற்றி சில கருத்துக்களைக் கூற விழைகின்றேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் அதிகப்பொறுப்புக்களை நிறைவேற்றி வருகிறவர்கள் ஊராட்சி ஒன்றிய அலுவலர்கள் தான். இன்றைய தினம் அந்த அலுவலர்களே இரண்டு பிரிவுகளாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆணையாளர், கணக்கர் (அக்கவுண்டென்ட்), மேலாளர் (மேனேஜர்) இரண்டு எழுத்தார்கள்தான் அரசு அலுவலர்கள். இவர்களை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மாவட்டத்திற்குள் மாற்றுதல் செய்யலாம். ஒன்றிய அலுவலர்கள் (யூனியன் ஸ்டாப்) ஒன்றிய நியமனக்குழுவினால் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். இவர்கள் அந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்களாகவே இருப்பதால் சரியான முறையில் வேலை செய்வதில்லை. ஆகவே ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் இருக்கும் எல்லா அலுவலர்களையும் அரசு தன்கீழ்க் கொண்டு வந்து நியமனம் செய்வதோடு எல்லோரும் நல்லமுறையில் வேலைசெய்ய மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மாவட்ட அளவில் மாற்றல் செய்ய அதிகாரம் அளிக்கப்படவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்து ஊராட்சி ஒன்றிய அலுவலகம் அந்தப் பகுதியில் மையமான இடத்தில் அமைவது வழக்கமாக இருக்கிறது. சாலை போக்குவரத்து சரியான முறையில் இல்லாததால் பக்கத்து இடங்களில் குடியிருக்கிற அலுவலர்கள் நேரத்தில் அலுவலகத்திற்கு வர முடியாத நிலையும், அதனால் வேலை பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற சூழ்நிலையும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே எல்லா ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும் உள்ள அலுவலர்களுக்கு அரசாங்கமே குடியிருப்பு கட்டிடத் தர ஆவன செய்யவேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தத் திட்டம் சீனப் படையெடுப்பின் காரணமாக நிறுத்திவைக்கப்பட்டது என்று அறிகிறேன். இந்தத் திட்டத்தை வரும் ஆண்டிலாவது மீண்டும் தொடங்கவேண்டுமென்று பணிவன் புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்து ஊராட்சி ஒன்றியங்களைத் தாம் பிரிக்கும்போது (க்ளாசிபிகேஷன் அப் பஞ்சாயத்து யூனியன்) நிலவரி அடிப்படையில் தாம் பிரித்து வருகிறார்கள். பின்தங்கிய நிலைமையில் இருக்கக்கூடிய ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் இருக்கின்றன. ஆகவே அரசாங்கம் பின்தங்கிய நிலைமையையும் மனதில் கொண்டு சில சலுகைகளை இவற்றுக்குத் தனியாக அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்து ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் பணி புரியும் கால்நடை வளர்ச்சி அலுவலர்கள், எண்ணிக்கை அதிகப்படுத்தப்படுவதை வரவேற்கிறேன். கால்நடை மருத்துவர் (வெட்டர்னரி டாக்டர்ஸ்), வேளாண்மை வளர்ச்சி அலுவலர்கள் மிக அதிகமான பகுதிகளுக்குச் சென்றுவர வேண்டியிருப்பதால் இவர்களுக்கு அரசாங்கமே

[திரு. க. பழனிவேலன்]

[1971 ஜூலை 5]

மோட்டார் சைக்கிள் முழு மானியமாகவோ அல்லது பாதி மானியம் பாதி கடன் என்ற அடிப்படையிலோ வாங்கித் தந்துதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்து இ. ஓ. ரெவின்யூ வரி வசூலிக் கண்காணிக்கவும் பஞ்சாயத்து இடங்களில் ஆக்கிரமிப்பு இருந்தால் அகற்றவும் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சரியான முறையில் கடமையை ஆற்ற முடியவில்லை என்பது ஊராட்சியில் உள்ளவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆகவே ஆக்கிரமிப்பைப் பொறுத்தவரையில் உடனடியாக அகற்ற தீவிரமான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள அரசாங்கம் வேறு ஏதாவது வழிவகுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்தாற்போல காலரா வரக்கூடிய பகுதிகளில் யுனெசெப் உதவியுடன் கூட குழாய்க்கிணறுகளை அமைத்து, குடிதண்ணீர் வசதி செய்துகொடுக்க இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நரம்புச் சிலந்தி நோயினால் பாதிக்கப்படுகிற உடையார்ப்பாளையம், பெரம்பலூர் போன்ற வட்டாரங்களுக்கும் இந்தச் சலுகையை விஸ்தரிக்க வேண்டுமாய் பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்து சாலைகளைப் பொறுத்தவரையில் உள்நூர் சாலைகள் மானியம் சாதாரண பகுதி, கடற்கரைப் பகுதி, மலைப் பகுதி, கழிமுகப்பகுதி என்று பிரித்து ரூ. 600, ரூ. 800, ரூ. 1,500 என்ற அடிப்படையில் ஒரு மைலுக்கு மானியம் அளிக்கிறார்கள். களம், களிப்பு மண் ஆகிய பகுதிகளில் சாலை போடுவதற்கு மிகுந்த செலவாகிறது. ஆகவே இந்தப் பகுதிகளுக்குத் தனிச் சலுகை அளிக்க வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மதிய உணவுத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், அது ஆசிரியர்களுக்கு அவப்பெயரைத் தேடிக் கொடுக்கும் திட்டமாக இருக்கிறது. ஊராட்சிகள் தர வேண்டியதையும், வசூலிக்க வேண்டியதையும் பரிசு சீட்டு திட்டத்தின் மூலமாகக் கிடைக்கும் நிதியிலிருந்து தர வேண்டும் என்று பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆசிரியர்களுக்கு அவப்பெயர் எற்படாமல் நடைபெற ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை பரிசு சீட்டு நிதியிலிருந்து எடுத்து வழங்க வேண்டும்.

அடுத்து சமூகக் கல்வியைப் பொறுத்தவரையில், எல்லா ஊராட்சிப் பகுதிகளுக்கும் வானொலிப் பெட்டி வழங்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் அவற்றைப் பழுதுபார்க்க கோட்ட அளவில்தான் ரேடியோ இன்ஸ்பெக்டர் ஒருவர் இருக்கிறார். அவர் பரந்த அளவில் எல்லா இடங்களிலும் சென்று பழுது பார்க்க முடியவில்லை. ஆகவே, ரேடியோ பெட்டிகளை ஊராட்சிகளே பழுதுபார்த்துக்கொள்ள வசதி செய்து தர வேண்டும், என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1971 ஜூலை 5]

*திரு எம். ஆர். கண்ணன் : பேரவை மாற்றுத் தலைவரவர்களே, இன்றைய மானியங்களை வரவேற்று, எனது தொகுதி மக்களுடைய வேண்டுகோளை இந்தச் சபை முன் வைக்க விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, சென்னைவாழ் மக்கள் தமிழக அரசைப் போற்றி வருவதற்கான முக்கிய காரணங்களாக இருப்பவை வீராணம் திட்டம், கூவம் திட்டம், குடிசை மாற்று வாரியம் இவை மூன்றும் மிகமிக இன்றியமையாத திட்டங்களாகும். நமக்கெல்லாம் தெரியும், 1967 வரைக்கும் காங்கிரஸ் கட்சியின் ஆட்சிதான் மத்தியிலும், மாநிலத்திலும் இருந்து வந்தது. அவர்களுக்கு இந்த மூன்று பிரச்சினையிலும் எண்ணம் ஏற்பட்டதோ, என்னவோ, நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரும் முயற்சி நடைபெறவில்லை. 1959-லே மாநகராட்சியை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கைப்பற்றி, பொறுப்பை ஏற்றதற்குப் பின்னர் பெரிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதுவரை காங்கிரஸ் கட்சியின் கையில்தான் மாநகராட்சியின் நிர்வாகம் இருந்தது. சென்னையிலுள்ள நிலைமைக்கு தமிழக அரசுதான் பொறுப்பு என்று திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் பேசுகிறார்கள். 1946-லேதான் சென்னை புறநகர் பகுதிகள் சென்னையுடன் சேர்க்கப்பட்டன. எக்ஸ்டென்டெட் ஏரியாக்களுக்கு—புறநகர்ப் பகுதிகளுக்கு—1959 வரையில் எந்தவிதமான அபிவிருத்தியும் செய்யப்படாமல் இருந்தன. 1959-60 வரைக்கும் கிட்டத்தட்ட 15, 16 ஆண்டுகள் அப்படியே இருந்தன. 1959-லே கழகம் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டதற்குப் பின்னர்தான் புறநகர் பகுதிகளுக்கு சாக்கடை வசதி, விளக்கு வசதி, குடிதண்ணீர் வசதி போன்றவையெல்லாம் செய்துகொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை சென்னைவாழ் மக்கள் மறக்க மாட்டார்கள். அப்படி அவர்கள் செய்ததனால்தான் சென்னையில் காங்கிரஸ் கட்சியின் செல்வாக்கு சிறிதுகூட இல்லாமல் போனதற்குக் காரணம். புறநகர்ப் பகுதிகளில் அபிவிருத்தி வேலை செய்துதான் சென்னையுடன் சேர்த்திருக்க வேண்டும். ஆனால், எந்தவித அபிவிருத்தி வேலைகளையும் காங்கிரஸ் ஆட்சி செய்யவில்லை. அவர்கள் செய்தது எல்லாம் பெரும் பணக்காரர்களுக்கு சலுகை செய்தார்களே தவிர, வேறு எதுவும் இல்லை. இங்கே பேசிய அம்மையார் அவர்கள் தவறாகச் சொல்கிறார். சென்னை நகரத்தின் நிலைமைக்கு தமிழக அரசுதான் பொறுப்பு என்று. அவர் கூற்று சரியானது அல்ல.

எனது தொகுதியிலுள்ள பக்கிங்ஹாம் கால்வாய், என்னுடைய தொகுதியில்தான் ஆரம்பிக்கிறது. அதை நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இங்கே விளக்கமாகப் பேசுவதற்கு நேரம் இல்லாத காரணத்தால் ஒன்றிரண்டை மட்டும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். பக்கிங்ஹாம் கால்வாயை நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து பேசின் பிரிட்டிங் கன்ஸ்ட்ரக்ஷன். இது சில ஆண்டுகாலமாக நடந்து வருகிறது. அந்தப் பகுதியில் போகிற வண்டிகளையெல்லாம் வால்டர்ட்ஸ் ரோடு பக்கமாகத் திருப்பிவிடுவதன்

[திரு. எம். ஆர். கண்ணன்] - [1971 ஜூலை 5]

காரணமாக விபத்துக்கள் ஏற்பட்டு, ஒன்றிரண்டு பேர் உயிர் இழந்ததற்கும் காரணமாக இருந்திருக்கிறது. மேலும் கத்திவாக்கம் ஹரோடில் குடிசைகளைப் போட்டு ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆயில் ரீஃபைனரி, இண்டியன் ஆயில் போன்ற பகுதிகளுக்குச் செல்லுகின்ற இந்த ரோடு, அகலமாக இருக்கவேண்டும். இதை அகலப்படுத்தி அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும். எதிர்காலத்தில் போக்குவரத்துக்கு தேவைப்படுவதால், இந்த ரோடை அகலப்படுத்தி அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டியது மிக மிக அவசியம்.

அடுத்தபடியாக என்னுடைய பகுதியில் கிருஷ்ணப்ப நாயக்கன் குளம் என்று ஒன்று இருக்கிறது. சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அதில் தண்ணீர் இருந்தது. இப்போது தண்ணீர் இல்லை. முன்னர் அந்தக் குளம் உபயோகத்தில் இருந்தது. இப்போது வெளிக்குச் செல்வதற்குத்தான் பயன்படுகிறது. சிலர் அந்தக் குளத்தை அகத்தப்படுத்தி வருகிறார்கள். ஆகவே, நகராட்சி அதிகாரிகளும், மற்ற அதிகாரிகளும் தக்க நடவடிக்கை எடுத்து, அந்தப் பகுதியை ஒரு மார்க்கெட்டாகவோ, அல்லது பார்க்காகவோ மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தண்டையார்பேட்டை ரயில்வே கேட், எந்த அபிவிருத்தி வேலையை எடுத்துக்கொண்டாலும் வட சென்னை புறக் கணிக்கப்படுகிறது. தென் சென்னையில் அபிவிருத்தி வேலைகள் உடனுக்குடன் செய்யப்படுகின்றன. ஏனெனில் மந்திரிமார்களும், மற்றும் அதிகாரிகளும் தென் சென்னைப் பகுதியில்தான் இருக்கிறார்கள். வட சென்னை தொழிலாளர்கள் நிறைந்த பகுதி. ஆகவே, வட சென்னை புறக்கணிக்கப்படுகிறது என்று கருதுகிறேன். தண்டையார்பேட்டை ரயில்வே கேட், குறிப்பாக மேற்கே இருப்பவர்கள் கிழக்கே, காலரா ஆஸ்பீட்டிலுக்கும், கிழக்கிலுள்ள தியணைப்பு வண்டிகள் மேற்கிலுள்ள குடிசைப் பகுதிகளுக்கு அவசர காலங்களில் வரவேண்டுமென்றால், ரயில்வே கேட் திறக்க அரை மணி, முக்கால் மணி நேரம் காத்துக் கிடக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, அவசரத்திற்கு கிழக்கேயிருந்து மேற்கேயும், மேற்கேயிருந்து கிழக்கேயும் வர ரயில்வே கேட் தடையாக இருக்கிறது. ஆகவே, அங்கு ஒரு ஓவர் பிரிட்ஜ் அல்லது கீழ்பாலமோ கட்டித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக பப்ளிக் ஓர்க்ஸ் டிபார்ட்மென்ட் கட்டடங்கள் எல்லாம் நல்ல முறையில் பராமரிக்கப்பட வேண்டும்.

இன்னும் கவர்ன்மென்ட் பிரஸ் க்வார்ட்டர்ஸ் இருக்கிறது. அவற்றையெல்லாம் நல்ல முறையில் கவனிக்கவேண்டும். இந்த ஆட்சியின் கொள்கைகளை, செயல்களை மக்கள் மனமார வரவேற்கிறார்கள். ஆட்சியின் திட்டங்களை செயல் முறைப்படுத்தும் போது, அதிகாரிகளாக இருப்பவர்கள், அருள்கூர்ந்து, 'இந்தப் பகுதியில் தாங்கள் இருந்தோம், தங்கள் காலத்தில் இன்னின்ன வளர்ச்சிப் பணிகளைச் செய்தோம், இன்னின்ன அபிவிருத்திகளைச் செய்தோம்' என்று எண்ணத்தக்க வகையில் காரியங்களை ஆற்ற

1971 ஜூலை 5] [திரு. எம். ஆர். கண்ணன்]

வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதிகாரிகள் தங்கள் பொறுப்பை உணர்ந்து, தங்கள் பகுதி வேலைகளைச் செவ்வனே செய்ய வேண்டும். இவர்களைக் கண்காணிப்பதற்கு ஏதோ ஒன்றிரண்டு பேர்களை நகரசபையோ, சர்க்காரோ வைத்திருக்கலாம். ஒவ்வொருவரையும் கண்காணிப்பது என்பது இயலாது. அப்படி கண்காணிக்க வேண்டுமென்றால் அதற்கே அதிக அதிகாரிகளை நியமிக்க வேண்டும். ஆகவே, அதிகாரிகளாக இருப்பவர்கள் தங்களுடைய பொறுப்பை உணர்ந்து, நானயமாக நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, குடிசை மாற்றுவாரியம். இப்பொழுது குடிசைகளை மாற்றுகிறார்கள். குடிசை மாற்று வாரியத்தின் தலைவர் எனது தொகுதியில் அதிகமாக எடுத்துக் கொள்ள மாட்டேன் என்கிறார்கள். அங்குள்ள மக்கள் தனித்தனியான விடுகள் கேட்கிறார்கள். சில இடங்களில் அது முடியும். பல இடங்களில் அது முடியாது. அப்படிப் பார்த்தால் சென்னை நகரத்தில் எல்லோருக்கும் தனித்தனி விடு கட்ட இடம் கிடைக்காது. குடிசைகளை மாற்றி வீடுகளாகக் கட்டித் தரும்போது சின்ன இடமாக இருந்தாலும், போதுமான நல்ல முறையில் பவுண்டேஷன் வசதிகள் செய்து தர வேண்டும். இப்பொழுது சின்னக் குடும்பமாக இருந்தாலும், வருங்காலத்தில் பெரிய குடும்பமாக வளர்ச்சியடையக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. நாம் இடத்தை அகலப்படுத்துவதற்கு வசதியில்லை. கட்டடம் மேல் நோக்கிதான் செல்ல வேண்டும். ஆகவே, கட்டடத்தை அமைக்கும்போது நல்லகெட்டியான முறையில் பவுண்டேஷன் அமைத்தால் மேலும் மேலும் கட்டடங்களை உயர்த்திக்கொண்டு செல்ல வழி பிறக்கும். கூடுதலாக கட்டடத்திற்கு ஐந்தாறு, ஆயிரம் ரூபாய் என்று ஆனாலும்கூட, பவுண்டேஷனை நல்ல முறையில் அமைக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மென்ட் கவுன்சிலிலே எம்.எல்.ஏ.-க்கள் பங்கு பெறுகிறார்கள். அந்தப் பகுதியின் அபிவிருத்திக்காக அவர்கள் குறிப்பிட்ட ஆலோசனைகளை லோகல் அதாரிட்டிக்குச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆனால் சென்னையிலுள்ள எங்களுக்கு எல்லாம் அம்மாதிரியான வாய்ப்பு இல்லை. சென்னையின் பெருவாரியான பணிகளை கார்ப்பரேஷன் செய்கிறது. பகுதிகளின் குறைபாடுகளை, அபிவிருத்திப் பணிகளை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் கார்ப்பரேஷன் கவுன்சில் கூட்டங்களில் கலந்து கொள்ள பிரதிநிதித்துவம் பெற வேண்டும். இதைப்பற்றி லோகல் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் மினிஸ்டர் அவர்களிடம் கூறியிருக்கிறோம். அவர்களும் செய்வதாகச் சொன்னார்கள். சென்னை நகர எம்.எல்.ஏ.க்கள் கார்ப்பரேஷனில் பிரதிநிதித்துவம் பெற வகை செய்ய வேண்டும். கார்ப்பரேஷன் என்ன என்ன அபிவிருத்திகளைச் செய்கிறதோ அதன் விவரங்களை அந்தந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அனுப்ப வகை செய்ய வேண்டும். தவறு செய்தால் அதைச் சட்டமன்றத்திலே எடுத்துக்காட்டுவார்கள். என்ற அச்சமும் அதிகாரிகளுக்கு இருக்கும். வேலையும் நன்றாக

[திரு. எம். ஆர். கண்ணன்] [1971 ஜூலை 5]

நடைபெறும். ஆகவே, கார்ப்பரேஷனில் பிரதிநிதித்துவம் வகிக்க வகை செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இதுபோன்ற நல்ல நிலைமைகளையெல்லாம் செய்கிற நேரத்தில் நம்முடைய அமைச்சர்கள் 'நாங்கள் சாமான்யர்கள்' என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். நான்கு கோடி மக்கள் இவர்களுடைய பின்னால் இருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு அவர்களுக்கு வலிவு இருக்கிறது. ஏதோ அமைச்சர் தங்களைத் தாங்களே குறைபட்டுக் கொள்வது போல 'நாங்கள் சாமான்யர்கள்' என்று சொல்கிறார்கள். அதை மக்கள் தவறாக உணர்ந்துகொள்கிறார்கள். இப்படியெல்லாம் நாங்கள் அமைச்சர்களுக்குப் பக்கபலமாக இருக்கிறோம், அமைச்சர்கள் இவ்வாறு குறைப்பட்டுக்கொள்கிறார்களே என்று மக்கள் நினைக்கிறார்கள். ஸ்பார் இன்பர்மேஷன் ஸேக், ஏதோ ஓரிரு டிகிரி படித்துவிட்டு, இரண்டு, மூன்று பங்களாக்களும், காரர்களும் வைத்திருப்பவர்கள்தாம் செல்வாக்குள்ளவர்கள் என்று சொல்ல முடியாது. நாம் அந்த அளவுக்குப் படிக்கவில்லை என்று அந்தக் குறைபாடு இருக்கலாம். ஒரு துறையிலே ஸ்பெசிபிக் நாவேட்டு இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் எடுத்துச் சொல்லும்போது புரிந்துகொள்கிறோம். பர்ட்டிகுலர் சப்ஜெக்டில் டிகிரி வாங்கிவிட்டு, கார் வைத்துக்கொண்டு, பங்களாக்களில் இருப்பவர்கள்தாம் பிரபுக்கள். அவர்கள்தான் ஆட்சிக்கு வா வேண்டும். அவர்களைத்தாம் மக்கள் மதிப்பார்கள் என்று நம்முடைய அமைச்சர்கள் எண்ண வேண்டாம். நமக்கு மனித சக்தி தவிர வேறு எந்த சக்தியும் தேவையில்லை. இந்த அரசின் கொள்கைகளைப்பற்றி தமிழக மக்கள் பாராட்டி வருகிறார்கள். இவற்றைப்பற்றி அன்பர்கள்கூட எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

எடுத்து, நாம் அடிவிருத்திப் பணிகளைச் செய்யும்போது சில சில தவறுகள் ஏற்படலாம். அதற்கு அமைச்சர்கள் பொறுப்பு அல்ல. அதைக் கவனிக்கிற அதிகாரிகள்தாம் பொறுப்பு. முரண்பட்ட கொள்கையாக ஏதாவது இருந்தால் அதிகாரிகள் எடுத்துச் சொன்னால், திருத்திக்கொள்ளலாம். அதிகாரிகள் இப்படிப்பட்டவைகளை தைரியமாக எடுத்துச்சொல்லலாம். மக்களுக்குச் சேவை செய்ய வேண்டுமென்பதற்காகவே இங்கே இருக்கிறோமே தவிர, சுயநலத்திற்காக அல்ல. காரியங்களை மேற்கொள்கின்றபொழுது அனுபவ வயது, அனுபவ அறிவுகூட வேண்டும். நல்ல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும். மக்களுடைய நல்வாழ்விலே ஈடுபடும்போது, நாங்கள் பெரியவர்கள் நீங்கள் பெரியவர்கள் என்ற அளவிலே இருக்கக்கூடாது. மக்களுடைய தொண்டிலே கட்சி வித்தியாசம் காட்டக்கூடாது என்பதைத்தான் மறைந்த மாமேதை அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எங்களுக்கு இருக்கிற முதல் எல்லாம் அது ஒன்றுதான். அந்த ஒரு முதலை வைத்துக்கொண்டு தான் மக்களிடம் செல்வாக்குப் பெற்று வருகிறோம். இந்த அரசு மக்களுக்கு நல்ல பல பணிகளைச் செய்துவருகிறது. தொடர்ந்து

1971 ஜூலை 5] [திரு. எம். ஆர். கண்ணன்]

செய்துவரும் என்று சொல்லி எனக்குப் பேச வாய்ப்பினை நல்கிய தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : மரியாதைக்குரிய பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உள்ளாட்சித் துறை மானியத்தின் மீது நான் பேச நிற்கிறேன். இங்கே பேசிய மதிப்புமிக்க நண்பர்கள் பலர் மானியத்தை ஆதரிக்கிறேன் என்று இலிமையாகச் சொல்லி விட்டு பிறகு குளம் இல்லை, பாதை இல்லை, ஆஸ்பத்திரி இல்லை, ரோடு இல்லை, தண்ணீர் வசதி இல்லை என்று சொல்வது எனக்கு விசித்திரமாக இருந்தது. அதை ஒப்புக்கொள்வதோடு எங்களுடைய குறைகளையும் எடுத்துக் கூறுகிறோம் என்ற எண்ணத் தோடுதான் அவர்கள் அவ்வாறு சொல்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். நான் கிராமத்திலே பிறந்தவன். தலைநகரிலே இருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறேன். அது மட்டுமல்ல, தமிழ் நாட்டில் உள்ள ஒவ்வொரு கிராமமும் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். மரியாதைக்குரிய முதல்வர் அவர்களுடைய தஞ்சை மாவட்டம், மிக வறட்சியாக உள்ள இராமநாதபுரம் மாவட்டம் மற்ற மாவட்டங்கள், ஒவ்வொரு கிராமம்பற்றியும் நான் நன்றாக அறிவேன். கிராமங்கள் வளர்ச்சியடைந்திருக்கின்றன என்பதை நான் மனப் பூர்வமாக ஒப்புக்கொள்கிறேன். இருந்தாலும் பூரண வளர்ச்சி அடைந்து இருக்கிறது என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ளமுடியவில்லை.

நான் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலே ஒரு கிராமத்திற்குச் சென்றிருந்தேன். எம்.எஸ்.எ. வாகன் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு சென்றிருந்தேன். அங்கே டோலியிலே தூக்கிச் சென்றார்கள் என்னை. காரணம் அங்கே சரியான பாதையில்லை, மணற்பாதை. தஞ்சை ஜில்லாவில் ஒரு கிராமத்திற்குச் சென்றிருந்தேன். அது வண்டிப்பகுதி. பாதையிலலை, வரப்பிலே செல்ல வேண்டியிருந்தது. ஊருக்கும் பாதைக்கும் உள்ள தொடர்பு கிட்டத்தட்ட இரண்டரை மைல் இருந்தது. இதுபோன்று தமிழ் நாடு முழுவதும் பல பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன.

இருபத்தைந்து முப்பது வருடங்களுக்கு முன்பு நான் பார்த்திருக்கிறேன். எந்தக் குளத்தில் குளிக்கிறார்களோ அதே நீரைத் தான் குடித்துக்கொண்டும் இருந்தார்கள். இப்பொழுதும் அது சில கிராமங்களிலே இருக்கிறது. அதேமாதிரி நிலையால்தான் நோய் வளர்கிறது. எல்லா மதிப்பு மிக்க நண்பர்களும் பேச்சிலே குடிநீர் பற்றிய பேச்சு மிகவும் அழுத்தமாகப் பேசப்பட்டது. நானும் அமைச்சர் அவர்களிடம் அதையே கூறுகிறேன். நாற்பது வருஷங்களுக்கு முன்பு நான் பார்த்த அலிபாதுஷா நாடகம் எனக்கு நினைவுக்கு வருகிறது. அரசர் செலவினங்களைப்பற்றிச் சொல்லும்பொழுது ஏடும் பேரேடும் உதைத்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது மேலே சில செலவினங்களைப்பற்றி ஏன் பேசுகிறீர் என்று கேட்டாராம் அமைச்சர். இங்கே இவ்வளவு பணம் என்று

[திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன்] [1971 ஜூலை 5]

ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். முதலீடு என்று சொல்லிவிட்டார்கள் அமைச்சர் அவர்கள். படிப்படியாகத்தான் செய்யவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொண்டார்கள். நம்முடைய விண்ணப்பமும் இதுதான் அதை ஒப்பியும்தான், அதை மனதிலே வைத்து நாம் விண்ணப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

கிராமங்கள்தான் ஆரம்ப அரசியல் பள்ளிக்கூடங்கள், அது மட்டுமல்ல அவைதான் ஆரம்ப சுகாதாரப் பள்ளிக்கூடங்கள். அங்கே பயிற்சி பெறுவதற்கு உள்ள சந்தர்ப்பத்தை நாம் மக்களுக்கு உண்டாக்கிக் கொடுக்கவேண்டும். அங்கேயிருந்து தான் தலைநகருக்கு வருகிறார்கள். நான் கிராமத்திலே பிறந்தவன். சென்னையிலே ஹார்பர் தொகுதியிலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறேன். இவ்வாறு கிராமங்களிலிருந்து வருகிறவர்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் ஏற்படுத்தவேண்டும், அவர்களுக்கு கிராமங்களிலேயே அனுபவமும் ஏற்படுமாறு செய்து அந்த அனுபவத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க சர்க்கார் முயல்கிறது என்பது எனக்குத் தெரியும். இருந்தாலும் பொருளாதாரம் தடையாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள், அது உண்மை.

உணவு விஷயமும் பேசப்பட்டது. மக்களிடமிருந்து வசூல் செய்தும் சர்க்காரிடமிருந்து டோட்டும் இருபிரிவுகளாகப் பெற்று உணவு போடப்படுகிறது. வாத்தியார்களுக்கு இது பெரிய வேலையாக இருக்கிறது. யார் கொடுத்தார்கள் என்றெல்லாம் பார்த்து கணக்கு எழுதி வைத்து இருக்கிறார்கள். இதை மாற்றி சர்க்காரே செய்யவேண்டும். இதனால் அவர்களுடைய சுமையும் குறையும், எழுதிக்கொண்டிருக்கின்ற புள்ளிவிவரக் கணக்குகளும் குறையும்.

குடிசை வாரியம், இதைப்பற்றி நாங்கள் ஒரு கூட்டத்தில் அண்மையில் பேசினோம். கிராமங்களிலே மட்டும் வாய்க்கால் வசதி இல்லாமல் டிச் வசதியில்லாமல் இருக்கிறது என்பதல்ல. தலைநகரிலும் இருக்கிறது. தலைநகரின் உட்பகுதியிலே பார்த்தால் அந்தக் குறைபாடு இருக்கிறது. வாரியத் தலைவர் அவர்கள் இதற்குக்காரணம் நெருக்கடிதான் என்று சொன்னார்கள். நான் தேர்தலின்போது ஒவ்வொரு முடுக்குக்கும் சென்று பார்த்ததில் புழுக்கள் கூடியிருப்பதைப்போன்றுதான் மக்கள் இருக்கிறார்கள். அதற்குப் பரிகாரமாகத்தான் இந்த வாரியத்தை அமைத்திருக்கிறார்கள். அதனுடைய மறுமலர்ச்சியில் எதிர்காலத்தில் இவற்றை யெல்லாம் சுத்தமாக ஆக்கும் என்ற நம்பிக்கையோடு இருக்கிறோம். அந்தத் திட்டத்தை என்னிடம் காட்டினார்கள், நான் பார்த்தேன், மிக்கமகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

டவுன் புறங்கள் வளர்ச்சியடைவதால் கிராமங்களிலிருந்து டவுனுக்கு வருகிறார்கள். கிராமங்களைப் பராமரிக்கும் வேலை போதாது. தயவுசெய்து சர்க்கார் அவர்களுக்குக் குடிநீர் வசதி குளங்கள் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். குளங்கள் தமிழகத்தில் பல இருக்கின்றன, பல நூறு என்றுகூடச் சொல்ல

1971 ஜூலை 5] [திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன்]

லாம், அவையெல்லாம் தூர் எடுக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. இதனால் தண்ணீர் தேக்கமுடியவில்லை. குளங்களைத் தூர் எடுத்து தண்ணீர் தேக்கினால் வீண் விரையமாகின்ற தண்ணீர் தேக்கப்படுமானால் விவசாயத்திற்கும் மக்களுடைய சுகாதாரத்திற்கும் அது பயன்படும்.

அரிசனங்களுக்கும் கிணறுகள் வசதி செய்துகொடுக்கப்பட்டிருப்பது உண்மை. மற்றவர்கள் குளிக்கும் குளங்களில் அவர்கள் குளிப்பதற்கு உரிமையிಲ್ಲலை. இப்படித் தூர் எடுக்கும் குளங்களில் சில குளங்களைக் கிராமங்களில் அவர்களுக்கு என்று ஒதுக்கி வைப்பது நல்லது. அவர்களை நல்ல ஆரோக்கியமுள்ளவர்களாகச் செய்வதுதான் முதல் படியாக இருக்க வேண்டும். அவர்களை முன்னுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று விரும்புகிற நாம் இதைப் பற்றிச் சிந்திக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக நான் குறிப்பிடுவது கிராமங்களில் உள்ள அரிசனங்களைக் கொஞ்சம் கூர்ந்து கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு அவர்களுக்குக் குடிநீர் வசதி, குளிக்கும் வசதி இவற்றை நிச்சயம் செய்து கொடுக்கவேண்டும். அதற்கான திட்டத்தை சர்க்கார் செய்யும் என்று கூறி இந்த மானியத்தை நான் வரவேற்கிறேன் என்று கூறி என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்துப் பேசுகின்ற நேரத்தில் நான் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருக்கும் குடிசை வாரியம் சம்பந்தமாக மரியாதைக்குரிய உறுப்பினர்கள் பேசிய சில கருத்துக்களுக்கு விளக்கம் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைய சபையின் ஆரம்பத்திலேயே எனது அருமை நண்பர் சுரேந்திரன் அவர்கள் கொடுத்த வெட்டுப் பிரேரணை மீது இங்கே சிறிய நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது எல்லோருக்கும் கவனம் இருக்கும். நண்பர் சுரேந்திரன் அவர்களையே சுப்பிட்டு என்ன குறை குடிசை மாற்று வாரியத்தில் என்று கேட்டேன். முதலமைச்சர் அவர்கள், குற்றங்கள் இருந்தால் உறுப்பினர்கள் கூறலாம். குறைகள் இருந்தால் குடிசை வாரியம் திருத்திக் கொள்ளும் என்று சொன்னார்கள். அதை நான் மனதார வரவேற்கிறேன். குறைகள் இருக்குமானாலும், குற்றங்கள் இருக்குமானாலும் இந்தச் சபையில் மட்டுந்தான் பேசவேண்டுமென்பது அல்ல; தனிப்பட்ட முறையில் என்னிடத்தில் சுட்டிக்காட்டுவார்களானால் அதற்கு நான் பெரிதும் நன்றியுடையவனாக இருப்பேன். ஏனென்றால் குடிசை மாற்று வாரியம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பதே ஒரு பெரிய மனிதாபிமானப் பிரச்சனை என்பதை எல்லோரும் ஏற்றுக் கொள்ளுவார்கள்.

குடிசை மாற்று வாரியத்தில் பணியாற்றுகிற அதிகாரிகள், எஞ்சினியர்கள் அவ்வளவு பேரும் எந்த அளவுக்குச் சுறுசுறுப்பு போடும், வேகத்தோடும் பணியாற்றுகிறார்கள் என்பதை சென்னை

[திரு. இராம. அரங்கன்னல்] [1971 ஜூலை 5]

மாநகரத்தில் இருப்பவர்கள் அனைவரும் உணரக்கூடும். வேகமாக என்பதோடு மட்டுமல்லாமல் கூடிய அளவு சிக்கனமாகவும் பணியாற்றுகிறார்கள். ஐந்து எஞ்சினியர்கள் இருக்குமிடத்தில் மூன்று பேர் அந்தக் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு சிக்கனமாகச் செயல்பட்டு வருகிறது.

நண்பர் சுரேந்திரன் அவர்களைக் கேட்ட நேரத்தில் அவர்கள் சொன்னார்கள்—“நான் டாக்சியில் போய்க் கொண்டிருந்தேன். டாக்சிக்காரர் சொன்னார். ஒவ்வொரு குடிசைப் பகுதியிலும் ஃபோட்டோ எடுக்கச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படிச் சொல்லி ஃபோட்டோ எடுக்கும் நேரத்தில் யார் யாரையோ போட்டோ எடுக்கிறார்கள். அதைச் சுட்டிக் காட்டத்தான் இப்படி வெட்டுப் பிரேரணை கொடுத்தேன்” என்று சொன்னார்கள். திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்களும் இந்தப் புகைப்படம் எடுப்பது சம்பந்தமாகக் குறிப்பிட்டார்கள். ஃபோட்டோ எடுப்பது இன்றையதினம் ஒவ்வொரு குடிசைப் பகுதியிலும் சொந்தக்காரர், வாடகைதாரர் இருவரையும் எடுக்கிறார்கள். அதோடு அவர்களைப் பற்றிய எல்லா விவரங்களையும் சேகரிக்கிறார்கள். ‘சோஷியோ எகனமிக் சர்வே’ என்ற முறையில் அந்தப் பணி நடக்கிறது. அந்தப் பணி மகத்தான பணி, பெரிய பணி. அந்த மக்கள் எந்தக் கிராமத்தில் இருந்து வந்தார்கள், எப்படி அந்த ஏழை மக்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எத்தனை குழந்தைகள் இருக்கின்றன, வருமானம் என்ன, தொழில் என்ன, மாடு, கன்று, ஆடு, கோழி இவை எல்லாம் வைத்திருக்கிறார்களா என்ற எல்லா விவரங்களையும் சேகரித்துவிட்டு அவர்களுடைய குடும்பத்தை வைத்து ஃபோட்டோ எடுக்கிறார்கள். எதிர்காலத்தில் கிராமங்களிலிருந்து சென்னைக்கு அதிகமாக வந்துவிட்டால் யார் என்ன என்று கண்டு பிடிக்க இந்தப் புகைப்படங்கள் உதவும் என்பது கருத்து. புகைப்படம் எடுக்கும்போது மாமன், மைத்துனன், பக்கத்தில் இருப்பவர்கள் எல்லோரையும் நிற்க வைத்து இவ்வளவு பேரும் இந்த வீட்டில் தான் இருக்கிறார்கள், படம் எடுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். 400, 500 குடிசைகள் இருக்கும் பகுதியில் 30 அலுவலர்கள் சேர்ந்து சென்று விவரங்களைச் சேகரிக்க முற்படும்போது அங்கு வருகின்ற எதிர்ப்புகளைச் சமாளிப்பதே கடினம். குடிசை வாரியத்தின் கொள்கை அந்த மக்கள் என்ன சொல்கிறார்களோ அமைதியாக அதைக் கேட்டுக் கொண்டு, அவர்களுக்கு அனுசரணையாக இருந்து கேட்டுக் கொண்டு, வந்த பிறகு செய்ய வேண்டிய நேரத்தில் கெடுபிடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்றுதான் நினைக்கிறோம். அந்த வகையில் யார் யார் வந்து புகைப்படம் எடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னாலும் அவர்களைப் புகைப்படம் எடுக்க வேண்டுமென்று உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு பகுதியில் இருந்து புகைப்படம் எடுத்து விட்டு இன்னொரு பகுதியில் புகைப்படம் எடுக்கும்போது ஏற்கெனவே புகைப்படம் எடுக்கப்பட்டவர்கள் மறுபடியும் இன்னொரு பகுதியில் எடுக்கும்போது நிற்க முடியாது. நின்றாலும் கண்டுபிடித்துவிட முடியும்.

1971 ஜூலை 5] [திரு. இராம அரங்கண்ணல்]

அதோடு, 1957 முதல் இன்றுவரை சென்னை மாநகரத்தில் இருக்கும் வோட்டர் லிஸ்டை வைத்துக் கொண்டு, ஐந்து ஆண்டு லிஸ்டை வைத்துக் கொண்டு ஒவ்வொரு ஆண்டும் குறிப்பிட்டவர் எந்த இடத்தில் இருந்தால், அங்குள்ள வோட்டர் லிஸ்டில் அவர் பெயர் காணப்பட்டதா என்பதை செக் பண்ண ஸ்க்ரூட்டினி செக்ஷன் வைத்திருக்கிறோம். தாசில்தார், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் மற்ற அதிகாரிகளைக் கொண்டு 'ஸ்க்ரூட்டினி' செக்ஷன் அடிப்படையல்லாம் கவனிக்கிறார்கள். குறிப்பிட்ட ஒருவருடைய பெயர் சரியாக இருந்து கடந்த 15 ஆண்டுகளிலே அந்தப் பகுதியிலே இருந்தார் என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டால் கடைசியாக ரேஷன் கார்டு வழங்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்க இன்னொரு அதிகாரி இருக்கிறார் அவர் அந்தக் குறிப்பிட்ட நபர் அந்த இடத்தில் இருப்பவர்தான் என்று உறுதியாகத் தெளிவுபடுத்திய பிறகு அந்தே உறுதியாக இருப்பவர்களின் பட்டியலைத் தயாரித்து அந்தக் குறிப்பிட்ட பகுதியில் பொதுவான இடத்தில் வைத்து விடுகிறார்கள். அவ்வாறு வைத்த பிறகு இவர் இல்லை, அவர் இல்லை என்ற புகார்கள் வருமானால்—புகார்கள் ஏராளமாக வருகின்றன—அந்தப் புகார்களைப் பற்றி உடனடியாகக் கவனிக்க தலைவருடைய நேரடிப் பார்வையின் கீழ் செயலாளருடைய நேரடிப் பார்வையின் கீழ் உள்ள அதிகாரிகளுக்கும் இவர்களுக்கும் சம்பந்தம் கிடையாது. விஜிலென்ஸ் செல் வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் சென்று புகார்களைப் பற்றி விசாரித்து வருகிறார்கள். இப்படி நல்ல முறையில் புதிதாக யாராவது பெயரைச் சொல்லிப் புகுந்துவிடக் கூடாது என்பதற்காக தக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப் பட்டிருக்கின்றன.

இப்போது எடுக்கப்படும் புகைப்படங்கள் இன்னொரு வகையிலும் பயன்தரும் வகையில் இருக்கிறது. இவர்களுக்கு குடியிருப்புகள் கட்டிக் கொடுக்கும் நேரத்தில் 10 ரூபாய், 15 ரூபாய் வாடகை வாங்கப்படுகிறது என்பது தெரியும். ஒருசிலர் அந்த டெனமெண்டை 2,000 ரூபாய்க்கு விற்று விட்டுப் பக்கத்தில் போய் இன்னொரு குடிசை போட்டுக் கொள்ளுகிறார்கள். புகைப்படம் எடுக்கப்பட்ட பிறகு அந்த குடியிருப்புகளில் குடியிருப்பவர்களுக்கு பாஸ்புக் போன்று புகைப்படத்தை ஒட்டி யார் யார் குடியிருக்கிறார்கள் என்பதற்காக வழங்கிவிடுகிறார்கள். அதைப் பரிசீலிக்கச் செல்லுகிறவர்களோ அல்லது வாடகை வசூலுக்குச் செல்லுகிறவரோ பில் போடுவதற்கு முன்னால் உரியவர் இருக்கிறாரா என்று பார்த்து அப்படி உரியவர் இல்லாவிட்டால் மறுநாளே அந்த வீட்டை வாரியம் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்ற அளவுக்கு குடிசை வாரியம் முடிவெடுத்திருக்கிறது.

வீட்டுப் பிரச்சினையைப் பற்றி எல்லோரும் பேசினார்கள். இது ஒரு பெரிய பிரச்சினை. தமிழக அரசைப் பொறுத்தவரை உணவு, உடை, வீடு இம்முன்றும் மக்களுக்குக் கிடைக்க கவனம் செலுத்தி வருகிறது என்பது அனைவருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். சென்னை

[திரு. இராம அரங்கண்ணல்] [1971 ஜூலை 5]

மாநகரத்தில் வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்தால் மட்டும் போதாது, கிராமப் பகுதிகளில் எல்லா இடங்களிலுமே வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்பது அரசின் திட்டம். அதற்கென்று இருக்கிற ரூரல் ஹவுசிங் ஸ்கீமுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகையைப் பார்த்தால் நம்மால் அந்தக் காரியங்களை நிறைவேற்ற முடியாது என்பது தெரியும். ஒரு சில லட்சம் ரூபாய்தான் 375 பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும் சேர்த்து ஒதுக்கப்படுகிறது. நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களும், அமைச்சரவையும் பிள்ளாணிங் கமிஷனைப் போட்டிருப்பது அனைவருக்கும் தெரியும். அதன் முக்கியமான பிரச்சனையாக வீடு கட்டும் திட்டமும் இருக்கிறது.

சென்னை மாநகரத்தைப் பொறுத்தவரை ஏற்கெனவே நமக்கு நன்றாகத் தெரியும், பம்பாயை விட, டெல்லியை விட, கல்கத்தாவை விட நமக்கு இருக்கிற வேலைகள், பொறுப்புகள், அதிகமானவை. பம்பாய் மாநகரத்தைப் பொறுத்தவரை சுமார் ஒன்பது லட்சம் வீடுகள்தான் தேவை. அங்கு இருப்பது 4½ லட்சம் வீடுகள். அங்கே தேவைப்படுவது 4 லட்சம் வீடுகள் அளவுக்குத்தான். கல்கத்தாவை எடுத்துக் கொண்டால் 6½ லட்சம் வீடுகள் தேவைப்படுகின்றன. 4½ லட்சம் வீடுகள் ஏற்கனவே இருக்கின்றன. ஆக, இரண்டு லட்சம் வீடுகள் கட்டினால் போதும். டெல்லியில் 6¼ லட்சம் வீடுகள் தேவைப்படுகின்றன. ஏற்கெனவே 3½ லட்சம் வீடுகள் இருக்கின்றன. மேற்கொண்டு 3 லட்சம் வீடுகள் கட்டினால் போதும். ஆனால் சென்னை மாநகரத்தைப் பொறுத்த அளவில் குறைந்தபட்சம் ஐந்து லட்சம் வீடுகள் தேவைப்படுகின்றன. ஆனால் இருக்கின்ற வீடுகளோ 1¼ லட்சம் தான். கிட்டத்தட்ட 4 லட்சம் வீடுகள் கட்ட வேண்டிய சூழ்நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். எவ்வளவு வேகமாக முன்னேற்றக் கழக அரசு ஏற்பட்ட பிறகு வீடுகளைக் கட்டி வருகிறது என்ற பட்டியலைப் பல முறை எடுத்துச் சொல்லியாயிற்று.

வீட்டு வசதி வாரியம் ஒரு பங்கம் வேலைகளைச் செய்கிறது. மத்திய தர மக்கள், அவர்களுக்குக் கீழே உள்ள வசதியற்றவர்களுக்கும் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கிறது. 1967-ம் ஆண்டு வரை வீட்டு வசதி வாரியத்தின் சார்பாக 10,033 வீடுகள்தான் லோ இன்கம், மிடிஸ் இன்கம் எல்லாம் சேர்த்து கட்டப்பட்டன. செலவு செய்தது 16 கோடி ரூபாய். இருபது ஆண்டு காலக் கணக்கைச் சொல்லுகிறேன். ஆனால் 1967-ல் இருந்து 71-க்குள் நான்கு ஆண்டுக் காலத்தில் 13,400 வீடுகள் லோ இன்கம், மிடிஸ் இன்கம் என்ற முறையில் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. செலவு 17 கோடி ரூபாய். இருபது ஆண்டு காலத்தில் 16 கோடி ரூபாய், நான்கு ஆண்டு காலத்தில் 17 கோடி ரூபாய். வருகிற 1971-72-ம் ஆண்டில் கிட்டத்தட்ட 12 கோடி ரூபாய், செலவில் 7,600 லோ இன்கம், மிடிஸ் இன்கம் வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்க வீட்டு வசதி வாரியம் திட்டமிட்டிருக்கிறது. வாரியத் தலைவர் அவர்கள் அரசு தரும் பணத்தை

1971 ஜூலை 5] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

மட்டும் நம்பி இராமல் ஆயுள் இன்ஷூரன்ஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலமாகவும், மத்திய சர்க்கார் அமைத்திருக்கும் ஹவுசிங் போர்டு கார்ப்பரேஷன் மூலமாகவும் பணத்தைப் பெறும் முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்.

அதேபோல் குடிசை வாரியத்தில் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்ட வீடுகளை விட 10 மடங்கு அதிகமாக இன்றையதினம் வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன என்று சொன்னால் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

நண்பர் திரு. கே. எம். எஸ் அவர்கள் பேசுகிற நேரத்தில் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். அரசாங்கத்திலிருந்து கடனாகவும், மான்யமாகவும் தொகைகள் பெறுகிறோம். ஆகவே, வீடுகளைக் குறைந்த வாடகைக்கு அளிக்கலாம் என்று கேட்டார்கள். இன்றைக்கு அந்த குடியிருப்புகளுக்கு வசூலிக்கப்படும் வாடகை மிகக்குறைவு. ஒவ்வொரு குடியிருப்பும், 3 அடிக்கு மாடி, 4 அடிக்கு மாடி என்று கட்டியிருக்கிறோம். 3-வது மாடி, 4-வது மாடியில்கூட தண்ணீர் மேலே வருவதற்கான முறையில் வசதிகள் செய்து தந்து இருக்கிறோம். ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும் மின்சார மீட்டர் பொருத்தி யிருக்கிறோம். ஆனால் வசூலிக்கப்படுகிற வாடகை 15 ரூபாய் தான். இப்படி நம்முடைய அரசு உத்தரவிட்டிருக்கிறது. ஆனால் மொத்தமாக வசூலிக்கப்படவேண்டிய வாடகை கிட்டத்தட்ட ரூ. 40-50 நிதி அமைச்சர் அவர்கள் திருத்துகிறார்கள். ரூ. 55 வாங்க வேண்டும். ஆனால் குடிசை வாழ் மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்தோடு இன்று ரூபாய் 15 வாங்கிக்கொண்டு வருகிறோம். திரு. கே. எம். எஸ் ஒரு யோசனை சொன்னார்கள். ரூபாய் 2 கோடி மான்யம், ரூ. 2 கோடி கடன் என்று சொல்வதற்குப் பதிலாக ரூ. 45 கோடி என்று மொத்தமாக கொடுத்து விட்டால், அதை வைத்து பல கோடி ரூபாய்கள் பெருக்கிக் கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். ரூபாய் 5 கோடி பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டால் டில்லியில் அதை வைத்து ரூ. 25 கோடி சம்பாதித்து இருக்கிறார்கள். குடிசை வாரியத்தைப் பொறுத்தவரையில் சில இடங்களில் தவணை முறையில் வீடுகள் கட்டித் தரும் திட்டத்தை போட்டு இருக்கிறோம். திருமதி. ஜோதி அம்மாள் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். அது இந்த அரசுக்கு உடன்படாத கருத்து. அழகான மெரினா இருக்கிறது. அங்கே வாழ்கிற மீனவப் பெருங்குடி மக்களுக்கெல்லாம் இன்றைய தினம் அங்கேயே குடி இருப்பு கட்டிக் கொடுக்கிறீர்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் அங்கேயே குடியிருப்பு கட்டிக்கொடுக்காமல் அவர்களை எல்லாம் வெளியேற்றி விடக் கூடாதா என்று கேட்டார்கள்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : வெளியேற்றப்பட வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. அதே இடத்தில் வீடு கட்டிக்கொடுப்பதை விட வேறு இடத்தில் கட்டிக்கொடுப்பது நல்லது என்று தான் சொன்னேன். மீனவர்கள் குடியிருப்பு மெரினாவில் இருப்பது

[திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்] [1971 ஜூலை 5]

அவ்வளவு நல்லதல்ல. மீனவர்களை மட்டும் பார்த்தால் முடியாது, மற்ற மக்களும் நம் நாட்டு மக்கள் தான். அவர்களுடைய நன்மையையும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்றுதான் சொன்னேன்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : அவர்கள் அமைச்சராக இருந்த நேரத்தில் எத்தனை முறை நான் அலைந்து இருக்கிறேன் என்பது அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். இன்னொரு இடத்திற்கு அவர்களை கொண்டு செல்லச் சொல்கிறார்கள். மீனவப் பெருங்குடி மக்களை வெளியேற்ற வேண்டுமென்று சொல்கிற நேரத்தில், அவர்கள் சொல்கிற பதில் எங்களுக்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. மீனவர்களைக் கேட்டால் நாங்கள் தான் சென்னையில் 1,000—2,000 ஆண்டுகளாக இருக்கிறோம்.

* திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : அதற்கு மற்றவர்களை வெளியேற்றி விடலாம். அவர்களுக்குத்தான் ஒரு க்ளாம் இருக்கிறது என்று சொன்னால், அவர்களை வெளியேற்றுவதை விட மற்றவர்களை வெளியேற்றி விடலாம்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் போன்ற வசதியானவர்கள் தாம்பரம் அருகில் செல்ல முன் வருவார்களானால் முன்மாதிரியாக இருக்கும், நாம் வசதியாக வாழவேண்டுமென்று கருதுகிறோம். எழைகள் எப்படியாவது போகட்டும் என்று கருதும் குணம் எப்படித் தான் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு வந்ததோ தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : குடிசை வாரியத்தின் தலைவர் மீனவர்களுக்கு, அம்மையார் அவர்கள் சொன்னது போல், மெரீனா கடற்கரையில் வீடுகள் அமைக்கக்கூடாது என்று கூறியதற்கு அளித்த பதிலாகும், அதைத் தவறாக எடுத்துக் கொள்ளத் தேவையில்லை. மீனவர்களுக்கு மாத்திரம் தான் இந்த அரசு இருக்கிறதா என்று ஜோதி அம்மையார் கேட்டது முறையல்ல. மீனவர்கள் இதைக் கேட்டால் உள்ளபடியே வருத்தப்படுவார்கள். அவர்கள் அவசரத்தில் பேசுகிற நேரத்தில் அது தவறாக வந்து விட்ட வார்த்தையாகும். போசுகிறபோது, புண்படுத்துகிற வார்த்தை எது, பண்படுத்துகிற வார்த்தை எது என்று தெரியாமல் பேசிவிட்டார்கள். கடற்கரை ஓரத்தில்தான் மீனவர்கள் குடியிருந்து வருகிறார்கள். அவர்களுடைய தொழில் எல்லாம் கடற்கரையில்தான் இருக்கிறது. கடலை நம்பி வாழ்கிறார்கள், அவர்களைக் கொண்டு போய்ப் பொது இடத்தில் வைத்து விட்டால், மீனவர்களுக்கு நாம் செய்யும் பாதகமான காரியம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : அவர்கள் கூறியது போல், குடியிருக்கும் இடம் தாய்மையாக இருக்கவேண்டும் அழகாக இருக்க வேண்டும் என்பதிலே குடிசை வாரியம் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கிறது. எங்கெங்கு குடிசைப்பகுதி இருக்கிறதோ அங்கேல்

1971 ஜூலை 5] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

லாம் நம்முடைய செய்தித் துறை தயாரித்த படத்தை காண்பிக்கிறோம். அதிலே எப்படி குழந்தைகளை வளர்ப்பது, எப்படி அதை அழகுற வைத்திருப்பது என்று சொல்லிக்கொடுக்கும் வகையில் படங்கள் ஒவ்வொரு குடிசைப்பகுதியிலும் காட்டப்படுகின்றன. அவர்களுக்கு நல்ல ஒழுங்கையும், ஒழுக்கத்தையும் இதன் மூலம் பிரசாரம் செய்கிறோம். முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதுபோல் இந்த மெரினா கடற்கரையில் குடிசைப்பகுதி இருக்கிற காரணத்தால், அந்த நோச்சிக்குப்பப் பகுதியை, குடிசைவாரியம் மிகவினையில் நல்ல வீடுகள் உள்ள பகுதியாக மாற்றிவிடும்.

இன்னொரு உறுப்பினர் கண்ணன் அவர்கள் சொன்னார்கள். நல்ல அஸ்திவாரம் போட்டு அந்த வீடுகளைக் கட்டவேண்டும். இப்போது 3, 4 அடுக்கு என்று போட்டு கட்டிக்கிறோம். நாளை 6, 7 அடுக்கு போடவேண்டிய குழந்தை வரலாம், என்று சொன்னார்கள். அதற்கான ஏற்பாட்டை வைத்துதான் இப்போது அஸ்திவாரம் போட்டு வருகிறோம். அதோடு மட்டுமல்ல, அவருக்குக் குறைவேண்டாம், அவருடைய தொகுதியில் இந்த ஆண்டு 300-க்கு மேல் குடியிருப்புகள் கட்ட குடிசை வாரியம் தீர்மானித்திருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஒரே ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். திரு. ஹாண்டே அவர்கள், பூங்கா நகர், ஜோதி அம்மாள் நகர், அன்பழகன் நகர் என்று அங்கிருக்கும் மக்கள் வாழ்கிற பகுதியில் வீடுகள் கட்டித் தர வேண்டுமென்று ஒரு வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த இடம் ஜெனரல் ஹாஸ்பிடலுக்கு பக்கத்திலே உள்ள பாலத்திற்கு அடியில் இருக்கிறது. அதைக் காங்கிரஸ்காரர்கள் ஜோதி அம்மாள் நகர் என்றும், முன்னேற்றத்துக் கழகத்துக்காரர்கள், அன்பழகன் நகர் என்றும் சொல்கிறார்கள். சமீபத்தில் சென்று கொண்டிருந்த இரண்டு கார்கள் விபத்துக்குள்ளாகி 10-15 பேர் விபத்துக்கு உள்ளானார்கள். அந்த இடத்தில் உள்ளவர்களை நல்ல இடத்தில் வாழச் செய்ய முயற்சிகள் எடுத்து வருகிறோம். சரியான இடம் கிடைக்கவில்லை. இது பற்றி நேற்று கூட கல்னி அமைச்சர் அறையிலே பேசினோம். நேப்பியர் பூங்காவில் கொஞ்சம் இடம் ஒதுக்கி வைக்கலாம் என்று உத்தேசித்து இருக்கிறோம். இப்படிப்பட்டவர்கள் கண்ட கண்ட இடங்களில் குடிசை போட்டு இருந்தால், அவர்களை எல்லாம் நல்ல இடத்திற்கு கொண்டு போய் வைப்பதில் குடிசை வாரியம் இந்த 3½ மாதத்திற்குள் கிட்டத்தட்ட 12 பகுதிகளில் நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறது. அவர்களுடைய விருப்பத்தின்பேரில்தான் இட மாற்றங்களைச் செய்கிறோம்.

குடிசை வாரியம் ஆற்றி வருகிற பணிகளை பொருத்த வரையில் எந்த அளவுக்கு ஏழைகளுக்கு நல்லது செய்கிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். மீனவப் பெருங்குடி மக்களுக்கு நல்ல வீடுகள் கட்டித் தந்து நல்வாழ்வு கொடுத்து இருக்கிறோம். வீடுகளைக் கட்டு

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [1971 ஜூலை 5]

வது மட்டுமல்ல, 300 குடியிருப்புகள் என்று சொன்னால் ஒரு மருந்தகம் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கிறோம். பார்க் வசதி செய்து தருகிறோம். பள்ளிக்கூடம் கட்டித் தருகிறோம். சமூகக் கூடங்கள் அமைத்துத் தருகிறோம். இப்படி திட்டமிட்டு காரியங்களை இந்தக் குடிசை வாரியம் ஆற்றி வருகிறது. அங்கே வாடுகிற மீனவர்கள், கைத்தறி நெசவாளர்கள் குடிசைப் பகுதிகள், ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு காலனிகளாக, ஐடியல் காலனிகளாக மாறவேண்டுமென்பது குடிசை வாரியத்தின் முக்கிய நோக்கமாக இருக்கிறது. அந்த வாரியம் செவ்வனே நடைபெற நல்லுரைகளும், நல் ஆலோசனைகளும், ஏதாவது சூற்றம் குறை இருக்குமானால், அதை இந்த மன்ற உறுப்பினர்கள் என்னுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வாருங்கள். எந்தவிதமான பிரதிபிரயோசனமும் எதிர்பார்க்காமல், ஒரு பதனியை வகிக்கிறோம் என்ற எண்ணம் இல்லாமல், ஒரு சமூகப் பணி, எங்களை ஆளாக்கிய அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மனதில் வைத்து இருந்த பணி. அந்தப் பணியை செவ்வனே செய்ய வேண்டுமென்று ஆசையோடு பணியாற்றிக் கொண்டு இருக்கிறேன். அதற்காக உங்களுடைய ஒத்துழைப்பைத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : ஆன் எபாயின்ட் ஆப் எக்ஸ்ப்ளரேஷன், சார், குடிசை வாரியத் தலைவர் கூறும்போது, போட்டோ எடுப்பதில் தவறுகள் ஏற்படா என்று கூறினார்கள். நான் கேள்விப்பட்டது என்னவென்றால், குடிசைகளில் வாழாதவர்கள் சான்றிதழ்கள் பெற 500 ரூபாய் கொடுத்தால் கிடைக்கிறது என்று பேசப்பட்டது.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : கனம் சுரேந்திரன் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன், சான்று இதழ்கள் தனிப்பட்டவர்களால் வழங்கமுடியாது. அப்படி யாராவது ஏமாற்றினார்கள் என்பதை என்னிடம் தெரிவித்தால், அப்படிப்பட்டவர்மேல் கிரிமினல் வழக்குத் தொடரத் தயாராக இருக்கிறோம். சான்றிதழ்கள் பரிசீலனை செய்யப்பட்ட பிறகு, நானே ஒவ்வொன்றாகப் பார்த்துப் பரிசீலனை செய்து கையெழுத்துப் போடுகிறேன். ஆகவே, அதில் அச்சம் தேவை இல்லை. அதை மற்றவர்களுக்கும் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்திலே பல வெட்டுப் பிரேரணைகள் கொண்டு வரப்பட்டு, பல அரிய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். பொதுவாக, அதிகமாக மக்களோடு அதிகத் தொடர்பு கொண்டு இருக்கும் இலாகா இந்த இலாகா. கிராமாந்தரங்களில் வாழும், லட்சக்கணக்கான மக்களோடு, அவர்களுடைய அன்றாட வாழ்வோடு தொடர்பு கொண்டது இந்த இலாகா. நகரங்களிலும், மற்ற இடங்களிலும் உள்ள மக்களுக்கு உதவிகள் செய்யும் அளவில், ஊக்கம் அளிக்கும் அளவில், இந்த இலாகா பல காரியங்களைச்

1971 ஜூலை 5] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

செய்து வருகிறது. என்னுடைய உரையிலே குறிப்பாக ஒன்றிரண்டு காரியங்களை மட்டும் கோடிட்டுக் காட்டுவது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன்.

சென்னை மாநகராட்சியில் மூன்று வருஷத்திற்கு ஒரு முறையாக தேர்தல்கள் நடக்கிறது. அதை ஐந்து வருஷமாக மாற்றுவதற்கு இந்த அரசாங்கம் ஆலோசித்து வருவதாக நான் நம்புகிறேன். மூன்று வருஷத்திற்கு ஒரு முறை என்பதை, மற்றைய சட்டங்களில் அப்படி இருக்கும் போது, இதை மாற்ற வேண்டிய அவசியம் என்ன ஏற்பட்டது என்பதை அமைச்சரவர்கள் விளக்குவார்கள் என்று கருதுகிறேன். இந்த மாதிரி ஆயுள் காலத்தை நீடிப்பது, ஜனநாயகத்திற்கும் சட்டத்திற்கும் புறம் பானது என்கிற குற்றச்சாட்டைக் கூறுவதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

குடிசை மாற்று வாரியத்தைப் பற்றி பல கருத்துக்களையும் பல உறுப்பினர்களும் கூறினார்கள். அன்றையெல்லாம் நல்ல முறையில் பரிசீலித்து, குடிசைவாழ்மக்கள் நன்மைகளை அடையும் வகையில் அரசாங்கம் செயல்பட வேண்டும். பல திட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். குடிசைப் பகுதிகள் மாநகராட்சிப் பகுதி மட்டுமின்றி, ஏனைய பகுதிகளிலும் இருக்கின்றன. குறிப்பாக நகரங்களிலும், கிராமங்களிலும், மிகவும் பின்தங்கியவர்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இருப்பதற்கு இடம் இல்லாமல் இருப்பதால், அவர்களுடைய தேவையைப் பொறுத்துச் செய்ய அரசாங்கம் என்னென்ன வழிவகைகளைச் செய்ய இருக்கிறது என்பதை வெளியிடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும், ஸென்ஸஸ் எடுத்து, வீடில்லாதவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்க என்ன திட்டம் இருக்கிறது என்பதையும் விளக்க வேண்டும். அதேமாதிரி, மற்ற நகரங்களில் எந்தவகையில் கையாளப் போகிறார்கள் என்பதையும் விளக்க வேண்டும்.

பொதுவாக எழை மக்களோடு அதிகமாகத் தொடர்பு கொண்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பலர், ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் தலைவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் நிலைமைகளை எடுத்துக்கூறினார்கள். இன்று மாவட்ட வளர்ச்சிக் குழுமம் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் தலைமையில் இந்த மன்றங்கள் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. இதற்கு நான்-அபிஷல் தலைவர் இருக்க வேண்டும் என்பதை எல்லாக் கட்சி உறுப்பினர்களும் எடுத்துக் கூறினார்கள். அந்த அளவில் சட்டத்தைத் திருத்தி, அதை விரைவில் செயல்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இந்த உத்தியோகப் பற்றற்றவர்கள் ஜனநாயகப் பண்புடையவர்களாக இருப்பதால், அவர்கள் தலைவராக இருக்கும் வகையில் விரைவில் செய்வது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும்.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1971 ஜூலை 5]

மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு மிகுந்த அதிகாரங்கள், குவியலான அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன. வேலைப் பளுவு அதிகமாக இருப்பதால், இதற்குப் போதிய அளவில் கவனம் செலுத்த முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்த வேலையினால் கஷ்டமும், சங்கடமும் ஏற்படுகிறது என்ற கருத்து நிலவுகிறது. குறிப்பாக நாமெல்லாம் உள்ளாட்சியில் நம்பிக்கை வைத்திருப்பவர்கள். உள்ளாட்சி எங்கேயிருக்கிறது என்கிற ஐயப்பாடு வந்துவிடுகிறது. இதை அரசாங்கத்தின் ஒரு இலாகாவாகக் கருதுகிறார்களே தவிர, ஜனநாயகம் மலரவில்லை. ஜனநாயக முறைப்படி மாற்றி நடவடிக்கை துரிதமாக மேற்கொள்ள வேண்டும். இன்னும் ரோடுகளைச் செப்பனிடுவதில், இணைப்புச் சாலைகளுக்கு முதலிடம் கொடுக்கப்படவேண்டும், அதே மாதிரி, உற்பத்தி பெருக்கடியுடைய திட்டங்களுக்கு வளர்ச்சிப் பணியில் முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும். அப்படியானால்தான், துன்பத்திலும், தொல்லையிலும் துவண்டு கொண்டிருக்கும் ஏழை மக்களுக்கு புனர்வாழ்வு ஏற்பட முடியும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இணைப்புச் சாலைகளுக்கு அதிகமான பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. ஆனால் நில ஆர்ஜிதம் சம்பந்தமாக பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. துரிதமாக நிலங்களைக் கையகப்படுத்த அதிகாரிகள் உடந்தையாக இருக்க வேண்டும். இன்றைக்கு இருக்கும் சட்டத்திலே ரோடுகள் போட இந்தக் கஷ்டத்தின் காரணமாக பல ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் கஷ்டப்படுகின்றன. அதைப் பற்றி அதிகமாக இந்த மன்றத்திலே அங்கத்தினர்கள் பலரும் கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்தி, அதிக அதிகாரங்களை ஒன்றியத்திற்கு வழங்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வழங்குலத்தில் ஊராட்சி மன்றங்கள் முனைந்து இருக்கின்றன. பஞ்சத் துயர் தணிப்பு என்ற தலைப்பில் பல இடங்களில் பாதுகாக்கப்பட்ட தண்ணீர் தொட்டிகள் அமைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், உண்மையான நிலை என்னவென்றால், மேல் தொட்டிகளெல்லாம் இயங்காத நிலையில் இருக்கின்றன. பழுது அடைந்திருக்கின்றன. குறிப்பாக எங்கள் ஜில்லாவில் பலவிடங்களில், பல கிராமங்களில் இந்த மாதிரியான நீர்த் தொட்டிகள் செயலற்று இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இதற்கு முன்பு பப்ளிக் ஓர்க்ஸ் செக்ரடரியாக இருந்த உயர்திரு திருமலை அவர்கள் எங்கள் ஜில்லாவில் இதை ஆராய வந்தார்கள். அதன் பிறகு சர்க்காருக்கு ஒரு அறிக்கையும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பணி செய்ததில் பல குற்றங்கள், கோளாறுகள் இருக்கின்றன; இதற்கு அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். இது ஒரு பகுதியில் மட்டுமல்லாமல், ஜில்லாப் பிரச்சினை மட்டுமல்லாமல், இது எல்லாவிடங்களிலும் இருக்கிறது. எல்லா மக்களுக்கும் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் கொடுக்க அரசாங்கம் கடமைப்பட்டிருப்பதால், உடனடியாக அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்

1971 ஜூலை 5] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இதற்கு எத்தனை வாரியங்கள் அமைத்தாலும் போதாது. குறிப்பாக குடிநீருக்காக மாநகராட்சிகளில் பல நல்ல முயற்சிகள் எடுத்திருக்கிறார்கள். அதே மாதிரி, மற்ற நகரங்களிலும் துரிதமாக வேலைகள் செய்ய வேண்டும். கோயம்புத்தூரில் தண்ணீர் தட்டுப்பாடு என்று கூறினார்கள்.

சிவகாசி போன்ற பகுதிகளில் தண்ணீர் இல்லாத அவல நிலை இருக்கிறது, என்ற கருத்துக்களையும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் வருகின்ற பட்டணத்திலும் இருக்கும் நிலையைச் சொல்லுகிறேன். நாகர்கோவில் பட்டணத்தில் குடிநீருக்குக் கஷ்டம் அதிகமாக இருக்கிறது. அங்கே ஒரு சிறு வாட்டர் ஓர்க்ஸ் ஆரம்பமாகி, ஒப்பொழுது செயலற்று இருக்கிறார்கள். அங்காங்கு காலாகாலத்தில் தண்ணீர் இல்லாததால் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ரிஸர்வாரியில் தண்ணீர் இருந்தாலும், வாட்டர் வருகின்ற மெயின் கொள்ளளவு குறைவாக இருப்பதால், அதை விஸ்தரிக்க பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. ஆயுள் காப்பு நிலையத்திலிருந்து லோன் கேட்டு, முனிசிபல் கவுன்சிலில் தீர்மானம் நிறைவேற்றப் பட்டது. இதனாலும் அது கிடைக்கவில்லை. அந்த லோன் கிடைக்க அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்பதை அமைச்சரவர்கள் விளக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அந்தப் பகுதியில் குடிநீருக்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருப்பதால் மேட்டுப்பகுதியில் வாழுகிறவர்களுக்கு இவ்வளவு மணிதான் என்று மணிக்கணக்கில் ஒவ்வொரு நாளும் தண்ணீர் கொடுக்கப் படுகிறது. இந்த மாதிரிக் கஷ்டங்கள், தன்பங்கள், தொல்லைகள் தீர துரிதமான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இந்த மாதிரி கிராமப்புறங்களில் இருக்கும் பல இடங்களிலும் குடிநீருக்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. குறிப்பாக அப்படிப்பட்ட பல பகுதிகள் இருக்கின்றன. அந்தப் பகுதிகள் பற்றிய பட்டியலைத் தொகுத்துக் காட்ட வேண்டும் என்று நினைக்கவில்லை.

ஊராட்சி மன்றங்களில் மின்சார விளக்குகள், தெரு விளக்குகள் இவற்றில் பல்புகள் ப்யூஸ் ஆகிவிட்டால், வேறு வாங்கி அமைக்க ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவருக்கு அதிகாரம் இல்லாத நிலை இருக்கிறது. சாதாரணமாக கிராமத்தில் இருப்பவர்களுக்குத் தேவையாக இருக்கும் சிறிய காரியத்தைச் செய்யவும் இந்தத் தலைவர்களுக்கு அதிகாரம் இல்லை. ஆகவே, அதிகப்படியான அதிகாரம் வழங்கப்பட்டால், பெருத்த கஷ்டங்கள், மரவருத்தங்கள் ஏற்படும் தன்மை இராமல் போகும். அந்த நிலையில் இந்தக் கஷ்டங்களைத் தவிர்க்க தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இன்னும் ஆரம்பப் பள்ளிகளில் நடப்பது பற்றிச் சொல்லும் போது, சென்னை மாநிலத்தில் அவை ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் கீழ் இருக்கின்றன, அதற்கு அரசாங்கம் 87 சதவீதமும், ஒன்றியங்கள்

[திரு ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1971 ஜூலை 5]

13 சதவீதமும் நிதி உதவி செய்யப்படுவதாக அமைச்சர் கூறினார்கள். எங்கள் ஜில்லாவில் ஒரு கஷ்டமான நிலை இருக்கிறது. அங்கே இருக்கும் ஆரம்பப் பாடசாலைகளெல்லாம், அரசாங்கப் பாடசாலைகளாக இருக்கின்றன. அங்கே அரசாங்கப் பாடசாலைகள் துவங்கப்பட்டது 1946-ல். சர். சி. பி. ராமசாமி அய்யர் எங்கள் தாலூஜியத்திற்கு திவானாக இருந்தபோது, கட்டாயக் கல்வி முறையை அமுலாக்கினார்கள். அப்பொழுது பள்ளிக்கூட ஆசிரியர்கள் அரசாங்க ஊழியர்களாக, பப்ளிக் சர்வீசில் தேர்ந்தெடுத்து இன்றைக்கு முழு நிர்வாகமும் இலாகாவின் கையிலே இருக்கிறது.

இந்த ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்களில் எல்லாம் நிர்வாகத்தை மாற்றி ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்குக் கொடுப்பது என்றால் அது மிகவும் சங்கடமான நிலைமை என்பதை கட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். 6,000-க்கு மேலான ஆசிரியர்கள் இதிலே பணியாற்றி வருகிறார்கள். அவர்கள் அத்தனை பேரும் ஏகோபித்த குரலிலே இதை மாற்றக் கூடாது. ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் கீழே கொண்டு வரக் கூடாது என்று ஊர்வலம் நடத்தக்கூடிய அளவில் கிளர்ச்சி செய்தார்கள் என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

அரசாங்கத்தின் கீழ் இந்த ஆரம்பக் கல்வி இருப்பது மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கிறது. 87 சதவீதம் அரசாங்கத்தின் செலவிலும், 13 சதவீதம் அரசாங்கம் அல்லாதவர்களிடத்திலும் இருக்கும் போது எப்படி அவர்கள் சிறப்பாகப் பணி ஆற்ற முடியவில்லை என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். 13 சதவீதம் ஒதுக்கியுள்ள இடங்களில் நியமனங்களில் ஊழல்கள் ஏற்படக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. எந்த அளவில் இந்த அமைப்புகள் உள்ளன என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்லத் தேவையில்லை. அந்தப் பகுதியிலே இருந்து வருகிற சட்டசபை உறுப்பினர், ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள் இதை முழுமையாக ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்றே நான் கருதுகிறேன்.

இங்கே பல நல்ல திட்டங்களை எல்லாம் ஒருங்கிணைத்து அவைகள் நல்ல முறையிலே செயலாற்ற நல்ல வாய்ப்பும் வசதியும் இருக்கிறது. மாதர் நல இலாகா, குழந்தைகளுக்குச் சத்துணவு வழங்கும் திட்டம், மதிய உணவுத் திட்டம் இவற்றையெல்லாம் ஒருங்கிணைத்து இவை கலெக்டருடைய முன் பார்வையில் ஒரு தனி இலாகாவாக மாற்றுவது மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும்.

ஒரு சங்கடமான நிலை பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. நிர்வாகச் செலவுகள் அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தால் வளர்ச்சிப் பணிக்குப் போதிய நிதி இல்லாத நிலை இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களுக்கு எல்லாம் பல கிளாசிபிகேஷன் முறையிலே அவைகளைத் திருத்தி அமைத்து அவைகளுக்குத் தக்கபடி நிதி ஒதுக்கீடு செய்வதற்கு வேண்டிய

1971 ஜூலை 5] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் மேற்கொள்ள வேண்டும். அப்போது தான் கிராமத்திலே இருக்கிற மக்களுக்கு நல்ல காரியங்கள் செய்வதற்கு முடியும்.

இன்னும் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் சட்டத்தைத் திருத்துவது பொருத்தமாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். அது இல்லாமல் இருந்தால் கட்சி மனப்பான்மையும் அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சியும் ஏற்படுகிற தன்மையைப் பார்க்கிறோம். பொதுவாக என்னுடைய பகுதியிலே உள்ள யூனியனிலே தலைவரை மாற்ற வேண்டுமென்ற அரசியலார் தலையீடு இருந்து கொண்டு வருகிறது. தலைவரை எப்படியாவது மாற்றிவிடவேண்டுமென்பதற்காகப் பல குற்றச்சாட்டுகளைக் கண்டுபிடிக்கப் பார்க்கிறார்கள். அவர்கள் உண்மையிலேயே குற்றம் செய்தவர்களாய் இருந்தால் தண்டிக்க வேண்டியதுதான். ஆனால் கட்சிக் கண்ணோட்டத்தில் நோக்கக்கூடிய அடிப்படை இருந்தால் இந்த அரசு உடனடியாகத் தலையீடு அதிகாரிகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவைகளை எல்லாம் தவிர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் சட்டத்திலே வழிமுறைகள் செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் பிராமரி ஹெல்த் சென்டர்கள் இருக்கிற எல்லா இடங்களிலும் நல்ல சிகிச்சை பெறுவதற்கு போதிய வசதிகள் செய்ய வேண்டும். மருந்துக்குப் பதிலாக எதோ மீக்சர் என்று கொடுக்கிறார்கள். எனவே இதற்காக வேண்டிய வசதிகளை அரசாங்கம் செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

பஞ்சாயத்து சீர் அமைப்பு பற்றி நூன்டொரு வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

எங்கள் ஊராட்சியில் தற்போது பஞ்சாயத்துகளை எல்லாம் சீர் அமைத்திருக்கிறார்கள். முன்பு 64 பஞ்சாயத்துகள்தான் இருந்தன. இப்போது 234 பஞ்சாயத்துக்களாக மாற்றி அமைத்திருக்கிறார்கள். சிறு சிறு பஞ்சாயத்துகளாக மாற்றியதன் காரணமாக அவைகள் சரி வர இயங்காத நிலையில் இருக்கின்றன.

உதாரணத்திற்கு தச்சம்பாம்பு என்ற கிராமப்புற பஞ்சாயத்தைப் பற்றிச் சொல்லலாம். 400 ஓட்டர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். மண்டே மார்கட் என்ற பகுதி பக்கத்தில் இருக்கிறது. அது டவுன் பஞ்சாயத்து ஆக்கப்படவில்லை. போலீஸ் ஸ்டேஷன் இருக்கிறது. சப் ரிஜிஸ்தரார் ஆபீஸ் இருக்கிறது. சப் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட் இருக்கிறது. ஆனால் சுமார் 30 ஏக்கர் சொந்தம் உள்ள ஒரு தனிப்பட்டவர் அதிலே தலைவராக வருவதற்காக அரசியல் காரணத்தால் அந்தமாதிரியான ஒரு பஞ்சாயத்தை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். வருவாய் மிகக் குறைவு. ஒரு வயபிள் யுனிட்டாகக்கூட இல்லை. தக்கலை ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவராக அவர் இருக்கிறார். இப்போது வேண்டுமானாலும் இந்த விபரங்களை எந்த சட்டசபை உறுப்பினரும் வந்து விசாரித்துப் பார்த்துக்

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1971 ஜூலை 5]

கொள்ளலாம். 400 ஓட்டர்களுக்கு ஒரு பஞ்சாயத்து. 9,000 பேர் உள்ளவர்களுக்கு பஞ்சாயத்து ஒன்றியம் இல்லை. இந்த மாதிரியான விஷயங்களை புனர்பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தப் பஞ்சாயத்துகளை எல்லாம் வயபிள் யூனிட்டாக ஆக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொருளாதார அடிப்படையிலே வளர்ச்சி பெறுவதற்கு இவைகள் அமைய வேண்டும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும், நீதித்துறையிலே இவைகளுக்கு சிறு சிறு அதிகாரங்கள் வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்போது தான் கிராமப்புறங்களிலே இருக்கிற சிறு சிறு வழக்குகள் அவ்வப்போது பைசல் செய்யப்படும்.

விருதுநகரிலே ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே ஒரு இளை ஊராட்சி அதிகாரி தாக்குதலுக்கு ஆளாக்கப்பட்டு இப்போது அந்த கேஸ் விசாரணையில் இருப்பதால் அதைப்பற்றி நான் இப்போது எடுத்துக் கூற விரும்பவில்லை. ஆனால் அது ஒரு வேளை உண்மையாக இருந்தால் விரும்பத்தக்க நடவடிக்கை எடுத்து நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். தவறு அதிகாரிகள் மேல் இருந்தால் அவர்களைக் கண்டிப்பதுடன் இருப்பது கூடாது. அவர்கள் மேல் தவறு இல்லாமல், அந்தப் பெரிய மனிதர்கள் மேல் தவறு இருந்தால் அவர்களையும் விட்டு வைக்கக் கூடாதென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வளர்ச்சிப் பணிக்கு பணம் அதிகமாக ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிராமப்புறத்திலே வேலையில்லாத தினாக்காரர்களைப் போக்கும் நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உள்ளாட்சித்துறை மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வழங்கும் வகையில் கொள்கை அளவில் இந்த மானியக் கோரிக்கைகளுக்கு முழுக்க, முழுக்க ஆதரவு அளித்திருக்கிறார்கள் என்பதை அவர்களுடைய உரையின் கீழிருந்து அறிந்துகொண்டேன். இன்னும் பல வசதி வாய்ப்புக்களைப் பெருக்க வேண்டுமென்ற கருத்துக்களை அவரவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதன்மூலம் உள்ளாட்சித்துறையின் இன்றியமையாத தன்மையை உணர்ந்து அவர்கள் கோருவதுபோலவே அரசும் உள்ளாட்சித்துறையின் வசதிகளை பலப்பல வகையில் பெருக்கி வந்திருக்கிறது. இருந்தும் போதுமானதாக இல்லை என்கிற காரணத்தினால் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் அந்த அந்தப் பகுதி விளக்கங்களை எடுத்துச்சொல்லி வசதிகளைப் பெருக்க வேண்டும் என்பதற்கான விளக்கங்களைத் தந்திருக்கிறார்கள். இந்தத்துறை மேலும், மேலும் வளர்ந்து சிரிய பணிகள் பலவற்றை ஆற்ற அரிய பல கருத்துக்களை வழங்கிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1971 ஜூலை 5] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

பொதுவாக ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், மன்றங்கள் ஆகியவற்றின் வசதி, வாய்ப்புகளைப் பெருக்குவதற்காக நிதிவசதி அதிகமாக்கப் படவேண்டுமென்ற கருத்தினைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். புள்ளி விவரங்களை எடுத்துப் பார்த்தால் ஓரளவுக்கு நிதி வசதி ஆண்டுக்கு ஆண்டு பெருக்கப்பட்டு, கூட்டப்பட்டே வந்திருக்கிறது என்பதை உணர்ந்துகொள்ளலாம். 1966-67 இல் 17 கோடியே 48 லட்சமாக இருந்து படிப்படியாக உயர்த்தப்பட்டு சென்ற ஆண்டு 1970-71 இல் ரூ. 65.26 கோடியாக ஆயிற்று அதுவும் இந்த ஆண்டு 1971-72-க்கு ரூ. 71.92 கோடியாகப்பட்டிருக்கிறது; இருந்தாலும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் செலவினங்களும் வளர்ந்து வருகின்றன. முடிந்த அளவுக்கு இதனுடைய தேவையை நிதிவசதிக்கு ஏற்ற வகையில் பெருக்க அரசாங்கமும் விரும்புகிறது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே பேசிய கருத்துக்களை எல்லாம் வைத்துக்கொண்டு பொதுவான சில அம்சங்களை முதலில் குறிப்பிட்டு எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன். பல நூற்றுக் கணக்கான ஆண்டுகளாக, ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக அங்கங்கே உள்ள கிராமங்களின் தேவைகள் கவனிக்கப்படாது, நாம் கடந்த பல வருஷங்களாக தொடர்ந்து முயன்று முயன்று அந்தத் தேவைகளை நிறைவேற்றி வைத்துக் கொண்டு வருகிறோம். நம் முடைய நிதிவசதி பெருகுமானால் மேலும் பற்பல திட்டங்களைத் தீட்டலாம். சில பகுதிகள் தனியாகத் கவனிக்கப்படுவதற்கான அடிப்படை நியாயங்களை எல்லாம் எடுத்துச்சொன்னார்கள். அந்த நியாயங்களின் அடிப்படையில் தீட்டுகிற திட்டங்களை நிறைவேற்றி வைக்க போதுமான அளவுக்கு நிதிவசதி இல்லை என்ற அடிப்படையில் தான் ஆண்டுக்கு ஆண்டு ஓரளவு நிதிவாய்ப்புகளைப் பெருக்கி, ஒதுக்கிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் எண்ணிக்கை, அவற்றின் பணி வளர்ந்துகொண்டே போகிற காரணத்தினால்—இந்த ஊராட்சி ஒன்றிய அமைப்புகள் சீர்திருத்தி அமைக்கப்படவேண்டும்—அதை நல்லமுறையில் மீண்டும் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்கிற அடிப்படையில்தான் இதுவிஷயம் நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழுவிற்கு விடப்பட்டுள்ளது. அந்த வகையில் உறுப்பினர்களின் சிரிய பரிந்துரைகள் அனைத்தும் பரிசீலனைக்குப் பயன்படுவனவாக அமையும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பல ஊராட்சி ஒன்றியங்களைச் சேர்த்து ஒரு நிர்வாக அதிகாரியை நியமிக்கலாம் என்ற கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இப்போது 5 ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட ஜனத் தொகை, 15 ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட வருமானம் உள்ள ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் பேரூராட்சிகளாக மாற்றப்பட்டு அங்கே தனியாக நிர்வாக அதிகாரி நியமிக்கப்படுகிறார்கள். மற்ற இடங்களில் ஊராட்சி மன்றத் தலைவர் அவர்களே நிர்வாக அதிகாரி பொறுப்பை உடையவராக—தங்களுடைய நிதிவசதி வாய்ப்புகளுக்கு ஏற்ப ஓய்வு நேர ஊழியர்களைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு இந்தப் பணிகளை ஆற்றி வருகிறார்கள். இதில் சங்கடங்கள் எதுவும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இன்று இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில் பல்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1971 ஜூலை 5]

வேறு ஊராட்சி ஒன்றியங்களைச் சேர்த்து அவை எல்லாவற்றுக்கும் பொதுவாக ஒரு நிர்வாக அதிகாரியைப் போடுவது பொருந்தமா என்று பார்க்க வேண்டும். இதனால் பல சிக்கல்கள் உண்டாகும் என்றே நான் கருதுகிறேன்.

பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களில் உள்ள கல்வி வசதியைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். மொத்தத்திலே 82 கோடி ரூபாய் கல்விக்காக இந்த அரசு நிதிநிலை அறிக்கையில் ஒதுக்கியிருக்கிறது என்றால் அதிலே 40 சத வீதம் ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கே செலவாகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மொத்தத்தில் 87 சத வீதம் அரசாங்கமே ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு கல்வி மானியமாக அளிக்கிறது. பாக்கி 13 சத வீதத்தைத்தான் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தங்களுடைய நிதிவாயில்களின் மூலம் பெற வேண்டியிருக்கிறது. இந்த 13 சத வீதம் அவர்கள் 6 துறை வாயிலாகப் பெற வேண்டியதாக இருக்கிறது. குறிப்பாக, ஒன்று ஸ்பெஷல் டி.ஏ. கிரான்டு மூலமாகவும், 2 சப்ளிமெண்டரி எஜுகேஷனல் கிரான்டு மூலமாகவும், 3. லாண்டு ரெவின்யூ அசெஸ்மெண்டு மூலமாகவும், 4. லோகல் எஜுகேஷன் கிரான்டு மூலமாகவும், 5. லோகல் செஸ், செல் சர்சார்ஜ் மூலமாகவும், 6. சர்சார்ஜ்—மாச்சிங் கிரான்டு—சட்டி மானியம் என்பதன் மூலமாகவும் இந்த ஆறு துறைகளின் மூலமாகப் பெறவேண்டியிருக்கிறது. அரசினர் தருகின்ற 87 சதவீதம் அவர்களுக்கு அவ்வப்போது போய்ச் சேர்ந்து விடுகிறது. ஆனால் இந்த 6 துறைகளின் மூலம் வா வேண்டிய பணம் அவ்வப்போது வராத காரணத்தினால் பல ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் ஆசிரியர்களுக்குக்கூட திங்கள்தோறும் ஊதியம் வழங்க முடியாத நிலை இருப்பதை உறுப்பினர்கள் உணர்வார்கள். ஆகவேதான் இதுபற்றி எல்லாம் ஆராய்ந்து அரசுக்கு பரிவுரை வழங்க அமைக்கப்பட்ட விசேட கமிட்டி—பஞ்சாயத்து எஜுகேஷன் பைனஸ் என்குவயரி கமிட்டி—சிலபல யோசனைகளை அரசாங்கத்திற்கு அளித்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக இன்றைக்கு 6 வகையில் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு கல்விக்காக அளிக்கப்படுகிற உதவியை மாற்றி இரண்டு வகையாக நிதி ஆதாரம் அளிக்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். லாண்டு ரெவின்யூ அசெஸ்மெண்டில் தலைக்கு 1 ரூபாய் என்பதற்குப் பதிலாக ஜனத்தொகை தலைக்கு ரூபாய் 6 வீதமும், மீதிச் செலவை ஊராட்சி ஒன்றியங்களை எ. 50 சதவீதம், பி. 60 சதவீதம், சி. 70 சதவீதம், டி. 80 சதவீதம் என்று நான்குவகையாகப் பிரித்து அளித்துவந்த உதவிக்கு—இதையே 6 வகைப் பிரிவாக்கி 60 சத வீதம் முதல் 95 சத வீதம் வரை செலவைப் பகிர்ந்துகொள்ளலாமெனவும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதன்படி பணவசதி குறைந்த ஒன்றியங்கள் அதிக மானியம் பெற வாய்ப்பு ஏற்படும். இக்கருந்தும் அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த முறை செயல்படுத்தப்படுமானால் ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் கல்வித்துறையில் எவ்வித சிக்கலும், நெருக்கடியும் ஏற்படாது போகலாம்.

1971 ஜூலை 5] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

குடிதண்ணீர் வசதியை எடுத்துக்கொண்டாலும் இந்த அரசு ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் உள்ள மக்களுக்கு குடிக்க நல்ல குடிதண்ணீர் கிடைக்கும்படிச் செய்யவேண்டும் என்பதில் முதல் நாட்டம் கொண்டதாக இருக்கிறது. இதற்காக பல திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டு வருகின்றன. குறிப்பாக, இப் பேரவையில் கேள்வி ஒன்றுக்கு விடையிறுக்கும்போது நான் குறிப்பிட்டபடியுள்ள உதவியுடன் குடி தண்ணீர் வசதி இல்லாத—காலரா நோய் அதிகம் பரவிக்கொண்டிருக்கிற—பகுதிகளில் 8,850 குழாய்க் கிணறுகள் எடுப்பதுபற்றியும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்காக ஒரு தலைமை இன்ஷன் ஈரோடில் அமைக்கப்பட்டு, ஈரோடு, சேலம், திருச்சி, மதுரை போன்ற இடங்களில் துணைக்கோட்டங்கள் அமைக்கப்பட்டு ஆங்காங்குள்ள நிலைமைகள் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகின்றன. குறிப்பாக ஆண்டுதோறும் காலராவினால் மக்கள் பாதிக்கப்படுகிற 528 இடங்களிலும், மிகுந்த வறட்சி நிலைமை நீடிக்கும் பகுதிகளிலும் இந்தத் திட்டம் செயல்படுத்தப்படும். வரண்ட பகுதிகளிலே குழாய்க் கிணறுகளை அமைத்து குடிநீர்ப் பற்றாக்குறையைத் தீர்க்க இந்த அரசு முடிவு செய்துள்ளது. ஒவ்வொருாண்டும் 1770 குழாய்க் கிணறுகள் விதம் 8,850 குழாய்க் கிணறுகள் ஐந்து ஆண்டுகளிலே நிறுவப்பட வேண்டும் என்று ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. இது, தனி குடிநீர் வாரியமாக அமைக்கப்பட்டு, அதவும் பல்வேறு பிரச்சனைகளை ஆராய்ந்து வருகிறது. ஆயுள் காப்பீட்டு கழகத்திலே இருந்து கடன் வாங்கவும், வேறு பல வகைகளிலே கடன்கள் வாங்கி குடிநீர்ப்பிரச்சினையைத் தீர்க்கவேண்டும் என்றும் தினனும் ஓரண்டிலே நம் மாநிலத்தின் முக்கியமான ஊர்களிலே இந்தக் குடிநீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்த்துவைக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டு. அதற்கான காரியங்களிலே இந்த அரசு ஈடுபட்டு வருகிறது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே கூட, குழாய் மூலம் தண்ணீர் வழங்க 5 கோடி ரூபாயும், கிணறுகள் வெட்ட 2 கோடியே 50 இலட்சம் ரூபாயும், வரட்சிப் பகுதியிலே குடிநீர் தருவதற்கு ஒரு கோடியே 50 இலட்சம் ரூபாயும் ஒதுக்கப்பட்டது. 1969-70-ல் ரூ. 119.95 இலட்சமும், 1970-71-ல் ரூ. 145.70 இலட்சமும் செலவழிக்கப்பட்டு, 1971-72-ல் 163 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது; இது தவிர, ஒரு கோடி ரூபாயிலே தனி சிற்றூர் குடிநீர்திட்டம் நிறைவேற்றப்படுகிறது. எனவே, மக்கள் முதலிலே குடிநீர் பெறச் செய்யவும், சாலை வசதிகளைப் பெறச் செய்யவும் எல்லா முயற்சிகளும் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. எனவே, எல்லா ஊர்களிலே இருக்கும் மக்களும் எல்லா வசதிகளைப் பெறுவதற்கு வேளான்மைத்துறை முன்னேற்றத்திற்கும், தொழில் வளர்ச்சிக்கும் ஆவன செய்யப்பட்டு வருகிறது.

அத்துடன், குறைந்தது 300 மக்கள் வாழும் இடத்திலே ஒரு துவக்கப் பள்ளி இருக்கவேண்டும், 2½ மைல் சுற்றுவட்டாரத்தில் ஒரு உயர் துவக்கப் பள்ளி இருக்கவேண்டும், 5 மைல் சுற்றுவட்டாரத்திற்கு ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளி இருக்கவேண்டும் என்ற

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1971 ஜூலை 5]

நிலைமையிலே திட்டமிட்டு காரியங்களை இந்த அரசு மேற்கொண்டு வருகிறது. அதைத் தவிர பல கிராமங்களுக்குப் பயன்படுகின்றவகையில் மருந்துகள் நிறையத் தரப்படவேண்டும் என்று ஊராட்சி ஒன்றியங்களே அந்தப் பணியை மேற்கொண்டு பணிகளைச் செய்துவருகின்றன. எனவே, படிப்படியாக பல ஊர்களுக்கு குடிநீர் வசதி கிடைக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கழிவு நீர் அகற்றுக்கின்ற திட்டம், நிதி நிலையைப் பொறுத்து, சில நகரங்களிலேதான் அது செயல்படுத்தப்படுகிறது. குடி நீர் வழங்குவதற்காக ஆகும் செலவைக் காட்டிலும், கழிவு நீர் அகற்ற அதாவது ட்ரைனேஜ் ஸ்கீம் கொண்டுவர, அதைப்போல் ஐந்து பங்கு செலவு செய்தால்தான் நிறைவேற்ற முடிகிறது. நகரங்களுக்கு குடி நீர் வழங்க எவ்வளவு பணம் ஒதுக்குகிறோமோ அதைவிட 5 பங்கு அதிகமாக ஒதுக்கினால்தான் கழிவு நீரை அகற்ற திட்டம் கொண்டு வரமுடிகிறது. எனவே நகரப்புறங்களிலே தான் அந்த முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற சிற்றூர் பகுதிகளுக்கும் அதை விரிவுபடுத்த வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை நமக்கு நிதி வசதி ஏற்படுகின்ற காலத்திலேதான் அவற்றை மேலும், மேலும், மேற்கொள்ள முடியும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஊராட்சி ஒன்றியச் சாலைகள் பராமரிப்பு பற்றி நான் முதலிலேயே சொன்னேன். முன்பு இருந்த முறை மூலமாக இந்த ரோடுகளைச் சரியாக பராமரிப்புச் செய்ய முடியவில்லை என்றும், இன்னும் அதிகமாகச் சாலை பராமரிப்பிற்காக பணம் ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்று விண்ணப்பங்கள் பல வந்த தற்குப் பிறகு, 18 காசு ஆன் ஒன்றுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்டு சாதாரணச் சாலைகள் என்றால் மைல் ஒன்றுக்கு 600 ரூபாய் என்றும், கடற்சுரை அல்லது வண்டல் மண் பகுதி என்றால் ரூ. 800 என்றும், மலைப் பகுதிச் சாலை என்றால் ரூபாய் 1,500 என்ற ரீதியிலே 1970-71-லே 119.13 இலட்சம் ரூபாய் வழங்கப்பட்டது; இதே அளவுத் தொகை இந்த ஆண்டும் வழங்குவதற்கான முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஊராட்சி ஒன்றியச் சாலைகளை வகுத்துக் கொடுக்கும் அதிகாரம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் இருக்கிறது. அதை அரசாங்கமே எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்றும் இங்கே கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. அதை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களே இதை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ள முடியும் என்ற ஒரு முடிவு செய்து, அரசாங்கத்திற்கு அவர் மூலம் வருமானால் அதன் மீது தக்க முடிவுகளை மேற்கொள்ளலாம் என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் கூறுகின்ற போது கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தினுடைய ஊராட்சி ஒன்றியங்களைச் சீர்திருத்தி அமைத்தல் பற்றிச் சொன்னார்கள். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், 46 பேரூராட்சி மன்றங்கள், 1 நகரியம், 9 ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திலும் 4 லிருந்து 6 வரை பேரூராட்சி மன்றங்கள் என்றிருந்தது தமிழகத்திலுள்ள மற்ற மாவட்டங்

1971 ஜூலை 5] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

களிலே இருந்த முறைக்கும், அந்த மாவட்டத்திலே இருந்த முறைக்கும் வேறுபாடு இருந்தது. காரணம், அந்த மாவட்டம் திருவிதாங்கூர்-கொச்சிப் பகுதியிலே இருந்து நம் மாநிலத்திற்கு வந்ததால், அங்கிருந்த நிலைமை நீடித்து வந்தது. மற்ற மாவட்டங்களுக்கு ஏற்ப கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தையும் கொண்டு வர வேண்டுமென்றும், மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளை எளிதாக நிறைவேற்றவும் தான் அங்கே ஒன்றியங்கள் சீர்திருத்தி அமைக்கப்பட்டன. அப்படிச் செய்ததற்கான காரணம், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் யோசனையின் பேரிலும், மாவட்ட வளர்ச்சிக் குழுவின் ஒருமனதான ஒப்புதல் பேரிலும்தான் அது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன்மீது 46 பேரூராட்சி மன்றங்களை 64 பேரூராட்சி மன்றங்களாகவும், 234 ஊராட்சி மன்றங்களாகவும் மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன.

திரு. ஏ. கவாமிதாஸ் : பஞ்சாயத்து யூனியன்களை மாற்றி அமைப்பது என்றால், அதன் பொருளாதார அடிப்படையிலே அமைத்திருந்தால், தன்ருக இருக்கும் இப்பொழுது மாற்றி அமைத்திருப்பதைப் பார்த்தால் பல நகர, கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கள் அங்கே ஏற்படும் எட்டாய்வுமென்ட் சார்ஜைக்கூடச் சமாளிக்க முடியாமல் இருக்கிறது. அப்படி இருக்கிறது அவைகளின் வருவாய் நிலைமை. ஏதோ ஒரு சில ஊராட்சி மன்றங்கள்தான் நல்ல வருவாயைப் பெறக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. எனவே அவைகளின் வருவாய்க்கு பொறுத்த நிலைமையில் அவைகளை மாற்றி அமைத்துக் கொடுத்தால் போன்தும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, உறுப்பினர் கூறுவது போன்ற மாறுபட்ட நிலைமைகள் வேறு பல இடங்களிலே உண்டு. அவற்றை எல்லாம் மாற்றி அமைக்கும் பொழுது, தனித்தியங்கும் தன்மை, சேர்ந்தாற்போல் அமையும் பாங்கு, மக்கள் எண்ணிக்கை, நிதி வசதி, ஒரு ஊராட்சி மன்றம் இரண்டு ஒன்றியங்களிலோ அல்லது இரண்டு தொகுதிகளிலோ வராமல் இருத்தல், இயற்கையாக அமையும் எல்லை இவைகளை எல்லாம் அடிப்படையாகக் கொண்டுதான் பிரிக்கப்படுகிறது. அப்படி ஏதாவது குறைபாடுகள் இருக்குமானால் அவைகளை எல்லாம் மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றங்களின் மூன் கொண்டு வருவதன் மூலம் அவற்றை நீக்கி, நிறைவேற்றிக் கொள்ளமுடியும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அதற்கான காரண சாரிய விளக்கங்கள் இருக்குமானால், அங்கேயே அதை எடுத்துச் சொல்லி செய்து கொள்ள முடியும். ஆனால், மற்ற மாவட்டங்களிலே இருக்கும் நிலைமைக்கு ஒத்தவாறுதான் இது பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இங்கே கூறிக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : ஊராட்சி ஒன்றியங்களைப் பிரிப்பதிலே மாவட்ட வளர்ச்சிக் குழு அதன் ஒப்புதலைக் கொடுத்ததாயும், அதன் பேரில்தான் அவை பிரிக்கப்பட்டன என்றும் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். ஆனால், மாவட்ட வளர்ச்சி

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1971 ஜூலை 5]

மன்றத்திலே இந்த நிலை பற்றிய குறிப்பு அஜண்டாவிலே இல்லாமலேயே “சப்ளிமென்டரி அஜண்டாவாகப்” புகுத்தப்பட்டுக் கடைசியாக அங்கே இருந்த உறுப்பினர்கள் அத்தனைபேரும் வெளிநடப்பு நடத்திய நிலைமைக்குப் பிறகு, அந்த முடிவினை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை அமைச்சருக்குத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றத்தின் ஏகமனதான ஒப்புதல் பெற்றதாகத்தான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

“The Collector placed it before the District Development Council and the Council unanimously agreed to the proposal of reorganisation of the Panchayat set up”, அந்த வகையிலே வந்திருப்பதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. மேலும்

“The Director of Rural Development recommended the proposal to the Collector”, என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதைத்தான் இங்கே நான் எடுத்து விளக்கினேன். அந்த முறையிலேதான் நடைபெறவேண்டும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்து மதுரை மாநகராட்சி மன்றத்தின் நிலைமையையும், சென்னை மாநகராட்சி மன்றத்தின் நிலைமையையும், குடிசை மாற்று தன்மைகளையும் பற்றியது. குடிசை வாரியத்தின் தலைவர் அவர்கள் இதுபற்றி விரிவாக எடுத்துச் சொல்லி இருப்பதால், இதுபற்றி நான் விளக்கம் கூறத் தேவையில்லை என்று கருதுகிறேன்.

திரு. பொன்னப்ப நாடார் : அவர்கள் மாநகராட்சி ஆயுட் காலத்தை 5 ஆண்டுகளாக ஆக்க வேண்டும் என்று சிலர் கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இருப்பதைப் போல் மூன்று ஆண்டுகளாக இருப்பதிலே என்ன தவறு என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஏற்கனவே, ஊராட்சி மன்றங்களின் ஆயுட் காலமும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் ஆயுட் காலமும் 5 ஆண்டுகளாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. சட்டமன்றம், பாராளுமன்றத்தின் ஆயுட் காலமும் 5 ஆண்டுகளாகத்தான் இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையிலேதான் ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் மன்றங்களிலேயும், நகராட்சி மன்றங்களிலேயும், மாநகராட்சியின் ஆயுட் காலத்தை 5 ஆண்டாக நீடிக்க வேண்டும் என்ற கருத்துக்கள் அவ்வப்பொழுது தெரிவிக்கப்பட்டது. இது அரசாங்கத்தின் ஆலோசனையிலே இருந்து வருகிறது. அதைப் பற்றி முடிவு எடுத்து, பிறகு இந்த மன்றத்திலே தெரிவிக்கப்படும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மற்றும், மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றங்கள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் கீழ் இருக்கக் கூடாது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மணவி கந்தசாமி அவர்களும், திரு. ஏ. கே. சுப்பையா அவர்களும், திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றம் என்பது ஒரு

1971 ஜூலை 5] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

குறிப்பிட்ட காரியம் நடத்துகின்ற மன்றமாக இல்லை. பெரும்பாலும் அது ஆலோசனை கூறும் மன்றமாக இருப்பதாலும், மற்றும் அங்கே கேட்கப்படுகின்ற ஐயப்பாடுகளுக்கு பதில் சொல்ல வேண்டியவர் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவராக இருப்பதாலும், அப்படிச் சொல்லும் பதில்களின் பரிந்துரைகளை ஏற்று நடத்த வேண்டியவரும் ஆட்சித் தலைவராக இருப்பதாலும், பல்வேறு துறைகளை இணைக்கின்ற குறிப்புகள் அவரிடம் இருப்பதாலும், அவரது தலைமையின் கீழ்தான் இந்த மன்றம் செயல்படவேண்டும் என்று பல தடவை சொல்லப்பட்டு, அது பரிசீலிக்கப்பட்டு, ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒன்றாகும். எனவே, எல்லாவற்றையும் நேரடியாகக் கவனித்து ஒருங்கிணைக்கும் பாலமாகவே கலெக்டர் அவர்கள் விளங்குகிறார்கள். அதை விடுத்து, வேறு ஒருவரைத் தலைவராக ஆக்கும்பொழுது, கூட்டத்தை ஆட்சேபித்து நடத்தத்தான் அது பயன் தருமே தவிர, உறுப்பினர்கள் எழுப்புகின்ற வினாக்களுக்கு பதில் சொல்லக் கூடிய நிலைமை இருக்காது. எனவே, மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றம் தனியாக இயங்குகின்ற நிர்வாக அமைப்பாக இல்லை என்பதை உறுப்பினர்கள் அறிய வேண்டும்.

ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவரை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் பக்கத்தில் உட்கார வைப்பதில் தகராறு இல்லை. இருந்தாலும் பல முறை ஆராய்ந்து அந்த முறையை வைத்திருக்கிறார்கள்.

அடுத்து இணைப்புச் சாலைகளைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதற்கு விளக்கமான முறையில் எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆங்காங்கு 'ரயில்வே செஸ் பண்டு' மாவட்டங்களுக்கு இருக்கின்ற காரணத்தால் அவற்றைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். அது அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. அவற்றைப் பற்றி முடிவு எடுத்தபிறகு, அவற்றைச் செலவு செய்து இணைப்புச் சாலைகள் அமைத்தால் பற்றிய காரியங்களை செய்ய அரசு முயற்சி செய்யும் என்று குறிப்பிட்டுக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் பல்புகள் எரியவில்லை என்று சொன்னார்கள். பல்புகளை இப்போது மின்சார வாரியம் போடுகிறது. அந்தப் பொறுப்பை அவர்களிடம் விட்டிருக்கிறோம். ஓரளவிற்கு இந்தப் பணியை நல்ல முறையில் செய்து வருகிறது. ஆண்டு ஒன்றுக்கு 3 பல்புகள் மாற்றவேண்டும். சில இடங்களில் மாற்றப்படாமல் அதற்கான தொகையை வசூலித்துக்கொள்கிறார்கள் என்று கூறப்பட்டு வருகிறது. மின்சாரக் கட்டணத்தை மட்டும் வசூலித்துக் கொண்டு பல்புகள் சரியாகக் கொடுக்கப்படுவதில்லை என்று கூறப்பட்டது. தற்போது மின்சார வாரியம் பஞ்சாயத்துக்களிடமிருந்து 25 வால்ட்ஸ் பல்பு ஒன்றுக்கு ஒரு மாதத்திற்கு ரூ. 1.75-ம், 40 வால்ட்ஸ் பல்புக்கு 2.50-ம், 60 வால்ட்ஸ் பல்புக்கு 3.50-ம், 100 வால்ட்ஸ் பல்புக்கு ரூபாய் 5-ம், 0.11-ன் லைட்ஸ் 20 வால்ட்ஸ்க்கு 5 ரூபாயும், சிங்கிள் 40 வால்ட்ஸ்க்கு 5 ரூபாயும், 0.11-ன் லைட்ஸ் 40

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1971 ஜூலை 5]

வால்ட்ஸ்க்கு 8 ரூபாயும் வசூலிக்கிறது. ஆகவே, பல்புகள் எவ்வளவு வேண்டுமோ அதை மட்டும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குக் கொடுத்து விட்டு, மின்சாரக் கட்டணத்தை மின்சார வாரியமே வசூலித்துக் கொள்ளலாமா என்ற யோசனை இருக்கிறது. ஆகவே இந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவதன் மூலம் அந்தக் குறைபாடு நீங்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

நேரம் அதிகம் ஆகிவிட்ட காரணத்தால் ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் எழுப்பிய பிரச்சனைகள் குறித்தும் அதிகம் விவரிக்க முடியவில்லை. திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் அம்மையார் அவர்கள் மகளிர் மன்ற நிலைமைகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். மகளிர் மன்றத்திற்கு தற்போது கிட்டத்தட்ட 4,000 ரூபாய் வீதம் 30 மகளிர் மன்றங்கள் ஒவ்வொரு பிளாக்கிலும் அமைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அவற்றிற்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகையை ரூபாய் 4 ஆயிரத்தில் இருந்து ரூபாய் 6,400 ஆக உயர்த்த வேண்டுமென்ற குறிப்பு இப்போது பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அந்தத் தொகையை ஏற்கவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படும் என்று கருதுகிறேன். மற்றும் 10 ஆயிரம் மகளிர் மன்றங்களுக்கு இப்போது தையல் பொறிகள் எல்லாம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. 6 மகளிர் மன்றங்களுக்கு ஒரு பயிற்சி ஆசிரியை நியமிக்கப்படுகிறார்கள். ஒரு சில பிளாக்குகளில் நிதி வசதியில்லாத காரணத்தால் இன்னும் நியமிக்கப்படாமல் இருக்கிறார்கள், அங்கும் விரைவில் நியமிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று கருதுகிறேன். தையல் இயந்திரத்துக்காக உள்ள 50 சதவிகித கட்டணத்தை நீக்கவேண்டும் அல்லது கைவிடவேண்டும் என்று மாண்புமிகு அம்மையார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட கோரிக்கை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு இது வரை வரவில்லை என்று கூறப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட நிலை ஏந்தால் பரிசீலனை செய்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மதிய உணவுத் திட்டம் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். ஆசிரியர்களே செய்யவேண்டுமென்ற கட்டாயம் இல்லை. ஆங்காங்கிருக்கின்ற சூழ்நிலையைப் பொறுத்து ஒரு சமையல் காரை அமர்த்திக்கொள்ளலாம். அரசாங்கம் அந்தச் செலவை ஏற்றுக்கொள்ளும் என்று இப்போது கூறப்படுகிறது. பல இடங்களில் அப்படித்தான் செய்கிறார்கள். ஆசிரியர்கள் மேற்பார்வையிடுகின்ற பொறுப்பை பொதுநலத் தொண்டு என்ற அளவில் செய்து வருகிறார்கள். மதிய உணவுத் திட்டத்தைச் சீர்படுத்தி அதனை வழங்குகின்ற பணியை 'கேர்' நிறுவனத்தார் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களால் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் 30 மையச் சமையல் கூடங்கள் கட்டப்பட்டன. இன்னும் சில பல ஆண்டுகளில் 374 ஒன்றியங்களிலும் இது போன்ற மையச் சமையல் கூடங்கள் கட்டப்பட்டுவிடும். செங்கற்பட்டு, வட ஆற்காடு மாவட்டங்களில் இது நிறைவேற்றப்

1971 ஜூலை 5] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

பட்டு, தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் நிறைவேற்றுகின்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. அடுத்தடுத்து மற்ற மாவட்டங்களிலும் மேற் கொள்ளும்போது இந்தக் குறைபாடு நீங்கும்.

தற்போது அரசாங்கம் 6 காசு, ஊராட்சி மன்றங்கள் 2 காசு, பொதுமக்கள் 2 காசு என்ற முறையில் நாம் செலவு பண்ணுகிறோம். 'கேர்' நிறுவனம் 6 கோடி ரூபாய் வரையில் செலவு செய்கிறார்கள். நாம் செலவழிப்பதை விட மூன்று மடங்கு அவர்கள் செலவு செய்கிறார்கள். மானாவ மாணவியருக்குத் தேவையான அளவுக்கு எல்லா வைட்டமின்களும் சேர்ந்த சத்துவாகாகக் கொடுக்கிறார்கள். அதை வேறு பல இடங்களுக்கும் விரிவுபடுத்துகின்ற முயற்சியிலும் அரசு கவனம் செலுத்தும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல பிரச்சினைகளை அவரவர்கள் தொகுதிகளில் உள்ளவை பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். மாண்புமிகு திரு. சுரேந்திரன் அவர்கள் வனவாசி பேரகராட்சியை ஊராட்சி மன்றமாக மாற்றப்பட்டுள்ளதாகக் கூறினார்கள். அதுபற்றி தற்போது ஒன்றும் தெரியவில்லை. அதுபற்றி ஆராய்ந்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

அதோடு குடிநீர் விகிதம் ஏற்றப்பட இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கட்டவேண்டுமென்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது எந்த நிலையில் ஏற்பட்டது என்பதை ஆராய்ந்து தக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும்.

மற்றும் உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டுள்ள தருத்துக்களையும் பரிசீலித்து தக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும். ஆகவே, இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றித் தருகின்ற முறையில் வெட்டுத் திருத்தங்களைக் கொடுத்துவிட்டு, நிதி வசதியைப் பெருக்கவேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டு, 100 ரூபாய் வெட்டவேண்டுமென்று சொல்லுவது பொருந்தி வராது. ஆகவே, வெட்டுத் திருத்தங்களை பின்வாங்கிக் கொண்டு இந்த மானியக் கோரிக்கைகளுக்கு ஆதரவு தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தத் துறையின் பணிகள் செம்மையுடன் நடைபெறுவதற்கு உதவியாகயிருந்த இந்த அவையின் உறுப்பினர்களுக்கும், ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களுக்கும், நகராட்சி மன்றத் தலைவர்கள், மாநகராட்சி மன்றத் தலைவர்கள் அத்துனை பேருக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அதோடு இந்தத் துறையைச் சேர்ந்த அலுவலர்களுக்கும், இந்த அவையின் உறுப்பினர்களுக்கும் அத்துனை பேருக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஆர். கண்ணன் : தலைவர் அவர்களே, பாயிண்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன். சென்னை மாநகராட்சி மன்றக் கூட்டத்தில் சென்னையைச் சேர்ந்த எம்.எல்.ஏ.-க்களும் கலந்து கொள்ள

[திரு. எம். ஆர். கண்ணன்] [1971 ஜூலை 5]

வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, அதைப்பற்றி ஆரசின் கருத்து என்னவென்று அறிவிக்கப்படுகிறதேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : எம்.எல்.ஏ.-க்கள் மாநகராட்சிக் கூட்டத்தில் கலந்துகொள்ள வேண்டுமென்றால், பிறகு அவர்கள் மேயர் சட்டமன்றக் கூட்டத்தில் கலந்துகொள்ள வேண்டுமென்று கோரக்கூடும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது.

கோரிக்கை 28-க்கு திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ் அவர்கள் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானம், பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டது.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும், திரு. கே. என். குமாரசாமி அவர்களும் தங்களுடைய இருக்கைகளில் இல்லாததால், அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் திரும்பப்பெறப்பட்டனவாகக் கருதப்பட்டன.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : I am not pressing my cut motion.

The cut motion was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER : The question is :

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 7,63,15,300 under Demand No. 23—Community Development Projects”.

The Demand was put and carried, and the Grant was made.

The cut motion of Thiru James to Demand No. 29 was, by leave, withdrawn.

As Dr. H. V. Hande and Thiru K. Suppu were not in their seats, the cut motions moved by them were deemed to have been withdrawn.

MR. SPEAKER : The question is :

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 4,27,21,200 under Demand No. 29—Public Works—Grants-in-aid”.

The Demand was put and carried, and the Grant was made.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இந்த அளவோடு முடிவுறுகின்றன. நாளை காலை 9 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.